

Lusus imaginis jocosae, sive Echus a variis poetis, variis linguis & numeris exculti

<https://hdl.handle.net/1874/10276>

Auspicius Musis.
me preside
saxa loquuntur.
T. D.

Sono.

oro 2. In prima 2200 abo octo 22 22

J. G. Beon fecit

ULTRAIECTI,
Ex officina Aegidii Roman. j 637.

LVSVS IMAGINIS

IOCOSAE

L'3409

sive

ECHUS

A

Variis Poëtis, variis linguis &
numeris exculti.

Ex Bibliotheca

THEODORI DOUSAE I.F.

Acceßit M. SCHOOCKII

Differtatio de natura Soni &

ECHUS.

Shevelshorb

ULTRAIECTI,

Ex Officina Ægidii Roman, Acad, Typog. 1638.

In Academiam Ultraje-
ctinam solenniter introductam
in Ædem, vulgò dictam Martini.

*Dic mihi qua gaudet pubes Parnassia sede
Æde, Dei studiis conscia sacra. Sacra.*

Nobilibus , magnificis ,
prudentiâ , doctrinaque præ-
stantibus viris, D. Prætori, DD.
Consulibus, Scabinis, ac univer-
so Senatui inclytæ Civitatis Tra-
jectinæ, ut & consultissimo il-
lius Secretario.

 *U*M veterem illam
Urbis Trajectinæ for-
mam, faciemq; considero,
Nobiles, Magnifici,
Amplissimi, Pruden-
tissimique viri, qua scilicet abjurato
Paganismo infidem & clientelam Chri-
sti se collocavit: nullus quæstus, nulla vel
divinæ, vel humanæ utilitatis præsidia
videntur ejus felicissimo fato, & splen-
dori defuisse; affluentibus quippe copiis,
*** 2 & oppo-

Et oportunitate omnium rerum, quæ cælo, solo, soloque gignuntur. Affulsit tamen post tot secula, Et ætates supra religionis donum jam pridem (Dei gratia) reformatum, stabilitum, inveteratumque, nova insuper Et quasi demissa cœlitus lux Et secunda urbis forma, Academia nempe, ad hoc usque tempus ignota, Et intentata. Quæ quidem cum ad formandam juventutem non tantum sit accommodatissima, sed etiam ad ipsius religionis stabilienda compendia teste Lactantio Firmiano: quis non hujus sæculi Genio gratuletur, quod unicuique ad cuiusvis facultatis auspicia tendenti, adsit ubicunque. Mercurius ἐν ὁδῷ, seu viæ ductor, apud Paganos in tanto honore erat ut tanquam numen ἠγερμονικὸν, in trivis passim coleretur. Hunc ipsum vos, sed Christo lucrifactum Græcè, Latine, Et Hebraicè loquentem, non in trivio, uti
olim

olim, sed in celeberrima hujus urbis περι-
πάτω, & arcuatis porticibus honorificè
collocastis: ex præcepto Zenonis scilicet,
qui non inficetè asserebat: Urbes esse
decorandas non preciosis ornamentis, sed
inhabitantium virtute, & eruditione.
Non ero longus: Vino enim vendibili
suspensa hedera opus non est. Itaque
circumspicienti mihi de patrono, ille ipse
Mercurius protenso digito, uti solet, ad
vos me deduxit, tanquã fautores ingenio-
rum incomparabiles. Offero itaque vo-
bis, quod felix faustumque sit, hanc Echo
politioris poesios quasi quandam medul-
lam, ab ingeniosissimis viris, uti videre
est, in delitiis habitam. Servius antiquus
in Virgilium commentator eam cœli har-
moniam significare dicit, & solisamicam
esse, tanquam domini & moderatoris o-
mnium corporum cœlestium, ex quibus i-
psa componitur, atque temperatur. Hinc

Et Græci illam solenni statuâ honorasse videntur. Nec injuriâ Parnassus poeticus Moguntia excusus ei decimam sedem inter Musas attribuit. Itaque non aliis debere voveri hanc farraginem arbitrabar, quam illis ipsis qui instaurandæ huic Academicæ harmoniæ fortem & fidelem operam quotidie navant. Unum vos obnixè rogo, viri Amplissimi, ut hæc nobilissimorum poetarum collectanea grato animo & pacato vultu excipiatis, tanquam testimonium benevolentis animi erga vestram Academiam. Valete Nobilissimi, consultissimique viri. Trajecti Nonis Februarii anno temporis ultimi MDCCXXXIX.

Ἰν' Ἡρωδίου

Viri Nobilissimi,

I A N I D O U S Æ.

GUILIELMUS STAACKMANS

Ordd. Frisæ Delegatus.

Arminibus ludant alij, lu-
dantque Camœnis
Propitiis: nimis est aspera
Musa mihi.

Dedignata sonos; quoties mihi verba mi-
nistrat,

Et numeros; facilem se putat esse satis.

Oravi: Dea, redde meas tantūmodò voces.

Tantillum renuis? Quid sonus? *Inquit,*
onus.

In ventos abiêre soni: pars magna sonantū

Et lethū, & lethē jam quoq; passa feret:

Nî tua progenies doctos miserata labores,

Inclyte dux vatū DOUSA, tulisset
opem.

Debetur DOUSÆ, quòd scripta sonora pe-
rennent

Quòd solidum ficto manet ab ore decus.

In Nobilissimi Viri

DIDERICI DOVSÆ IANI F.
Echicos versus.

PIERIVS WINSEMIUS I. C.

Illustr. Ordd. Frisiæ Historiogra-
phus & Profess.

Qualiter ærios inter delapsa sonores
 Illa potēs vocis dum Dea flabit. E. abit.
Dumq̄ cavi montes præruptaq̄ saxa loquentur,
 Nymphaq; per sylvas quæ loca quarit. E. erit.
Tamdū Doufiaco manantia carmina plectro.
 Audebit terris continuare. Ech. dare.
Perque repercussas æterno murmure Voces
 Reddere victuris, quæ statuis. Ech. statuis.

Aliud Ejusdem.

QVÆ rursus Echo tinniens sonantibus
 Se miscet auris ? blanduloque carmine
Retorquet imis intonata vallibus ?
 Non quæ profundis implicata saltibus
Terris cohæret, flexilique ramulo
 Umbrata circum stagna depressè meat.

Sed

Sed quæ superbis montium fastigiis
Illita nubes frangit, & cœlum petit,
Arcemque molis verberat crySTALLINÆ.
In quâ retortis commeant anfractibus
Flammę perennes, blandiorque syderum
Chorus proteruas luminum præbet vices.
Lasciva turba, cujus auditum fidis
Miratur æther, perviusque vocibus
Blandos sonores, barbitonque Apollinis
Transmittit orbi temperantis omnia
Cum septichordã subjicit plectro chelyn.
Sic vestra picto verberata fornice
Resultat Echo, cærulique concavo
Obtrusa templi stridulis mundum ferit,
Canora metris, emorique nesciens
Perenne fluxo carmen imprimit Iovi
Resonatq; blandum rursus, & rursus redit
Factura vocem. Neve quam partem poli
Post se relinquat, deseratque quod tenet,
Gaudet renasci, spargiturque quâ potest
Ipse ire ventus aërisque stridulum
Manare flumen. Non eam Rhenus pater
Includet undis, ilicet longum fluat,
Lepontiæque largiens fontem nivi,

Lambensque vestræ margines Antoniaë
Occludat æquor, turgidove vortice
Flevo tumentes suggerat præceptas aquas.
Transibit omne flumen, & patrio negans
Sese amne tingi Vesperis feri ferox
Pulsabit astrum, perque Pyrhnes nivem
Regressa tandem franget Alpinum gelu.
Illac parentis ivit excelsum tui
Clarumque nomen, perviumque fratribus
Iter reluxit, Herculis quo non labor
Peragrarè majus nequirit, aut Ennâ faces
Lustrare raptâ. Scilicet vocis facer
Sonus paternæ cardines per ultimos
Barro eminentem flavit immani tubam.
Ut omne blandum carmen audiret nemus,
Dryasque læta, crederentque Oreades
Cantu sonantem rursus Orphæo lyram
Rediisse terris, asperæque nobilem
Impacta cauti saxa concentum sequi.
Ipsosque montes redditam cœlestibus
Reboare vocem, candidasque Najades
Differre flumen, stridulamque arundinem
Aptare voci grande clangentis tubæ.
Hæc te albicantis æmulum vestigii

Tran-

Transcribet astris, stella quâ Patris micat,
Cœli serenâ tot notata noctibus
Fraterquæ blandę Virginis Spicâ premens
Cæcos meatus edocet cœlestium,
Cœlumque versat, ante, quod præceperat
Ignarus Vmbræ, cujus obscuros situs
Evafit omnis Douficę gentis labor.
Seu gesta narret, seu furoris entheï
Correptus igne Bilbilis vatem premat.
Partemve quandam defluentis otii
Coucedat hirco, sivè deterfa lue
Velit Quirites ore Romano loqui.
Sive Accianis interesse fabulis,
Rudifue Aruncæ vellicare sphalmata,
Seu Lesbiani passeris proterviam
Signare chartis, Albiunque Deliaë,
Suoque reddi Cynthiam Propertio.
Triumviralem & carminum lasciviam
Donare castæ Romulùm facundiæ.
Vbique Douzæ. Restat ad famam nihil.
Nisi ut per omnes Echo avita circulos
Diffusa mundi, voce rursus in tuâ
Gravi tonantem cernat ore buccinam.

IANI

CENTO PERSIANUS,

In reboantia clarissimi viri THEODO-
RI DOUSÆ.

- 2.61. **O** Curva in terris anima, † juvenesque senesque! 5.64.
 1.1. **O** curas hominum! o tanti quibus ollæ Thyestæ 5.8.
 4.30. *Ingemit, † & Lynxem Menas flexura corymbis.* 1.101.
 1.105. *Hoc natat in labris, † quicquid tibi venit amarum,* 4.48.
 1.112. *Hoc juvat, heic † omnes, omnes bene mira eritis res.* 1.111.
 3.15. *O miser, inque dies ultra miser † in jecore agro,* 5.129.
 6.24. *Quisquis eris, paulum à turbâ seductior † inter* 4.11.
 1.34. *Phyllidas, Hypsiphylas, † quam sit tibi curta suppellex* 4.52.
 5.91. *Disce, sed ira cadat naso. † Digitum exere, peccas.* 5.119.
 5.28. *Voce traham purâ: Ponatur hianda tragædo* 5.3.
 1.78. *Antiopa, ærumnis cor luctificabile † lenta.* 3.55.
 3.78. *Dicat, quod satis est, sapio, † pannucia Baucis.* 4.21.
 4.43. *Vivitur hoc pacto. † Generoso pectus honesto* 2.74.
 4.35. *Despuat in mores. † Tibi nunc, hortante Camœnâ,* 5.21.
 4.4. *Sollicet ingenium & rerum prudentia † fiat,* 2.38.
 2.8. *Mens bona, fama, fides: † reparabilis adsonat Echo.* 1.102.

PHALÆCUS

7ⁿ

LVSVS ECHVS

Nobilissimi Domini

THEODORI DOUSA.

QVicquid suavicanora consonantis
Vox quondã modulaminis reclufit,
Vox vatum, fonuitque, præque lufit
Sylvis, montibus, ipfa quod referrent
Terræ concava, pofteris referrent ;
Et quod tu pater omnium leporum ,
Melos collibus intimis Batavûm
Voluptabile I A N E præjifti :
Id cunâctum, ut modulis vagis oberrans
Senfit, vix modulis fuis relictum,
Errantes titubante voce voces,
Primus fub fua convocare figna,
Et munimine DOUSA gloriofæ
Iam defendere vocis unus audet !
Queis dum fpiritus entheus poetæ,
Gaudet vividiore vocem ab aurâ
Infpirare, animata verba vatum
Revivifcere, & infonare gaudent :
Cunâctus deinde chorus parat Batavûm
Accla-

Acclamare, sequique voce vatam.
Qui vocem dare mortuis poetis,
Hunc vivis dare posse quis negaret ?
Dum vates ita DOVSA demeretur,
Ipsam quam bene demeretur Echo !
Nam postquam solitis locis resultant
(Quæ vatam labor erudivit olim,)
Clangores litui, manuque quassa
Tantum ancilia Martis, & tumultus
Exegere sonos amiciores ;
Passim quod superest, id exolescat
Ne totum, velut in suos recessus,
Vocales velut in libri recessus
DOVSA colligit, unde vox ut Echûs
E vivis resonare discat antris.
Quo se præsidio unicè tueri
Confisa est, adytoque sacrafixit,
Tunc cum barbariem crepante totam
Monte cederet Aonum Camœna,
Nec jam barbariem fugit Camœna
Posthac, barbariem fugat vel ipsam
Posthac, en decimam sororem eodem
DOVSA convocat autor, atque dignus
Antistes

Antistes pereuntis unus Echûs!
 DOVSA nobilium propago avorum,
 Sanguis patriciusque, patricusque;
 Viva Echo patriæ eruditionis
 In quo tam similis recantat illa,
 Echo quam similis nec ipsa voci est;
 In quo denique non imago patris,
 Ipsum sed patrii est vigoris instar.
 DOVSA quam bene demereris Echo!
 Sed te quam bene demeretur Echo!
 Cui dum perpetuare succinentem
 Tam scito fatagis labore vocem,
 Facis perpetuo tuam quod ipsa
 Laudem una resonare gestit Echo.

Echo de Eodem.

ECHO, si facilis tuis vocari
 Posthac verba minus gravata reddis,
 DOVSÆ sed minus hæc gravata reddes,
 Men' rogata dein sequere? *Quare.*
 Quis vates lepidi politus autor,
 Aut quæ mens operis, βίη τε θεῖη
 Σοὶ ἠχὼ κλέει ἢ διδῶσα; DOVSA
 DOV.

DOVSA num tibi primus autor, is qui
 Sic audit fugientis unus Echûs
 Stator ? tute fatere testis. *Est is.*
 Is qui nunc tibi, vatibus tuisque,
 Hoc cultus tibi, vatibus perennis
 Hoc famæ monumentum adornat? *Ornat.*
 In quo tot veterumque Scita, *Scita!*
 In quo tot propriique Martis, *Artis!*
 Dicavit monumenta: quo fit illis
 Nativum decus, ipsa restituta
 Suadæ gratia, vox avita? *Vita.*
 Sibi partus honosque, patrioque
 Fama continuata rite? *Ritè.*
 Quod manus precium, quod ille vocis
 Dignum munere consequetur, hæc cum
 Vatem ardor rapuit novare? *Ovare.*
 Res digna auribus est, tuoque ovatu.
 Quin illi merito ergo plaudis! *Audis.*
 Audimus, pariter vovemus omnes,
 Vt cum nomine fama avita DOVSÆ,
 Fama Echo tibi, vatibus tuisque,
 Hinc in postera sæcla profit. *O sit!*

MENSO ALTING.

ECHO

JANI DOUSÆ
 NORDOVICIS
 ECHO,

sive

LUSUS IMAGINIS IOCOSÆ;
 quibus Titulus

HALCEDONIA.

Poëma omnium operosissimum.

SOL gravis, & fesso requies opus. Aura ades,
 æstum
 Quærenti umbrosâ fallere sede. Sede.
 Loturus venio ad Fontes. hæc intereâ mi.
 Pendeat ex istâc ilice clava. Lava.
 Parva mora est, mea me patienter ut audiat
 ECHO,

Abrupto hoc usum principio. Incipio.
 Fare, quibus similes istos (Dea tinnula) dicam,
 Assiduè hærentes in Topicis? Opicis.
 Quod pecus est, cujus pingi sub Imagine debet
 Si pingenda tibi Barbaries? Aries.
 Quid metui par est, si scribas usque, manumque
 Haud unquam à chartis abstineas? Tineas.
 Olli crateris ex auratis hausserunt;
 Cujus Epos Vatis? num GRUDII? I. RUDII.

A

Voluntis

Vulturis in silvis miserum mandebat hemonem. :

Ejusdem esse reor, aut 2. Nelei, Haut Nelei.

His *Antigerio*, & *Topper* cum *Calvitur* adde, &

Si quid apud Festum est infubidum. Subidum.

Quo genere Elogij digni, hæc & talia fantes ;

Quæ Santris potius, quàm mihi nota ? Notâ.

An ne aliud meriti, Populi ad Tabularia suëti

Nos lassare suis Exodiis ? Odiis.

Quale genus Criticæ hoc, nostros quæ exercet Ephebos

Nescio quo ludo stultitiæ ? Titia.

At quanto hi satagunt noctesque diesque labore,

Ut veteres Libros emaculent. Maculent.

Non ità Turnebus, non cauti industria Lipsi,

Non Genius magni Scaligeri. Aligeri.

Nostratum ne aliquem hîc, post Miscellanca Iuni,

Ante Ubium laudas Palmerium ? 3. Almerium.

Quis fuit is, 4. Maro quem Auctorem, quem Varro sequutus;

Naturæ ille, vel hic dædala imago ? Mago.

Quod genus egregiè tenui lufisse cicutâ

Bucolicos censcs versiculos ? Siculos.

Brassica sim, Andinum nisi & hîc quoque mirer ; eumque,

Qui Deus est vatium, semper amâro. Maro.

Fortius ecquis opes, Mundi quis inania sprevit,

Quàm rigor ille hominis Xenocrates ? O' *Κερίτις*.

Quid ? fingi an graviora queant, apud Heliodorum

Quàm passa est Virgo quæ Chariclea ? *Κλέα*.

Ecqua Erato est, cujus tibi præ dulcedine cantûs,

Poni haud ulla optes altilia ? 5. Altilia.

Scin, quibus est odio Ioviani Carmén, & Acti,

Sordet & Hippolite Castilionis ? O' *vois*.

Quo cum Vate tibi esse voles rem. Carmine cujus

Audito, haud cesses clangere Io ? 6. Angerio.

Non Titulus minio. non cedro charta notanda ;

Vatis, cūi nomen Flaminio ? Minio.

Qualis at illa tibi visa Anthia, non perituro

Quam cecinit nobis Carmine 7. Strofa ? Rosa.

Quæ non 8. Bargæum meruisse Encomia vatem

Dixero, quod non Euangelium ? Angelium.

Multa Fabro Clypei debet septemplicis Ajax ;

Plus nos Plectri ergo 9. Lotichio. Tychio.

Cujus iners tibi visus Amor ; neque digna puella,

Cūi campi pateant Elifii ? 10. Elifii.

Laudata ingenio Lernutî & Carminis arte ,

Qualis visa tibi (dic) Charithea ? *Θεία*.

Inter tot vates, quis plura Idiomata doctus,

Quis Linguas callens est varias ? 11. Arias.

Quale genus fati Pathicam meruisse Sorani

Spurcitiem dicam 12. Palladii ? 13. Alladii.

Quisnam inter Celtas dignus, motam helleboro cūi

Mentem aliquis tergat Vesalius ? 14. Salius.

Qualia sed censes, senio defecta caduco,

Vulgavit Vates quæ 15. Lemovix ? Emo vix-

Nec mea quisquam emat hæc, vel te (puto) Iudice, nî de

Fronte 16. Trypho Auctoris nomina demat. Emat.

Quàm satius sese ad veterum componere normam,

Vatis ad exemplum Frastorii ? Thorii.

Utque teram assiduè nostri monimenta Secundi,

Rara, neque ævo ullo digna latere. Tere.

Post Veteres, hac ergò mihi 17. Casa, Cotta, Marullus,

Volvendi; hac Vida est Molfaquè Lege ? Lege.

Nunc super Historicis, in quèis non ultimus ille est

Pompeius nobis, gens cui 18. Troga. Roga.

Inter at hos (cedo) uter, Hotomanno Iudice pluris,

Paulus ne Æmilius, an Probus est ? Probus est.

Quum solidis dapibus faturet nos Plinius ingens,
 Mustea quis nobis dat melimela? Mela.

Quem coluisse Iovis inter tot Numina, 19. Bassum
 Praecipue censes Aufidium? Fidium.

Alphonfi tanti ne facis praeconia, tempus

Dandum aliquod credas ut 20. Facio? Facio.

Prome aliquem, studio qui nil odiove, metu aut spe,
 Liquerit indictum, vel tacitum. Tacitum.

Et dubitamus ad huc, cui plus fidei attribuendum,
 Sleidano, Bembone, aut Iovio? Haut Iovio.

Aevi inter Medii Historias, Oracula dicas

Non hominis, verum Daimonii. 21. Aimonii.

Cui super adjungas Fastos licet 22. Herfeldensis,
 Di, quanti Auctoris in Chronicis! Onychis.

23. Horographos censeri ullos te Iudice verum est,
 Ante Glycas, Zonaras, Nicephoros? 24. Ephoros.

Inter at Historicos, nostro qui tempore regnant,

Qualem 25. Ubbo meritis laureolam? Aureolam.

Historicum nam se esse, cui persuadeat Hispano,

Praeter quam infanti Panniculo? Anniculo.

Quem dignum rere ante alios, cui non nisi Nectar,

Cui succum offundas ambrosium? Ambrosium.

Quid nam aliud, quam informe Chaos Glossemata Legum,

Ex quo pulsa Foro Romula Suada? Vada.

Quisnam inter Themidis Mystas tot, sede Curuli

Ornandus, sed post Irnerios? Nerii os.

Quantulo opus 26. metro Hellebori est, aliquam Helius a
 se

Det loci uti partem hic Alciato? Cyatho.

Pluris utros (dic) te faciundos Iudice credam,

Num *Livineios*, an *Papios*? *Papios*.

Ante alios quem nam dignum hoc (Dea) tempore censes
 Cui senium exoptes Nestorium? Thorium
 Argolici generis quantum est (me Iudice) nemo
 Doctior est hodie, quàm Sigomala. *Μάλα.*
 Ecquem è Chalcographis dices, qui tempore nullo
 Aldum æquaturus Manutium? Nutium.
 Publica, commodius ne putas, mandare Tabellis
 Acta, locare operam quàm stabulis? Tabulis.
 Quod nam ἐκ τῶν δένδρων genus est, Serta unde capillis
 Haud indigna fuis Cres petat acer? 27. Acer.
 Ignarus, surdo feriat quod Carmina plectro,
 Nec venit ad partes Musa vocata. Cata.
 Iure equidem; quid namque novum, senis ora puella
 Si fugiat, qui sic obstreperus? Streperus.
 Vix Hircum à sue discernens (rogo) dignior Aulæ hic
 Hospitio, an caulæ est, crassæ ità naris? Haris.

Expertus, Scenæ atque Scholæ tibi commoda dicet,
 Inter & has 28. inter quanta capedo. P E D O.
 Qui modò opimè agitans, Thymæle esuriente relictâ,
 Discipulorum inter pulpita 29. pedit. Edit.
 Prudens ille tamen, mores formando Iuventæ
 Flectere si norit indociles. Dociles.
 Nam quæ Augeia queat Scholico par esse labori,
 Quem Crocus exhaustit, vel Stenemola? Mola.
 Sit modò par oneri; ferulis neque parcat, alumnus
 Admoto quoties verberare flerit. Erit.

Quid facit, inter oves placidas, tumidosque Leones
 Tanta sit ut morum 30. differitas? Feritas.
 Quid facit, ut fidibus malim, quàm cæstibus uti,
 Certare aut duro pancratio? Ratio.
 Nil mihi cum pugnis: Harpasto ludere malo,
 Quàm tractare manu Martia pila. Pilâ:

Et Rudibus, quàm ferro uti, si fors mihi 31. Samnis
Æmulus obtingat, straba tuens. 32. Batuens.

Velificent alii, tortâ quæis cannabe fultis
Vita sit in transtro non pavidis. Avidis.
Pars vino curas jugulent, Germanus ut olim
Miles, post pugnam Bebriaci. 33. Ebriaci.
Quid, mihi si lubeat temeto (ô Nympha) carere,
Ut cui opus Cereri Sacrificare? Care.
Sint, quibus in studio Fasces & præmia Honorum;
Ritè quidem, si sint 34. infragiles. Agiles.
Lucripetis quæstus sint & sua Fœnora curæ,
Nullis unquam opibus quos satures. Satur es.
Ære quidem, at nunquam Musarum explendus amore:
Sed neque opes dignis invideo. Video.
Rectius & quanto, tritum quos relinquere callem
Exhortatur amor ingenii! Genii;
Inferere & Famæ sua nomina, ut Actius olim,
Molfaque cum Bembo ac Naugerio. Augerio.
Busbequium signas; cui & Heinsiadem licet addas
Præconem Volucris Chaônia. Aônia.
Ipse ego quis videor, conceptum è Funere Nati
Dum desiderium Carmine solor? Olor.
Contrà Auruns, primas cantando ferre fuëtus,
Iam quid habet reliquum decrepitis? Crepitis.
Evenisse eadem video quoque Castori, inepto
Risum qui cunctis Carmine præbet. Hebet.
At quis non storias potius, quàm talia Scripta,
Vel tritas malit gausapinas? Apinas.

Hei, quid agam? colere Hispo vetat nos Musica Sacra,
Qui trahit à Patrio Stemmata 35, Cole. Cole.
Cûi neque tres satis Anticyræ, medicina nec unque
Vel toto Hellebori jugere fiat. Hiat.

Hæc leviora tamen, præ quæ mihi Bubo minatur,

Nescio quid ferale exululans. Ululans.

Parte aliâ raucum quiddam atque inamabile crocît,

Nescio quis Coraci haud abfimilis. Similis.

Quid capiam, ut nocuos exsurdem hos triste sonantum

Undique plangores Alituum. Lituum.

A Tragora sed enim gravior metus, hinc nisi porrò

Hunc abigas : at quo ? Thermopolim ? 36. Hermopolim

Nam quid 37. alid facias, Patriæ auso reddere nobis

Historiæ corpus exanimale. Malè.

Quæis Hydri accedant si sibila, quæ reliqua (heu) spes,

Si non colligam uti sarcinulas ? 38. Inulas.

Res quæ nam Humanas Cælestia Numina versant,

Quæ Superùm præfunt Conciliis ? 39. Ciliis.

Virtute, an vitiis reliquos ante-ire putandi

Hi, qui se ostentat divitiis ? 40. Vitiis.

Quid causæ, ut prius Irus, aret nunc jugera centum

Dama, argenteo ovans malluvio. Alluvio.

Quid mihi propositum est, propter quod publica curans,

Prenso, peto, fatagens omnia conor ? Honor.

At quod 41. opræ hujus erit pretium, si cuncta capeffam,

Aut Fora si lassem Terna Patronus ? Onus.

Quidve lucri faciam, mihi si flaccente sub armis

Manarît toto corpore sudor ? * Υδωρ.

Hei, qualis visa Eva tibi, quæ induxit Adamum,

Ut vetita auderet tangere mala ? Mala.

Fatalis non sic 42. Faber Arcæ, Auctore Deo quæ

Servavit sæclis omnia 43. Ζωα . 44. Σόα .

Edictum 45. Δόχμας tanti haud fuit exequi, ut orbos

Isacidas faceret Rex 46. Amenophis. Οφίς.

Quid Troiæ fuit exitio, nisi adultera 47. Χοίρη,

Tum 48. Ferus ille, Urbi non satis æquus ? Equus.

Quænam Orbis plaga Mæonidæ decorata sepulchro ?
Argos'ne, an Colophon, an mage X70; Ios.

Quid dedit æthereas Anima ut penetraret in Arces
Herculeæ, extersâ jam cute pura ? Πυρσι.

Quem Titulum assignem tibi Iuppiter, Acrisii sic
Deflueres quum per impluvium ? Pluvium.

Deme caput voci, quod amet Tithonia habebit,
Perdet Alexander Bucephalum. Cephalum.

Cûi Πολιορκήτηρ quid erit quod somnia cantent,
Visus erit saltans si Σάτυρ0; Σά Τύρ0.

Literæ Aventinus primæ fraudetur honore,
Servabit reliquum quid sibi Cacus ? 49. Acus.

Quâ notâ ab Hispanæ gentis 50. Ductore Metellus
Aspersus, quòd erat Dux Veteranus ? Anûs.

Dic mihi, Drusorum dictus quo nomine Tonsor,
Cæsarius cepit quem Thalamus ? 51. Thalamus.

Quæ 52. puero Thraci caput abscidit, amne gelato,
Visa tibi hæc qualis est glacies ? Acies.

Quid linques, capitis facias si (Diva) minores,
Et truncos reddas Sardonychas ? Onychas.

Pluris gemma mihi hæc, quàm frugibus apta terendis
Petra, suâ pollens non nisi mole. Molæ.

Qualiter effertur Romano Idiomate, sermo
Quod solet Æolicus dicere 53. Φήρα ? Fera.

Nomen ad explendum Tragoræ, quum pinxeris Hircum,
Quid reliquum est, poscat quod sibi 54. μῶρ0 ? 55. Οῖρ0.

Orbem circuiit totum quæ prima, vocari

(Dic mihi) quo meruit nomine 56. Navis ? Avis.

Urbs ecqua est Rubrum lambens Mare, nomina gestans
A Lagi Nato, num Ptolemais ? Ais.

Quid facit, ut nunquam careat melle Enna, nec amnis
Accola, cûi Graium nomen Anapis ? Apis.

Insulacis Thulen, medio circumflua ponto,
 Quo nam indignitur nomine, fare? Fare.

Dic, quænam inversâ Regem sortita Coronâ est
 Insula Stanæum; quæ, nisi Mona? 57. *Μόνα.*

Indica non pluris, quamquam Urbs cognominis illi,
 (Nympha) tibi est, Frisiis quàm sua Goa? Goa.

Quantum Mosâ Oxus, hodie tantum inclyta Thermis
 Distat Achemeniâ Tungrica Spada. 58. Spadâ,

Rebus non ne tibi grande allatura videtur
 Momencum nostris Urbs Neomega? 59. *Μέγα.*

Quæ plaga idem (Bello si Pax mutanda) futura
 Franco est, quod Turco Pannonia? Hannonia.

Scis (Dea) Diderici fuerit quæ 60. Principis Uxor,
 Inclyta, nec nostræ 61. laudis egena. Gena,

Quale genus Serti, nulli quæ nupta Marito
 Decessit, merita est Nympha Meroda? 62. *Ρόδα.*

Aggere quod rupto Monstrum reperere Batavi,
 Obstructa ad Dammum quando 63. Lacuna? 64. *Κύμα.*

Thurdrehti possidisse Urbis fundamenta prima
 Quos F. pullos credam, num Sturios? Turios.

Quos verò, quos Majores habuisse putandum est,
 Haud Boios veteres, sed Bavaros? Avaros.

Consona quæ reddes, duo si tibi Nomina ponam?
 Lomentum? Omentum; Bistonii? Istonii.

Altera quæis totidem subdamus uterque licebit;
 Niliacum; Iliacum: Mandragoram; Andragoram.

Si qualis fuit olim, hodie est Urbs; Iuppiter Ultor,
 Fulmine de cælo tange 65. Crotona. Tona.

A Sole & Gabalo gessit qui nomina 66. Cæsar,
 Luce magis dignus, an 67. Gabalo? Gabalo.

Quâ cruce plectendi, illotis qui Sacra Profani
Spurcarunt pedibus Divum a farota ? Rotâ.

Quid facit, ut rem nemo sibi, res cui sua cordi,
Cum Scævâ cupiat esse Cyclope ? 68. Κλοπή.

Quæ loca præcipuè ad oculos Zonasque secandas
Sollicitant lævo pollice 69. φῶρα ? Fora.

Post Trigam Eumenidum, quænam illa potissima Divum,
Cui facere assuevit nostra Cuneris ? 70. Εἶς.

Quo morbi genere, ægra trahens vix genua, laborat
Noster Hyas, nunquid Hepatico ? Pathico.

Quid, si aurem vellam Tatio, ut sua pignora tecta
Servet ab Eumolpo pullipremone ? Mone.

In Florâ quid amat noster Dolabella ? Labella.
Cur toties Acten nomine clamat ? Amat.

Ecquæ pcena manet Chionen, quæ vertere philtris
Tot juvenum mentes ausa κωῶπις ? 71. Οἶσις.

Est ne quis, à cujus liber plagis uti vivam,
Nequicquam Divum Numina placo ? Laco.

Qualè genus potus pro cervisiaque meroque
Nostrium uti censes Αἰρεμίδωρον. 72. Οἶνον.

Hunc quæis fordibus assimules, quem explere nec Orci
Thesaurò ipse sui sit pote Pluto ? 73. Luto.

Aut quæ digna fatis des nomina, quum Iove natus
Iam Titulum abstulerit 74. Taurivori ? Aurivori.

Quid faciam, si me Atta roget, suum ut Actora Sacro
Fonte levem ? & faciet, mens nisi læva. Leva.

Nil aliud, nisi Dona inhians : quid tam cupido vis
Vicino faciam, tamque petace ? Tace.

Iam quid agam, huc si quis bliteo nos Carmine tortum
E Menapis veniat, aut Arelate ? 75. Λάθε.

Hoc fatius, quàm si subnixis turgidus alis
Incedam ansatus per plateas. Lateas.

Compendine aliquid faciam, nobiscum olitor si
Hospitij jungat Fœdera Polus? Olus.

Scire velim, 76. γάλανε, an Chium potare suetus

Nos Thresâ terrens classe Cigala? Γάλα.

Quid voveat dulci putricula majus alumno,

Sive æstas, seu fit horrida bruma? Rumâ.

Mammâ ais: haud Matrem puto, plena sed ubera, 77. Μαννρη

Quando etiam Mater nomine nota. Nota.

Nomine sed Patrio effando, quâ voce Vetustas

Infantum illecebras est imitata? Tata.

Pars quænam humani dignissima corporis, ipso

Nec minus αἰνθρώποις corpore cara? 78. Κάεσι.

Ipsius at capitis pars ecqua, reciproca per quam

Suêti Homines Animæ emittere flabra? Labra.

Quid facit, ut reliquis præstet mortalibus uno

Corporis insigni Sedigitus? Digitus.

Canitiem malo; 79. Φαλακρός sin reddar oportet,

Ne noter, haud metuo, Calvitii. Vitii.

Hocce quid est, quo cuncta ruens Libitina, metensque,

Pergit ad interitum sic dare Sæcla? 80. Sêcla.

Quid've aliud, quàm pulvis Homo; quàm Solstitialis

Flos Herbæ, aut potius quid nisi fumus? Humus.

Aut, cui Mortarî est ex re Nota, Pistillorum

Contusa assiduo verbere 81. Pila? 82. Pila.

Condignum'ne Homulo quid agit, tot ad aspera natus

In cunis infans qui mihi vagit? Agit.

Quanto at peius agit Diderix mihi, respirandi

Qui impos, anhelos Animæ πνέματι tabet? 83. Habet.

Cur (rogo) putori morbisque obnoxius Auster?

An quia nimbofo flamine 84. λυγρός; 85. Υγρός.

Tanti (heu) causa mali mulier, quæ Sûasit Adamo

Arbore de vetitâ carpere Mala. Mala.

Hinc Ate incubit terris, hinc semina sparsa
 Morborum, hinc Febres pestiferæ. Æstiferæ.
 Alite Mors volitat curru, Lethi est nota Taxus;
 Symbola fert Christus Taxifragi. Axifragi.
 Quem Prece si venerer, Scelerum si Pœniteat me,
 Nil'ne boni hinc Supplex inveniam? Veniam,
 Quid faciat suades, cui nulli in crinibus hydri,
 Omnis Castaliæ cûi liquor aret? Aret.
 Utilius 'ne paludis aves, quàm cortis alemus,
 Vir quibus est lucis nuntius ales? Ales.
 Quidnam agris togulæ atque cibi tot egentibus optes,
 Quæis neque cella, nec æs; omnia 86. *παύση*; 87. *Α'κος*.
 Res quænam est, quâ præcipuè, post dulcia Phrynes
 Oscula delectat se Meleager? Ager.
 Quæ Thamyræ merx apta, cui neque prata, nec arva,
 Ulla neque impresso vomere lira? Lyra.
 Ecqua Arbor Scrophæ tritis accommoda costis,
 Pruritus peperit cûi scabies? 88. Abies.
 Cûi pecori potius frutices & agrestis erica,
 Quàm thyma conveniunt, quamque Citrigo? 89. Tra-
 go.
 Pro calamis sed enim Blenno quæ digna suppelles;
 Tanta cui infedit os stridiligo? Ligo.
 Mensarum quidnam pedibus, signisque Decorum
 Materiæ inprimis utile rebor? Ebor.
 Unde nisi à Phrygione petam, mihi textile opus si
 Aulæum fuerit, sive Tapete? Pete.
 Pertica Tendiculam sustentans, Nomen habet quod,
 Quâ jacet ad Sylvæ devia trames? Ames.
 Vertentis Canthi æs crepero stridore Leonem
 Territat, an'ne etiam Rhinocerota? 90. Rota.
 Dic mihi, quid Cristæ, Turmis quæ commoda & Alis
 In Galeæ præbet vertice Conus? Onus.

Quæ labefactandis aptissima Machina portis,

Firmior aut si quis sit paries? Aries.

Quis Deus est, ope cujus egent, in aperta pericla

Ante alios prompti se dare 91. Cares? 92. *Αἴγιος.*

Pascere si minimo cupias, scin' quâ dape alendus

In Castris frugi sit tibi Tyro? 93. *Τυρώ.*

Quæ res præcipua est, rigidi inter prælia Martis,

Quam sibi deposcat cruda Machera? 94. *Χέρας.*

Nil tamen ista juvat, adsit nisi Martius ardor:

Bella ausis constant magnanimis. Animis.

Quid lucro imprimis fore mî cum scenore censes,

Si tractanda fuit Res Populi? Æs Populi.

Dic, quid erit, ternum rediens quater uncia in orbem?

(Sic te, ô Diva, legat Posteritas) Erit As.

Semper acervanti Æs, quod nunquam inspectet, avaro

Quid 95. Thamyre exoptes? num loculos? Oculos

At quid præcipuè fucatos inter amicos

Consuevit mentes consolidare? Dare.

Verè ubi (dic) Fidei recolam vestigia, cascos

Nunquid apud Cattos, an Batavos? Atavos.

Cum quibus at Populis socianda cubilia censes,

Qui dare vult operam connubiis? Ubiis.

Sanguine anus succoque carens, quæ prurit, honorem

Quem meritam dicas, num veretri? Pheretri.

Mentitur, virum avere negans se Caia valentem,

In thalamis operam quæ sibi navet. Avet.

Medæam, at quid agas, si nanciscare; vel Orpheû

Cæde infamem aliquam Threiciam? Eiiciam.

Et merito: neque enim tam Barbara Vate marito

Digna, fero at potius Cannibale. Annibale.

Ἡμίθυρος, cui nupta decens, nec Ianua mordax,

Effugere Atridæ quî pote 96. *κῆρα*; 67. *Κέρας.*

Uxorem Calaminus habet, sed scin' (rogo) cujus

Solius rei egens sit *Καλαμίνος*; 98. *ivός.*

Peregrinandi studium.

ORbem quæro Novum : quid fiet, morbi aliquid si
 Spaniola hîc pariat, vel mihi Cuba ? 99. Cuba.
 Tutius hinc terrâ facere est iter : at grave, primo
 Protinûs è stratis surgere mane. Mane.
 Haud maneo ; neque me Tragoræ vicinia, longo
 Nec juvat exhaustum Marte novale. Vale.
 Impetus hinc Latios sæpe est mihi visere fines,
 Perveniamque precor vel Mutinam, ô ! Utinam ô.
 Usque vel Eridanum saltem, fontes've Timavi,
 Euganeos ultrâ, sive Henetos. Venetos.
 Nam quis non patriis præponat victibus Urbem
 Felsineam doctis cum Pepulis ? Epulis.

In Ius vis'ne vocem, si quis male vel faciat mî,
 Vel dicat, contra Publica Scita ? Cita.
 Quid faciam, querulæ'ne feram fastidia Socrûs ?
 Haud mihi sic animi degeneres. Gener es.
 Iam quid agam, si quis plena inter pocûla, versæ
 Eluvie aspergat me pateræ ? Patere.
 Quid porrò, musses'ne etiam vis, si quis asellus
 Prò calce impingat mî cubitum ? I cubitum.
 Prò nihilo ergo putem merulentę opprobria turbæ,
 Pro nihilo sannas, verbera, sputa ? Puta.
 Præceptum de Plebe alicûi des tale licebit ;
 Non mihi, gente sato Parmigerâ. Armigerâ.

Quid facit, ut tutos præstet mihi Ianua somnos,
 Post cœnam, subiit nox ubi sera ? Sera.
 Quæ pars illa Domûs, per quam exportanda Sabella,
 Peste malâ hæc horno si moritura ? 100. Οὐρα.

Quâ re habitura opus est Vicinia, si bibula ædes

Ipfa suas pergat urere Damis? 101. Hamis.

Nam 102. matulâ exsuperante modum, quam (scis habeat
vim

Ebrietas,) mentes infatuans. Fatuans.

Plus uter in tenebris metuendus, pariete rupto,

Fur'ne manu promptus, an mage latro? Latro.

Deprenso sed nocte meos vi frangere clathros;

Non nervo hûic fauces illaqueo? Laqueo.

103. Præstite quo Divo sapiens utare, Penates

Nequa tuos aufit vls violare? Lare.

Hostili hic quoque nomen habet; cui thura, vel agnam,

Prò re (uti vult Marcus) sacrificato. 104. Cato.

Proinde Iovi, Ianoque simul, Vestæque litandum,

Quorum ope res omnis mî stabilita. Lita.

Seminibus quid agam patriis (Dea) quæ neque Iava

Missa, neque à molli sunt mihi Sere? Sere.

Utilius'ne metam segetes, quàm tubera, si mî

Vivendum ad Meroën sub Mahomete? Mete.

Dic mihi, quid præter Genium cœlique solique

Concinnet nobis mitia mora? Mora.

Quid nux visa tibi, quid mensis apta secundis:

Uva, mihi à nostro missa Libone? Bonæ.

Quæ Faba Pithagoræ (puto) cognata audit olim,

Dicitur indigenâ voce ea Bonâ. Bona.

*Ex personâ frugi, hoc est, inemptis dapibus
victitare consueti, Patrisfamiliâs.*

TRans Mare vecta alij jubeant sibi Fercula poni,
Non contenti Epulis Westphalicis. Alicis.
Cinnama quos, Indæque juvant plus germina Messis,
Quàm fata rûpe seges Caucafiâ. Casia,
Mos quibus, Arabio hinc perfundi corpus Amomo,
Hinc Nardo crines Assyrio. Syrio.
Me'ne etiam, hoc ut more linam, vis, tempora; corpus
Si quando ad mensam sterno recline? Line.
Uncta apage hæc: mihi sat quidvis, simul hospitis expers
Prandiolum possum sumere solus. Olus.
Efu alij hinc sibi Mala legant; mihi Nectaris instar
Sunt succo expresso mitia Poma. 105. Πόμα.
At quali, scin', Lacte utar, dispendia vitans,
Sive die medio, seu mage serò? 106. Sero.
Nec Genium fraudare mihi tamen ulla lubido est;
Dî melius: cura hæc sit Smaliis. Aliis.
Et qui non nisi Anum Convivam fuêvit habere,
Furfuream apponat cûi Secalen. Hecalen.

Sat mihi, sat quidvis, tenues dum condiat escas
(Fida Peni Custos quæ mihi) Cnea. Néa.
107. Glaucia sat, Boscas, Phalaris, Querquedula, opimas
Pisce paludigenâ farta nates. Anates.
Præ quo Epulo nec Avis placeat mihi Phasidis, orbæ
Quam Megaræ affuevit mittere Clitus. 108. Γίτυς.
Nec pluris Leporina mihi, quàm Bubula; pingui
Nec Vitulo pluris macra Lagois. 109. Ο'ίς.
Nil Rhombus, nil Trigla sapit: apage Ostrea; totum
Nec Catia apponat mî gula καπρόν. Aprum.

Nam stomacho magis apta meo Porcina; suæti

Me tenui oblectare Isicio. σιτίω.

Sic tamen, ut mihi nec muriam, neque Salgama poni

Ulla velim; haleces ne placeant. Aceant.

Nec paritura sitim cupio farcimina, fumo

Durata, aut crudum nescio quid. Scio quid.

Me Faba nata domi, me Nux capit & cui Ponti

Prima dedit Nomen Urbs Cerasus. Cerasus.

Pruna 110. Damasco ipsi nomen debentia, tosta

(Pœbe) tuis radiis, vel clibano. Libano.

Pœbe

Plus fructus nos nempe juvant, quàm tortilium lanx,

Aut bis cocta rotæ schemate 111. Spira. Pira.

Poma immò potius; capior quoque palmula, & uvis

(112. Persica nec sperno) Duracinis. Acinis.

Hoc (rogo) non melius, quam si Turdo Ostrea, vel si

Sanguine cum Sombri Vina jugâro. 113. Garo.

Non Medici credis, non Curatoris egerè,

Laureolo bona quis si sua leget? Eget.

Remigione meo, satius, geram ut omnia; quàm me

Consilio Patruis semper egerè? Gere,

Ecquid opus, salvum ut jugulum mihi Numina præsent,

Quàm prius 114. Antiochi forcice rador? 115. Ador.

Grata Deo quondam, nostro cur tempore latæ

Arguitur culpæ labe Choræa? Rea.

Quid lachrymarum imbri falso assimulemus amantùm

Consuevere oculi quæis lachrymare? Mare.

Dic mihi res quænam cupido consuevit amanti

Esse odio imprimis, mens cui mora? Mora.

Quomodo se thalamis Domine insinuabit Amator,

Cûi fallenda habili pollice clathra? 116. Λαθεγ:

Quid passurum animo credis, Spartane alicûi si

Diducto retegat tegmine 117. μηρόν? 118. Ερον.

Ore, quid est, quod Hyella gerit; Paphiône petitum
Horto ἰὸν, an pueri Præpetis 116. ἰὸν Ἰὸν.

Dic mihi, fingendæ quænam medicamina formæ
Uti Agathe, Eucolpi suæta Patrona? 120. Ἐρόνας.

Non bellè tibi picta Ægle, non Flora videtur?
Ora quibus fucò sublita sunt. Ità sunt.

Quid (rogo) captivos Iuvenes abducere follers,
Sub tunicis suevit ferre Molina? 121. λί'να.

Quæ pœna incautis metuenda potissima 122: Verpis,
Quas semel attigerint Heliodora? 123. Δορξή

Non possum Andromachen: quid enim? si 124. πῆμα γυ-
ναϊκ'.

Defungi modico πῆμαπ malo, Malo.

Ex personâ Amantis.

Iocosum.

INter tot patrias justâ prò Conjuge Nymphas,
Garrula, quam teneam vis; Dea? tene? Tene.

Résne Viri(censes)aget is, cui ducitur Uxor,
Postera ut ex sese sæcla propaget? Aget.

Quæ verò es nostrum concendere digna cubile?

Num Dryadum ex omni lecta grege una? 125. Γυνά.

Atqui casta mihi placeat quum Cypris ab omni

Opto probri immunem ducere labe. 126. λαβέ

Audio; sed quum nil nisi Vox sis, munia fungi

Comparis, haud video, quâ valcas. Valeas.

Aliud ex personâ haud ab simili Genio litantis,

Hoc est,

Natalem celebrantis suum.

ITe procul curæ: meus est Natalis, Amici:

Quis scit, an hæc unquam Lux remeabit? Abit.

Hei,

Hei, quid agam, blanda injiciat si vincula Phryne,

Illic nos oculo si Phlogis hamet? Amet.

Par utriusque Lepos, studiosæ Carminis ambæ;

Utraque verno ævi flore decora 127, κόρα.

Cui florum generi par est contendere odorem,

Qui fluit ex Idæ Sûaviolis? Violis.

Quid faciam illecebris vernantem talibus Hortum

Annuerit Charitum si mihi Triga? Riga.

Quid porrò, in tenebrisne 128. micem cum Chloride suades?

Nec metuam, ne me fraudet Amica? Mica.

Tot Domine ergò tibi? quanso moderatior Aulus,

Una cui satis est Deidamia? 129. Μία.

Has ego opes malim, pugnâ quàm sternere Mauros,

Vel regere imperio tres Capuas, Apuas.

Adde his vina, Puer, Saliis sed qualia mensis.

Ponere couivans suevit Hymera. Mera.

Neu mihi per brumam tepeat Focus igne maligno,

Suggere municipi cespite 130 καλα. 131 καλα.

Hoc (rogo) non melius, ut amando tempora vitæ

Oblectes, quàm si nil ageres? 132. Age Res.

Ex Menandri Poëtæ personâ in Ægyptum Alexandria à Rege Ptolemao acciti evocatique; amplissimis propositis præmiis ejus rei ergo directâ Athenas Legatione.

Ad Lagúinne meem, Glyceren (mea regna) relinquens,

Gratia si trahat huc nos Ptolema? 133. Mea.

Ex personâ L. Plotii in Salernitanâ latebrâ unguenti odore à percussoribus suis proditi oppressique,

Quid fuit, ut lethi fierent mihi causa latebræ.

Unguenti indicio dum male prodor? Odor.

Explicatio notarum occurrentium in Echone IANIDOV SÆ.

1. **E**Nnii, qui Rudiis Calabria oppido natus.
2. **E**Cujus, (haud paulò sane Ennio vetustioris) Carmen de Moribus, indidemque petita Fragmenta aliquam multa apud Verrij Abbreviatorem leguntur.
3. *s. Nannium*, à patriâ Civitate Almeriâ (quæ hodie Almeria) ita denominatum.
4. *Vergilius Georgicis*, Varro in libris de Rusticâ. Quod argumentum jam antea Mago Carthaginensis (parens ille rusticationis Columella dictus) linguâ Punicâ XXIX. voluminibus industriosissimè fuerat persecutus. Quæ deinde Roma ex Senatusconsulto, hoc est, Auctoritate publicâ in Latinum sermonem sunt conversa.
5. *Gabriel Altilius*, Episcopus Polycastrensis, cujus eruditissimum Carmen Nuptiale in Isabellam Arragoniam impressum legitur.
6. *Hieronymum Angerianum* intellig, cujus ἐρωτικῶν una cum Marulli ac Secundi nostri Poematis non ita pridem in Germaniâ recusum.
7. *T. Vespasianus Hercules Strozæ pater.*
8. *Petrum Angelium Bargaum*, cujus exstant (Cynegetica.
9. *Petro Loticheo Secundo.*
10. *Elyrij Calenti*, (magno Pontano illi coctanei) cujus opuscula Poëtica Romæ quondam typis publicata.
11. *Benedictus Arius Montanus.*
12. *Domitij Palladij Sorani*, cujus Epigrammata multo impurissima Venetiis impressa leguntur.
13. *Eo nomine vocatus Remus Sylvius XII. Latinorum Rex*, qui ob impietatem fulmine ictus, interijt. Dionys. & Oros.
14. *Panagrius Salius Veromandensis.* 15. *Ioannes Abratus.*
16. *Pro quovis Librario accipiendum*, à veteri illo cum Martialis tum *Quintiliani præconio decantatissimo Bibliopola.*

17. *M. Antonius Casanova, cui, in tanta delectissimorum Poëtarum copiâ, uni omnium arguti Epigrammatis palmam ab ipsa Urbe publicè delatum fuisse, testis est P. Iovius.*
11. *Trogus Pompejus,*
19. *Rerum Germanicarum Scriptorem non incelebrem Claudiana ætati supparum, à cujus Historiarum sine exorsus Major Plinius, continuato deinceps ordine, temporum suorum, res gestas uno ac xxx. voluminibus persecutus legitur.*
20. *Bartholomæo Facio, qui temporum suorum Historiam x, Libris complexus.*
21. *Rerum Francicarum Scriptoris, à Wechelo Lutetia excusi primus.* 22. *Lamberti Schafnaburgensis.*
23. *Ἐπιτομὴ Φίλων, Annales, unde ἐπιτομὴ Φίλων. Annalium compustores. ὠρῶ enim annus est.*
24. *Ad Ephorum Cumæum illum hoc omne referendum, qui 750. annorum, Historiam, ab Ily expugnatione ad sua usque tempora. xxx. libris est persecutus.*
25. *Ubbo Emmius, Friscarum rerum Scriptor multò disertissimus,*
26. *Prò, mensura Victorinus.*
27. *Acerem enim antiquitus Stupori consecratum fuisse, Auctor est Servius.* 28. *Tmesis, pro Inter capedo.*
29. *Ad proletarum Idiotismi nostri convicium Allusio ex scævâ imperiti vulgi opinione potius quam mea, per tempus & causam huicce loco populariter accomodata.*
30. *Differitas pro Differentia. Lucret. 31. Prò Gladiatore.*
32. *Siquidem Tyronum exercitationes tam militares in campo, quam in ludo gladiatoria Rudibus, hoc est ferulis peragebantur: quod Batuere proprie dicebant, & Gymnasium ipsum Batualia, que Battalia vulgo dictitari solere testis Adamantius Martyr, unde & idiotismo nostro natum hodie vocabulum, Bataille.*
33. *Usus eâ voce Laberius Mimorum Scriptor haud incelebris pro bibulis & ebriosis.*
35. *Id est, incorrupti, atque (uti Crispus loquitur) invicta animo Adversus divitias. Agiles porro, pro Actuosus positum.*

35. Pro *Caule*, sive *Brassicâ*
 36. *Urbem Egypti*, ubi *Pan* colitur & *Hircus* ut ait *Pindarus*.
U. de Volaterr. lib. 12. 37. *Alid*, pro *Alind* ἀρχαῖκῶς.
 38. *Quippe* quæ *prasentariam Antidoti vim* habeant *serpentum*
morsibus auxiliantes ac venenis resistentes.
 39. *Ad Horatii illa referendum Cuncta supercilio moventis*
 40. *Secundum illud ejusdem Poëta Stultitiam* patiuntur *opes.*
 41. *Ad imitationem Ennii scribentis: Quivit pro factis reddere*
opra pretium.
 * *Aquam*, pro *Sudore*. s. *lucrifacies.*
 42. *Noë.* 43. *Zwâ animantia.* 44. *σῶα*, *salva* denotat. 45. *Obstetrices*
 46. *Amenophis* 11. *Egypti Rex* *Edictum* de *necandis Hebræo-*
rum pueris proposuit. cui tamen per *obstetricum pietatem* ob-
temperatum non fuit
 47. *O* & ἡ *Xoῖρε*, *pater* *vulgatam Suis* *notionem*, etiam τὸ
γυναικείον αἰδοῖον significat apud *Aristoph.* in *Acharn.*
 48. *Ferus*, pro *Equo* posuimus hoc loco, *Catulli* in eo, tum *Vergi-*
lij, *Prudentij*, *Petronij* denique *auctoritatem* secuti. *Quâ de re*
in Scriptorem illum Præcidanea *nostra* *consulantur.*
 49. *Acus*, *Aceris*, pro *Paleâ*, hoc est, *purgamento frumenti* posi-
tum hoc loco. 50. *Sertorio* vide *Plutarchum* in *ipsius Vita.*
 51. *Refer* ad illa *Martialis: Tonsorem puerum*, sed *arte talem*,
qualis nec Thalamus fuit, *Neronis Drusorū* cui contingere *barba.*
 52. *Hoc ad Epigramma illud Germanici Cæs.* pertinet, cui ini-
tium: Thrax puer, adstricto &c.
 53. *ΑΥΤΗ* & *Σύεξ.* 54. *Morio*, 55. *Montem.*
 56. *Magellanica, Victoria*, & *quidem Alata*, *Titulum* atque in-
signe *preferens.* 57. *Sola.*
 58. *Vico Regni Persici*, ubi *primùm Eunuchi facti*, qui *indidem*
quoque Spadonum nominis *occasionem* *cepere.*
 59. *Magnum*, *ingens.* 60. *Primi.* s. *Comitis.*
 61. *In Annalibus nostris metro* *conscriptis.* 62. *Rosam.*
 62. *A. MCLXXX.* *Vide Hollandicarum Rerum Annales* sive
Chronica *nostra* *vernacula.* 64. *Canem.*

65. *Ejus Urbis descriptionem quere apud Petronium.*
 66. *Heliogabalus.* 67. *Pro Cruce, Varro.* 68. *Furandi studium.* 69. *Furem.* 70. *Contentionum Dea, sive Litium.*
 71. *Ultio Divina.* 72. *Pro Sero lactis.*
 73. *Lutum non est lutulentius. Plant.*
 74. *Refer ad herculis Epithetum. & Βεφάγ.*
 75. *Lace.* 76. *Lac.*
 77. *Interpretando ex verbis illis M. Varonis: Cum cibum ac potionem Buas ac Padas docent, & Matrem Mammam, Patrem Tatam. Vide Non. 78. Caput. 79. Calvus.*
 80. *Pro Secula, hoc est falce messoria, qua segetes inciduntur. Saturni dentem indigitat Verg. Nos, Gen Zeekel.*
 81. *Pila, primam producens hoc loco pro Mortario ponitur, in quo farra olim, nunc legumina, Herba, semina atque aromata contunduntur.*
 82. *Allusum ad illud Comici: Di nos quasi Pilas homines habee.*
 83. *Ad solemnem illam Po. Ro. Ἐπιβουμάτων formulam spectat haec Allusio, qua laesis in Arenâ Gladiatoribus spectatores acclamare consueverant; Habet. Vide Lipsy Saturnalia.*
 84. 85. *λύγος tam humidum, quam perniciosum; ὑγρὸς humidum significat.*
 86. *Pro vilissimis, pannis & linteis.* 87. *ἄλ remedium.*
 88. *Εἰρωνικὸς, quum caterum hocce Arboris genus maxime e-nodi sit cortice.* 89. *Hirco.*
 90. *A verbo Roto, ut sit imperativus; utque quasi subaudiatur, fac periculum.*
 91. *Ad verbum illud vetus referendum: Εὐ καὶ τὸν Κίνδυνον; Hoc est, in Care periculum. s. facito. Siquidem Suidas scribit, Cares primos mortalium mercede militasse, ut qui vitam suam vilem haberent, sanguinis animaeque plus equo prodigi.*
 92. *Mars.* 93. *Casco.* 94. *Pro χεῖρας i. manum.*
 95. *Pro, Oculis capto, sive caco.*
 96. *Κῆρα Fatum, sive Sortem significat.*
 97. *Pro Κέρα cornua.* 98. *Hoc est nervi, sive Virium.*

99. In morbo, immò in lecto potius. 100. *Janua*.
101. *Hama*, instrumentum arcendis restringen disque incendiis comparatum. *Juvenal.* *Dispositis praedives hamis.*
102. *Ad Lemma illud Satyræ Varroniana allusum*: Sit modus matula, sive $\omega\epsilon\alpha' \mu\epsilon\theta\eta\varsigma$.
103. *De Laribus cognomento Praestitibus consulendus Ovidius in Fastis, de Hostiliis Festus.*
104. *Libro de re rustica, ubi Sollemnitatis hujus exstat Formula, & quidem verbis conceptissimis.* 105. *Potus.*
106. *Id verò Græcis Ὀππὸ dicitur, nobis proletario sermone, **Wep.***
107. *Glaucia hoc loco non ἐνικῶς, sed πλητυτικῶς, accipiendum: quibus alia porro Anatini generis species subjiciuntur. Vide Plinium ceterosque Rustica rei Scriptores.*
108. *Phasianus.* 109. *Ovis, immo Ovilla potius.*
110. *Pruna Damascena.*
111. *Junii Nomenclat. vide, in voce Spira.* 112. *Duracina.*
113. *Interpretandum ex illo Martialis. Addet & arcano mista Falerna garo.*
114. *Notissimi Tonforis nomen apud Martialem.*
115. *Farris genus, quod tostum molam salsam efficiebat antiquitus. Hic pro quovis averruncanda Deum ira, sive impendentis periculi ἱποτροπῶν Sacrificio accipiendum.*
116. *Furim, clandestine.*
117. *Refer ad veterem illum Lacænarum morem, quæ Φαινομένηδες propterea dicta, quod incedentes femora retegerent. Plutar. in Numa.* 118. *Alterum Femur, alterum Desiderium significat.*
119. *Quorum alterum Violam, alterum Sagittam denotat.*
120. *Pro pigmentis, vide Theocriti Scholiasten.*
121. *Pro retibus, quomodo Epidico interpretatur Plautus.*
122. *Verba pro Mutone, sive Cauda falaci Romanis scriptoribus usurpata antiquitus, quæ Græcis propriè Φωλή.*
123. *Excoriatio, ut ad Lucilianum illud Φωλονοπήμει referatur: neque aliunde porro istius dicti interpretatio arcessenda.*

124. *Noxa, sive Calamitas.* 125. *Mulier.* 126. *Cape.*
 127. *Puella aetate florida vel potius flos ipse.*
 121. *Micem, Amphibolia: Incertum enim, utrumne ad genus illud lusus pervulgati, qui cacâ digitorum micatione peragitur, an potius ad pygiacos Venerei operis motus referri debeat. Si quidem To Micare, præter notionem usitatam, pro Tremere quoque seu Moveri positum passim apud probatos Scriptores est reperire.* 129. *Sola.* 130. *Ligna.* 131. *Ἄντι τῆς καλῆς.*
 132. *Præceptum Politicum.*
 133. *A verbo Meare, ut sit Imperativus.*
 • *Vide Plin. Nat. Hist. lib. 13. ca. 3.*

Lusus

THEODORIDOVΣÆ
 I. F.

Hic gelidus fons est, hic mollia prata Licoris,
 Et locus ad lusus commodus hic. *Modus hic.*
 Incipe Damæta, tu deinde sequere Menalca.
 Exhilara genium sollicitum. *Licitum.*

Qualis at Orlandus num signifer? Ignifer. *I, ser.*

Pabula delictum quis color est? *Olor est.*

Is poterit mentis nebulas diducere cantu,

Qualiter inflectens doctus 1 Arion, 2 Ion.

Imago Dissyllabica.

Inter primævos quos laudavere parentes

Quis magis antiquus quam Zorobabel? *Abel.*

At quis Maurorum præfulget stemmate, vel quis

Perlarum? en constant nomina 3 Bochus. 4. *Ochus.*

Cujas Dido fuit non sic fodienda mariti

Munere? des patriam conscia Cirra. *Syra.*

Quid Regi post incestum, vitiumque sororis,
 Cum Progne accessit postmodo litis? *Itis.*
 Dum furit in cunctos gladius sine fine Neronis.
 Quid faciat Latium, quidve Senatus. 5 *Aibos.*
 Virtus an probitas an pulchræ encomia famæ.
 Quid magis exosum est, dic 6 Caracalla? *Καλα.*
 Balduino sed quis Flandro caput amputat ense,
 Vastante Hæmoniam milite *πῆσαν?* 7 *Afan.*
 Tu quoque dum prandes diducens tempora luxu
 Excuteris Pisis dux Vagivola. 8 *Vola.*
 Quis Mauris per Fernandum cito portus adeptus
 Implevit postquam milite *χῶρον.* 9 *Oran.*
 Qualis at ille tibi visus qui cedere ferro
 Est ausus 10 Galeam Lamponianus? *Αἴως.*
 At si plura velim plectro deducere Cleio,
 An favet inceptis pulcher Apollo? *Pol, O.*

De Plantatione.

AN fieri possit quis per compendia dives
 Plantando aut salices fare Thalia? *λίαν.*
 Sive aliud nam sunt cerasus, sunt prunus, abelus,
 It comes an juglans it bona vitis? *Itis.*
 At tibi si placeant mulcralia, pastor, ovile,
 Qualia sunt taurus, Frisica vacca. *Vaca.*
 Quod sapit ac omnes superat dulcedine fructus,
 Nomine quo gaudet dic mihi Musa? 12 *Musa.*

In Cornigeros.

IMportune senex lectus genialis in aula est,
 Prompta ministeriis stat Cleopatra. *Patra.*
 Turpe senex miles, turpisque annosa libido,
 Ludibrium pueris tempora finis. *Iuis.*
 Castrata an possit, quid turpius esse senecta:
 Surdus *ἔρωσ* heros stat male, præbet. hebet.
 Præterire dies & blandi tempora veris.
 Præscia datque omen, cornua, 13 patra. *Para.*

Non Gallis feritur metiturve insulse sed illis,
 Queis constat quod amat fusca Casara 14. *Sara.*
 Et quod non renuit Xanthi prædivitis uxor
 Regia non conjunx pulchra 15 *εραφίλα. φίλα.*
 Armavit natura caput frontemque venustè
 Ni tua custodis corniger es, *Niger es.* 16

Aliud ejusdem generis sive Peregrinatio.

Dic quibus in terris & eris mihi parvus Apollo,
 Ars viget ante alias aurificina? Cina.
 Attamen antiqui laudant Rhodon, aut Mytilenem
 Nunc placet è cunctis quod rogo clima? *Lima.*
 Arcet Iber, prohibent incommoda fata labores,
 Lucra dabunt animos en Tarenata. *Nata.*
 Per mare currendum quod terras dividit ingens,
 Perque salum fluctus per vada cœca. *Seca.*
 Delectentne magis Cancro subjecta propago,
 An Melli regnum, 18 Gnargala, 19 Guber? *Iber.*
 Sed quid perjuris facias cum gentibus, æstu?
 Quid dederit lucri barbara Cano? *Cano.*
 Quis prætervehitur Libyes primus caput alto,
 Concolor an voci littera γ? *Gama.* 20

*Aliud iter, sive peregrinatio, ad Siphylidis
 insulas Trisyllabis constans.*

AT si Creta tuis responderit insula votis
 Terra ferox vini tum Iovis est. *Ovis est.*
 Fors 21 Ciprum Cretæ præfers, natamque parenti.
 Quæ micat hæc cujus lux generis? *Veneris.*
 Negroponte cadens, paphios mirabere lucos,
 Et nemoris Circes depositum. *Positum.*
 Si montana tuis respondet vocibus Echo.
 Ad quas si in latebras confugas? *Fugias.*
 Hospitibus plaudens Erycina favebit, *Avebit.*
 En Rhodus en saltus psaltria tres, *Tria tres.*

Post hinc lactucis & mollibus utere malvis
 Conducunt lignum torta tabaca. *Casa.*
 An pœto in pratis prætantior herba virescit?
 Aut mage conveniens aucupio? *Cupio.*
 Nec pigeat crebro fumos animasse palato,
 Ructat an Ætna suas siccine res? *Cineres.*
 Ergo si capiti gravis est pituita catharrus
 Sis bene provifus de figilo. *Vigilo.*
 Plasmata multa suo possit formare patrono
 Egere flegmaticam maceriem. *Seriem.*
 Palladios purgans fumo sine fine recessus.
 Abstemij tecum ne sedeant. *Sedeant.*
 Quid captansne queas ligno exsudare salubri ut,
 Πύμαρα, quæ Cyprus contribuit? *Tribuit.*
 Contagis præbet titulum cui Gallia, causam
 Parthenope, sita vel trans mare Cuba. *Cuba.*
 Serpit in ima malum sensim, roditque medullas
 Cultori infausto Syphilidis. *Phylidis.*
 Tum pallor, macies, pellucet fronte rubinus,
 Concolor, atque aliter chrysolitus. *Solutus.*
 Sed tibi quod nullus poterit sanare Machaon,
 Hocne dabit vitulus Gangeticus? *Geticus.*
 Vel 22 Nigritarum tellus, tu tendere perge?
 Mucosus, pallens, nescio cur. *Scio cur.*
 Ex vitulo patrię sanus reddere valensque,
 Sicne uti biscoctum vellateres? *Lateres.*
 Quod vitiis lædas vires animæque salutem
 Iturus rogo quisnam infitias? *Vitias.*
 Sperne voluptates noceat emptæ dolore voluptas,
 Fallacis mundi respue res. *Pueres.*
 Per virtutis iter quis currit? an male fanis
 Est mulier Siren blanda echeneis? *Eis.*

In Prædones maris ejusdem generis!

PRædator superumq; dolor, Neptunia proles,
An fieri locuples dic valeat? *Valeat.*
Num sit nulla rudi pietas aut gratia publi?
Gens atiqua fuit quid 23. Cilices? *Silices.*
Cæsareas ausi manibus contingere puppeis,
Quis domuit 24. Gnæi, num vaga vis? *Vaga vis.*
Quando quis è Magni purgabit stirpe profundum hoc,
Aut pollens tanto Mars sceleri; *Celer I.*
Non pudor innocuos trucidare, expellere rebus,
Artibus, & diris ingeniis. *Geniis*
Monstra marina parit Neptunus plurima, vaccas,
Inque sinu Tethidis polypus est? *Lupus est.*

Aliud de Phylosophis nonnullis.

XEnocratem audivit postquam præclara docentem
Indixit vitiiis quis πόλεμον? *Polemon.*
Immundum mundum Samiis prudentior inquit,
Esse fori similem Pythagoras, *Αγοστής.*
Crantore, Chrysippe, quos tollit terra Pelasga,
Discutit an scriptis 25. *Ammelius?* Melius.
Qui sunt qui Libyam late scripsere patentem?
Meshudius, Ficri, tum Leo sunt. *Eo sunt.*

Vinum, Cerevisia.

Infula Græca jacet medio circumflua Ponto,
Excipe delicias Ambrosias, Rosæas.
Fac tibi sit vini præstantis copia præsto,
Quodque fugare queat cordolium. *Dolium.*
Sin mage delectat cerevisia, deliciæque
Nostrates, coctam des Cererem. *Sere rem.*

Fortuna mutatio.

SÆva negra trahit, quid semper? pignora rerum?
Angueis facta gerens vipereas. *Pereas*

Hectoris

Hectoris è busti latebris protractus ephæbus,

En datur in præceps Astyanax. Τι ἀναξ?

Quid capite abscisso fratris sacer Hannibal infit?

Occidit, eheu spes imperii: Perij.

Tristia multa videt discors Germania, dic Mars?

Nunquam finis erit vel fatias? *Satias.*

Quin belli in Tnrcam potius tormenta moventur,

Regnat ubi impietas, fœda Zodoma. *Doma.*

Inter pugnaces reges quibus inclita fulget

Sparta refer fortis quis magis est? 28. *Agis est.*

Vincere Ruffenum an Martis potuere furores

Nescio, sed qualis *Pulcio* 29.? scis, *Scio, scis.*

30 Sed quidnam Spartanus ait? Prandete sodales

Ut cœnaturi cum tritavis? *Ita vis.*

Quid facias mundi turbatis undique rebus?

Fortunaque bonis instabilis? *Stabilis,*

Qui maris exiguo distinctus limite regnat,

An gravis Hispano barbarus est? *Bapu's est.*

31 *Enphratis* quondam tangebatur terminus undas:

Nunc ubi quo Christo terminor est? *Minor est.*

Quæ terret displosa mann bombardas volucres,

An simulac pyxis diffiluit? *Siluit.*

COROLLARIUM.

Qualis nam Musa est, an præstat acumine Marco,

Exhibuit mundo quam 32. *Casanova?* Nova.

33. *Actius* Hesperii Sincerus notus Eois

Inclyna nasario nata propago. *Pago.*

Nec Græcis nec Romanis vox cognita 34. *Xerbet,*

Quam tribuit Pallas docta Sabæa? *Bea.*

Quid sequitur si largitur Deus omnia quæ vis,

Præmia, successus, prospera, chara? *χαερί*

Rode caper vitem mox est staturus ad aras,

Gratior an Baccho victima pollet? *Olit.*

Quid causæ ut vino abstineat gens Turcica, Pontus,

Quique agitant populi sub Machomethe? *Μέθη.*

Barbarus, atque Tagi clamitant quo fine colonus,
 Dum nova bella movent urbe 35. *Chafafâ? Za, Za.*
 Si pulchrum Ligeris tondebit vacca novale,
 Qualia lucra feret Gallia? Galla? *γαλα,*
 Quis lepra dic sanatus Iordane lavatur?
 Pendentis specimem des mihi Naman. *Haman.*
 Per sed quid signat distinguens nomina Teuto?
 Sit miles princeps, rustica, scaber? *Über.*
 Sarmaticumne struens incensor nomen habebit
 Iliaci generis, scourovifino? 36. *Sino.*
 Spurius Hetruscis profertur beke fututo!
 Unde etymon traxit dic rogo? pene? *Bene:*
 Si male perturbat res inconcinna cerebrum,
 Quæ tibi succurrit litera fine? *Φ, ne?*
 Qualis Gallorum vicus, quem nullus inerrat,
 Quin ferat in veste aut corpore scomma? *Coma.*
 Sed quo tantarum rerum censura tenorque?
 Μετρών ἀέρισον ait quis? Periander. *Α'υνη,*
 Subsisto, satis est, non omnia possumus omnes
 Zoile; sollicitum an vocula reddit? *Et id.*
 Quid voveat dulci nutricula pejus alumno?
 Quam ut Phlegetonta petas Zoile, scito, *Cito*
 Munera neu spernas crassa composita Minerva,
 Condita Narcisci carmina valle. *Vale.*

Carmen Horatianum de Orpheo.

QUÆ sunt Melpomene Xenia? *Nenia.*
 Vatis Castalidum principis? *Incipis.*
 Pauca à te cupio discere. *Disere.*
 Mortem quo merito promeruit? *Ruit,*
 Quæ res format epos commemora. *Mora.*
 Orpheus Euridicen devocat. *Evocat.*
 Ex Orci tenebris conciliis. *Iis.*
 Pollens eloquio, nectare. *Nectere.*

Exponens se Erebi faucibus. *Ausibus.*
 Te O Pluton valuit se insinuans. *Iuvans.*
 Et duræ Lachesis fata retexere.
 Urgens propositi sollicitus. *Citus.*
 Quid non vincit æquos omnia? *Somnia.*
 Ipsos quinetiam cœlicolas. *Eolas.*
 Sed fors respiciens protenus. *Otenus.*
 Vitam præcipitat conjugis infcius.
 Orpheus hinc lachrimis se crucians. *Hians.*
 Fatalem Rodopen accolit. *Ac colit.*
 Haemi colliculos vitiferos. *Feros.*
 Expers conjugij post ea. *Postea.*
 Intentus cythara lusibus. *Usibus.*
 Doctę Melpomenes aucupiis. *Piis.*
 Cantu bruta movens faxaque, filias,
 Sed non corda moves Bistonidum fera:
 Edon progenies, thirsigeræ nurus,
 Spretæ conveniunt, infidias struunt.
 Iratæ meritis phœbigenæ recens
 Ex Orco reducis, sospitis. *Hospitis.*
 Hinc illæ lachrimæ, zelus & impotens,
 Læsa & Bistonidum non medicabilis,
Bilis. Quid placeat thyrsigeris? *Equis.*
 Bacchantes ululant, Evohe, *Evohe.*
 Armatæ sudibus scilicet, *Ilicet.*
 Heu heu Threjicias sic cadit Orpheus,
 Ad sævum Eumenidumque arbitrium. *Trium.*
 Eheu mors misera, o mors violens. *O lens.*
 Phœbo, virginibus, delicio. Scio.
 Fœdum baccha genus dispareat. *Eat.*
 Decedat properans limine. *Lumine.*
 Luxerunt genium Castalis, arbiter
 Omnis, Pegafides cum gemino jugo,
 Sed mi vena perit te sine. *Desine.*

Explicatio notarum, quæ occur-
runt in Echone THEODORI
DOUSÆ I. F.

1. **A** Rion famosus fuit cantor.
2. **A** Ion Tragicus non incelebris fuit vide Suidam.
3. Bochus. Bochus Mauritania & Getulie Rex.
4. Ochus. Ochus Artaxerxes Rex Persarum.
5. Athos: Mons est inter Macedoniam & Thraciam situs, altitudinis tam miranda ut usque ad insulam Lemnon umbram porrigere dicatur.
6. Caracalla: Hic est M. Antonius Caracalla, qui fratrem suum Getam ad sinum matris confugientem nefarie trucidavit: Cons. Herodianum.
7. Asan. Iohannes Asan Rex Bulgaria sanguinarius & omnium crudelissimus, adeo ut vulgò à cane σκυλοειδής & Бузаповт-вòς nuncuparetur teste Georgio Logotheta.
8. Vagivola: Hic est Uguccio Vagiolanus Luca & Senarum Princeps. Imperio Exutus à Castruccio Castracane. Cons. Iovium in elogus.
9. Oran: Celebris Barbaria portus.
10. Galeas. Is est Galeacius Sfortia Dux Mediolani, qui immani quorundam familiarum perfidia in sancti Stephani templo confossus occubuit.
11. Samponianus: Unus è conjuratis.
12. Musa. De hoc fructu sic Iohannes Leo scribit. Nascitur ex planta exigua foliis magnis latis & cubitalis longitudinis. Amoenitate & suavitate præter modum excellit ad magnitudinem parvorum cucumerum assurgens. & quæ sequuntur.
13. Parra avis mali ominis videt Torrent. ad Hor. l. 3. od. 27.
14. Casara: Casar Glabir Mauritania urbs.
15. Criphele uxor Amphiarai a proprio filio postmodo interfecta

Eriphile

ob pri-

ob proditum maritum. Hinc Iuvenalis Satyra 6.

Occurrent multa tibi Belides, atque Cryphila.

16. Niger es: Mos loquendi apud Romanos. unde Horatius.

Hic niger est, huic tu Romane caveto:

17. Cina Regnum famosissimum ob divitiarum & auri copiam.

18. Lima. Peruvia metropolis divitiis & auro abundans propter fodinas.

19. Inargala. Numidia civitas Guber. Inter regna Nigritarum recensetur regio imprimis fertilis ex Nigri fluminis inundatione. Vide Jo. Leonem.

19. Cano: Provincia amplissima in Lybye frumenti, oryzae & gossipij copia celebris. Vide eundem.

20. Gama: Vasus de Gama Hispanus primus omnium pomoniorum Africa sive caput bonae spei circum navigavit.

21. Cyprum: Insula maris mediterranei. Hac insula tam eximia fertilitatis olim fuit, ut Macaria (id est) beata dicta sit & tantopere luxuria dedita ut ob id Veneri sacra credita fuerit. nam tota insula delitiis incumbit & foemina admodum lasciva sunt: quod idem fere de Aegypto scribens sen mulierum inclinatione Ioan. Leo adjuncta tam perditae luxuria hisce verbis explanat. Morbi vero Gallici nullam existimo regionem tanto affectam incomodo, & nusquam tot homines ea lue infectos datur conspiceret.

22. Negroponte. Insula est: Olim Enboea fuit dicta nunc turcis parat.

22. Vel Nigritarum tellus: De hac presentanea & solempni curatione consule Io. Leonem in Africa descriptione.

23. Cilices: Pyratae fuerunt quos Gneius Pompeius victos in ditionem accepit eorumque postea fideli opera usus est in bellis navalibus adversus Caesarem. Lucanus lib. 111, Itque Cilix iusta non jam pyrata carina.

24. Guati. Pompei scilicet, de quo ita loquitur Petronius Arbitrarius in quodam Poematio.

Et pyrarum scopulus, modo quem ter orantem

Jupiter horruerat: &c.

25. Amelius: *Philosophus Apamiensis Asiaticus. Vide Plutar-
tarchum.*
26. Ismenias. *Fuit fidicen Thebanus.*
27. Meshudius, *Filii, Leo: Celeberrimi, & vetustissimi rerum
Africanarum scriptores.*
28. Agis est. *Agis vel Agides Lacedemoniorum Rex, cum A-
theniensibus cruentissima bella gessit. Vide Plutar-
chum in eius
vita.*
29. Pulfio: *De hoc Pulfione consule Cas. de B. G.*
30. Sic quoque & alter ait. *Is fuit Leonidas Spartanus: Qui
milites suos ad proelium contra Xerxem dispositurus, tali ora-
tione usus fertur. Ita prouocet commilitones, tanquam apud in-
feros cenaturi.*
31. Euphratis quondam: *Consule super hanc rem Historiam
Augustam nam post Godofredum Bolionium, Balduini, seu suc-
cessores eius ad Edssam Mesopotamiae urbem regnarunt.*
32. Casanova: *Marcus Antonius Casanova Italicus poeta.*
33. Actius. *Actius Sincerus Sannasarius Neapolitanus poeta-
rum sui temporis facile princeps.*
34. Xerbet: *Arabica vox idem quod syropus.*
35. Chafasa. *Oppidum Garetii portu & navalibus inclitum ab
Hispanis occupatum: Vide Leonem, huic contingua est urbs
Tessota quam Marri obtinent. quotidianis proeliis se mutuo at-
terentes, juxta illud Horatianum.
Cadunt, & totidem plagis consumimus hostem.*
36. Sino: *De hoc Sinone consule Virgilium l. 11. Aeneidos & My-
thologos.*

In Anthologia Græcorum Epigrammatum lib. iv.
cap. x. hæc reperiuntur.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ ΗΧΟΥΣ.

ᾠδὴ εἰς Πανός. Γαυροῖδαι.

Ἀχὼ φίλα μοι, συγκαταίειρον τί. τίς
Ἐρῶ Κορῆσκας. αἱ δέ μ' οὐ φιλεῖ. φιλεῖ.
προξίαι δ' ὁ καιρὸς καιρὸν οὐ φέρει. φέρει.
Τὸ τοίνυν αὐτὰ λέξον ὡς ἐρῶ. ἐρῶ.
Καὶ πῖσιν αὐτῶ κερμάτων τὴ δός. τὴ δός
Ἀχὼ, τί λοιπὸν, ἢ πῆται τυχεῖν, τυχεῖν.

Σατύρα εἰς τὸ αὐτό.

Παιμενίαν ἀγλωσσον ἀν' ὀρθάδα μέλπειται ἀχὼ
Ἀντίθρον, πτανοῖς ὑσερόφωνον ὄπα.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀσκιανοῦ, οἱ ἦ, Ἀρχίς

Ἠχὼ πετρήσασαν ὄρας φίλε, Πανός ἐτεύριω,
Ἀνπίτυπον φθογγίω ἔμπαλιν αἰσομένω,
Παντοίων σμαμάτων λαίλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἠδὲ
παίγνια. ὄσα λέγεις, ταῦτα κλύων, ἀπίθι.

Εὐόδα εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἠχὼ μιμολόγον, φωνῆς τρυῖα, ῥήματ' οὐδὲν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀρκαδικὰ θεός εἰμι. ᾠδὴ προθύροις δὲ λυαῖς
Ναῖω, φθγγήμιον μῦθον ἀμειβομένα.
Οὐκ ἔπι γὰρ συχέω βάγχω φίλε τὸν θιασώτατον
Τὸν τεόν, ἐρχεο Πάν. ξιναὶ λέγωμην ἔπη.

Sequuntur LUSUS VARIORUM.

IOHANNIS SECUNDI Hagienſis

E C H O,

Sen VIATOR.

O Quæ Diva cavos colis recessus,
 Sylvarumque regis domos opacas:
 Tu quæ de reliquis Deabus una
 Quas frondeſque juvant, juvantque fontes,

Audiris toties, videre nunquam:
 Dic, quis finis erit meo calori
 Imas qui mihi devorat medullas?
 Ut, formoſa tuas voravit olim
 Superbo è pueri decentis ore,
 Inflatum revoluta quum jaceres
 Languens umbra, ſuperſtitemque ſola
 Vitam voce brevis teneret aura.

Dic, nam fortè libet meas querelas
 Audire, & veteres novare curas:
 Dic oro, poterit quid impotenti
 Seros ponere limites amori?

ECHO. Mori. VI. Dii meliora, ſicut nobis

Ad canos igitur dies manebunt.
 Et canos quoque non dies relinquunt
 Singultus, lachrimæ, graveſque voces?
 Aut mox abjicienda prima vita eſt?

ECHO. Ita eſt. VI. At licet ire perque gentes

Perque undas, ubi nulla me ſequatur
 Sublati ex oculis amoris ala.

Non illic domineꝝ procul relictæ
 Mentem fidereæ faces perurent.

ECHO. Urent. VI. Non roſeum os genæque tangent.

ECHO. *Argent.* VI. Sed dolor hic levis, brevisque,
Fomento citò destitutus omni
Sese conficiet, negante vel te.

ECHO. *Ante vel te.* VI. Ad cœne amarum amare est?

ECHO. *Mare est.* VI. Hei mihi, quidquid est malorum
Admittit medicas amatque curas :
Nulla solus amor levatur arte,
Non cantu perit, aut perit venenis :
Spernit consilium fidele, spernit
Quicquid mens bene suada prodit. ECHO. *edit.*
VI. O, ne unquam mihi talium dolorum
Sensus ter misero supersit ullus,
Quâ malle media stupere sylva,
Duræ cortice membra tectus orni :
Quâ Caurus mihi, quâ protervus Auster
Nequicquam, Boreasve spiritosus
Hinc illinc, quatiantve vellicentve
A moto querulas dolore frondeis.
Aut tecum in liquidas abire voces :
Per sylvasque volare perque vallis.
Saltem læta sonare tunc subinde
Possent, quum facili fruens amore
Felices caneret viator igneis :
Nec semper grave diceremus heu. ECHO. *Heu.*

Colloquium viduæ & Echus, anonymi.

Vidua & Echo introducuntur.

V. **N**unc ego sola meos hîc, nulla teste, dolores
Solabor, tristi tristis & ipsa loco.
Hac à parte juvat sylvarum obscurior umbra,
Muscoso inde placent antra referta situ.
Hinc etiam fontes, è quorum murmure leni
Exiguos lapides ingemuisse puto.

Atque

- Atque inter tantos, si fas gaudere, dolores
 Hunc equidem lætor me reperisse locum:
 Nullus adest E. *Est*. V. Hic loquitur quis justius æquo?
 Ec. *Echo*. V. Responde tu rogo si Dea? E. *Ea*.
 V. Qui me agitant fluctus? E. *Luctus*. V. Semperne manebit,
 Aut dolor assiduè me superabit? E. *Abit*,
 V. Non abit, at contrà, Cadmæi militis instar,
 Nascitur, & lætam me fore reris? Ec. *Eris*.
 V. Ab sit ut hoc credas, prohibent fata aspera. E. *Spera*.
 V. Quid sperem, accepto vulnere, quæso refer?
 E. *Fer*. V. Fero quod possum, verum mors conjugis inter
 Præclaros primi sic mea corda movet.
 E. *Amovet*. V. Ab illo facile abstinuisse putabis,
 In quo magna Deum munera erant sita E. *Ita*.
 V. Naturæ suadet vis. E. *Vis*. V. Tum cætera disce.
 E. *Dice*. V. Omnes dotes opto referre. E. *Fere*.
 V. Si quid quam omittam? E. *Hand mittam*, V. Excusatio talis
 Sufficit, en dico principio. E. *Incipio*.
 V. Artibus excultus. E. *Cultus*. V. Fuit atque disertus,
 E. *Certus*. V. Tum leges excoluit. E. *Coluit*.
 V. Quod si fortunam spectes fuit omne decorum.
 E. *Aurum*. V. Est quod pluris tu facies. E. *Facies*.
 V. Pulchra quidem facies perfecta ætate virili,
 Illum qui cernit numina sperat. E. *Erat*.
 V. Plura sciat fecisse illum hæc quisquis legit. E. *Egit*.
 V. Iam dolor haud patitur dicere plura. tibi.

ANTONII THEBALDEI Ferrariensis

E C H O.

DIC Echo, quid vult, ut semper vivam ego mœstus?
Æstus, non facit hoc spes moriens? *oriens*.

Mene urit facies? *acies*, aciesne favilla?

Illæ, diu miserum me fore reris? *eris*.

Respicit hunc ramum? *hamum*, laurum? *aurum*, & amor co-

Accensum? *consum* corde recedet? *edet*.

Estne flix? *ilix*, quæ causa mea est facis? *Acis*:

Orem animo exanimi pestiferam? *astiferam*.

Quid per tam longum parient mea lumina fletum?

Letum, scis quid sit, quem tu adamas? *adamas*.

ULYSSES BASSIANI Bononienfis,

E C H O.

QUÆ celebrat thermas Echo, & stagna alta Neronis,
Deludit voces concava sæpe meas.

Sæpe hic Narcissum expectat, simul illa moratur.

Si queror, hæc queritur: si gemo, & illa gemit.

Quis nam clamor? *amor*, quis nam furor? *uror*, an Echo?

Echo, quæ major pœna in amore? *mora*.

Expectas Narcissum? *issum*, quæ causa morandi?

Orandi, non hæc dicta notabit? *abit*.

Adfuerat? *fuerat*, num istic? *hic*, quem fugit iste?

Is te, & me? quod malum amare? *mare*.

Num veniet? *veniet*, quæ spes? *as*, vincitur auro?

Auro, victor ero prodigus aris? *eris*.

Quis docet hæc? Echo, cur bene clamat? *amat*.

FRANCISCI PANIGAROLÆ

In Christi Natalem

E C H O.

HÆC Bethlemitæ pastoris verba referre,
Audita est Echo, quæ juga montis habet.

Quis natus? dixit, *Natus*, patrisne Iudæi?

Illam, *Dei*, verus estne homo? dixit, *homo*.

Atque hic idem nonne Deus remanet? *manet*, estne

Vt pater omnipotens? rettulit illa, *potens*.

Hunc quid de cœlis duxit? *lis duxit*, at istam

Dic utrum vincet? *vincet*, & ipsa refert.

Litis erat, radix longæva? *Eva*, an mala? *mala*.

Num gula sic potuit? illa refert, *potuit*.

An puer hic fiet magnus? quæ reddidit, agnus.

Ipsæ ait hoc? *ait hoc*, cur ita clamat? *amat*.

Is majus nostro numquid dare possit amori?

Reddidit illa nihil quam gemebunda, *mori*.

Hoc faciet? *faciet*, moriens? *oriens*, Deus ille;

Heus ille, est forsan causa tua? *ausa tua*.

Diligere hunc ergo par est super omnia Christum?

istum, nonne Deum? dixit *eum* & tacuit.

GEORGI SABINI Brandenburgensis,

E C H O.

DIC mihi Nympha cavis habitans in vallibus Echo

Semicaper Faunus cur ita clamat? *amat*.

Quæ tamen illa, furit cujus malefanus amore?

Divitis an Codri filia Nais? *ais*.

Est opulenta quidem, sed turpibus obsita rugis:

Debit hanc bifrons ducere Ianus? *anus*.

Candida me vero Thaumantias urit amantem,

Cujus forma decens & generosa? *rosa*.

Hujus amore flagro: sed dic resonabilis Echo!

Quæ res ergo graves sint in amore? *moræ*!

Ver est conveniens blandis & amoribus aptum:

Vere novo sponsum me fore reris? *eris*.

Interea gelidis in vallibus ipsa valet.

Vox tua sæpè mea voce sonabit. *abit*.

IACOBI PONTANI E. SOCIET. *Iesſa*
libris concinnata, de ECHO Caput XLII.

VIATORIS & ECHUS

V. QUÆ solos nemorum colis recessus
 Convallesque cavas jocosâ imago.
 Nunquid suavicolis dicata Musis
 Modis omnibus expectanda vita est?
 E. *Ita est.* V. Si comitetur alma virtus,
 Illis an pretium satis sit ullum
 E. *Nullum.* V. sed quid obest eis frequenter!
 E. *Venter.* V. Outinam greges inertum
 Ad corvos abeant. E. *Eant.* V. honori
 Doctorum faveamus & proborum
 E. *Horum.* V. isti imperium regant & orbem,
 At vos improbi & artium imperiti
 Humanæ scabies pudorque gentis
 Plorate, assidueque dicite heu. E. *Heu.*

ECHO de PACE.

D IC mihi quæ gelidis habitas convallibus Echo.
 Cur populus pacem sic modo clamat? *Amat*
 Ad divam pacem precibus concurritur? *Itur.*
 Ut damnum fugiat triste colonus! *Onus*
 Rusticus ergo iterum campos reparabit? *Arabit.*
 Et tuto curret remige navita? *Ita.*
 Omnia evenient in mundo prospera? *spera*
 Largaque nec rerum copia deerit? *Erit.*
 Si retulisti Echo mihi vera valeto. *Valeto.*
 Donec nostra iterum verba novabis? *Abis.*

MARTIALIS MONERII Lemovicis
In amorem suum ECHO.

M. **N**ympharum & satyrum tribulis, Echo,
Reddens omnia, quæ rogaris, ore,
Audienda palam, videnda nunquam:
Vinceturne meo Corinna amore?
E. *More.* M. Ergo hæc cruce finienda vita est?
E. *Ita est.* M. si furit. E. *Urit,* M. At negantem
Mens non ulla sequi aut amare restat?
E. *Stat.* M. sed forte minus remota tanget
E. *Anget.* M. sicne amor impotens? E. *Potens.* M. Quid
Silingum quis iter pererret? E. *Erret.*
M. fors blandiculè rogans sequensque
Sensum ac sæpius edomem vocando.
E. *Quando?* M. si simulabo fortè laudes
E. *Audes?* M. si simulabo forte fletum,
E. *Lothum.* M. Perfugii quid ergo amori?
E. *Mori.* M. Terminus unus hic malorum
E. *Horum.* M. Nox modò fera furget. E. *Urget.*
M. Vale tu Dea nos abimus. E. *Imus.*

Ex STEPHANI PASCHASI *Epigramma-*
matum libro II. De Fabulla.

HIC ego dum solus meditans longa avia fector
En age dic Echo dominæ quis major honos? *Nos*
Ergo Fabulla sonis poterit me perdere multa
Uta. sed heu sodes recita quæ causa mali hujus?
Ius. an quod me etiam volui sacrare Sabinæ
Na. is fructus binis est infervire puellis?
Is. sic sum ipse meæ sortis miseranda lues? *Es.*
Quæ Venus inde meis hæret miseranda medullis?
Lis. saltcm ut valeam me me ablegabo peregrè.

Agre.

Ægre. tandem igitur spes est gaudere Fabulla?
Bulba. Vah pereas abs te discedimus Imus.

RUDOLPHUS GOELENIUS *Marpurgensis*
Professor in Poëmatibus.

Quid faciet qui non crateres ebibit? *E. Ibit.*
 Hæccine symposii regula grata? *Rata.*

PAULI MELISSI ECHO.

ECHO, qualis, (amabo) quæve Nympha es,
 Quæ valles colis, hæcæ propter antra
Palatina? Latina. Vin' loquelâ
 Dignari resonantiore paulum?
Paulum. te rogo quidpiam, quod hercle
 Nescio. *Scio.* me sed ecquis audit
 Te præter, mera verba per nemus qui-
 Dem? *Nemus quidem.* ain? sed auris *auris.*
 Inest. Auris inest capace lucus
 Aures sic habet obvias meatu?
Au? *res sic habet ob vias meatu.*
 Dic sedes modo!, cor flagrans mihi, unde est
 Et furens adeo? *A Deo.* an liquore
 Tinctus destituatur furore? *Rore.*
 Et quo rore? liquente dum marino?
Marino; dabit hunc Rosina, cordis
 Margarita? *Ita.* cujus esse gustus
 Arbitraris, amare & haud amari?
Amari id stomachi est acerbioris?
Acerbi oris. at ipse nil acerbi
 Sentio, ora fibris carent amaris?
Amaris, quid (age) est quod illa tam sit
 Clemens? *Mens.* adeone mitis in me
 Hæc mens perpetua est? *tua est.* erit mel
 Cum concorde Adamus favore semper?

Qui mensis decus addet inde majus ?
Majus. Sed mihi quos dabit petenti
 Sermones comes ille & illa ? *comes*
Ille & illa, repulsa nec parata est ?
Rata est : ambigue loqui videris ,
 Forfan ô Dea veritate aberras ?
Erras. quàm vereor ? *Reor,* cupis me
 Irritare ? quid angor ? *Irritare.*
Quid angor ? mihi nonne præstituta est.
Tuta est, & mihi destinata ? *Nata.*
 Fato scilicet ? *Ilicet.* puella.
 Nubet ergo mihi illa vere ? *Verè.*
 Sponsæ rite sacrobo liba ? *Liba.*
 Melissaque voabo nomen ? *Omen.*
 An post ducier hanc fines Rosinam ?
Sinam illi ipse dehinc, mihi illa junget
 Basio oscula suaviore ? *suavi*
Ore & mellea blanditer profundet
 Verba gutture dulciore ? *Dulci*
Ore, Labra per hæc litum sapis mel
 Ille cerno *Sapis Melissa cerno.*
 Interim mihi suaviter valebis
Vale bis, mihi dulciter vale Ter
 Vale & sta requieta , *Requieta.*

IOSEPHI SCALIGERI ECHO. IULII

Quidnam significat Scaliger ? *Aliger.*
 Alatum Podagræ mancipium est ? *Pium est.*

NICODEMI FRISCHLINI ECHO.

ANus rancida, foeda, plangis ? *Angis.*
 Ecquis te angit anus maligna ? *ligna.*
 Quod lignum ? viridisne cornus ? *Ornus.*
 Quid si te feriam præ amore ? *More.*

Linguae es fœmina nequioris? *Oris.*
 Et mens est tibi plena fraudis? *Andis.*
 Ah quantus tuus ille factus? *Astus.*
 Astus tute deliqui plena. *Lena.*
 Certè es lena nimis severa: *vera.*
 Nunc places quia confitere: *de Re.*
 Places ô anus, ô amanda: *Manda.*
 Mando, dic mihi mi marite, *rite.*
 Dic rursùm mihi care, passer, *asser.*
 Heus præbe tua mi labella, *bella.*
 Nunc te diligo amoque rursus, *Ursus.*
 Ursino mihi dulce nomen: *Omen.*
 In te noster amor remansit, *An sit.*
 Certè sum tui amore captus *Aptus.*
 An non sum tibi ubique primus? *Imus.*
 At vir sum gravitate magnus: *Agnus.*
 Morum tempore haud probrosus? *Osus.*
 At penu locuplete mirus? *Irus.*
 Et docta indole penc onustus. *ustus.*
 Cunctis denique gratiosus? *Osus.*
 Quid? num ludis anus profana? *Vana.*
 Nescis unde mihi propago, *Pago,*
 Quid tu fœda anus increpanda, *Panda,*
 Anus panda cave loquare. *Quare?*
 Quia es pessima, tetra pestis, *Estis.*
 Ah cur non ferio atque plecto? *Lecto.*
 In lecto? quid ais nefanda? *fanda.*
 Quis possit tibi se applicare? *Cave.*
 Tam turpi vetulæ? recede. *Cede.*
 Nam quid usquam habeas amoris. *Oris.*
 Deus unus tibi fœda, mater, *ater.*
 Frons rugosa, cavusque ocellus, *ellus:*
 Lippa es, osque Saliva abundat, *Undat:*
 Labra incana situ molente, *lente.*

Noctuae tibi luce visus, *isus*.
 Et rictis Crocodilianus, *anus*.
 Faux pedore nigrante marcet, *Arceet*.
 Ipse anhelitus, aegra pestis, *est Is*.
 Ceu putens redolet lacuna, *Cuna*.
 Ceu ceremota faeculenta, *lenta*.
 Ceu serpentis olet cubile, *bile*.
 Ceu foetent nebulosa averna, *verna*.
 Ceu piscina vetus palude, *Lude*.
 Quid? quod labea catella lambit? *Ambit*.
 Non miror tua lambi oleta? *lata*.
 Quis nervus tibi, amica salvus? *alvus*.
 Cum pedit tua vox gemella? *mella*.
 Imo fella tui saporis? *oris*.
 At vox rauca, nec arte claret? *Aret*.
 Rana scit melius sonare? *nare*.
 Et cantu superat te asella? *Sella*.
 Quid quod venter ab igne lassus? *assus*.
 Et pes frigore & imbre laesus? *esus*.
 Pallens nasus ab igne falsus? *alsus*.
 Aestus est tibi bruma tristis? *istis*.
 Nempe cruribus hisce tristis? *istis*.
 Quid poscunt tua macra crura? *tura*.
 O si te tegerent sepulchra, *pulchra*.
 Pro te jugera dem paterna, *terna*.
 Nam quis fructus erit salutis? *ovris*.
 A me foeda procul recede, *cede*.
 Aeterna cruce mox peribis, *ibis*.
 Ibo in praelia dira Martis. *Artis*.
 Et te deferam anus profana, *vana*.
 Tace jam tace anus cremanda, *manda*.
 Hoc mando, hoc jubeo Fabulla, *bull*.
 Hem bullam tibi trunce sueve, *va va*.
 Quia clamas rabiosa, ut Echo? *Eho*.

Os nunquid relatrare gaudet ? *Audet.*
 Et pugno referire plaudo. *Laudo.*
 O te putidulam repungis ? *ungis.*
 Ungam fustibus hoc ovile ? *Vile.*
 Perquam vilis es, ô Fabulla ? *bullâ.*
 Videre aridus esse truncus ? *incus.*
 Et foetens mihi pene porcus ? *orcus.*
 O cari juvenes adhortor : *hortor.*
 Sponsis talibus abstinete. *Na te.*
 Ne vos fallat anus senecta, *necta.*
 An nondum mea lingua vicit ? *icit.*
 Quisnam corporis iste sulcus ? *Ulcus.*
 Cur hinc tibi quæso rictus ? *ictus.*
 Certè hæc vulnera facta ploro, *Loro.*
 Hem loro tibi faux premenda, *menda.*
 Tace putide, fuge, sueve, *ve, ve.*
 Quid vox flebilis ista plorat ? *orat.*
 Tua ut contegat ossa gramen ? *Amen.*

Jacobi Lom SS. LL. Licentiati de Pace.

D I C mihi quæ densis habitas convallibus Echo,
 Cur populus pacem sic modo clamat ? *Amat.*
 Ad divam Pacem precibus concurritur ? *Itur.*
 Ut damnum fugiat triste colonus ? *Onus.*
 Rusticus ergo iterum campos reparabit. *Arabit.*
 Et tuto curret Remige Navita ? *Ita.*
 Omniaque evenient in Mundo prospera ? *spera.*
 Largaque nec rerum copia decrit ? *Erit.*

Jacobi Lom in promotionem trium Doctorum S. Theologiae.

D Octorum Triadi, Musæ, Charitesque decoræ,
 Dum texunt sacra Biblica ferta manu,
 Fors ego secreto convallia lata recessu,
 Et solus capto per loca sola viam,

Hæc ubi de meritis Doctorum laudibus Echo
Audita est reduci voce referre mihi.

Quis clamor passim, est turbis? *Urbis*, vaga plausu
Num læto resonant compita? dixit, *Ita*.

Sic ne favent cives sacris patribus? *Tribus*. Illis,
Hæc laus mandatur? reddidit illa; *Datur*.

Illos ornabit jam Biblica laurea? dixit:
Aurea, nec meritum differet? illa: *feret*.

Ergo dabit huic Triadi laudes? *Audes*? referamque
Munera mutua? mox imperat illa: *Tua*.

Solvitur illi igitur merces virtutis avitæ?
Vita. Et præstantis pectoris? *oris*, ait.

Et quo Palladio sudavit pulvere? *verè*.
Stirpe tamen præstans, & gravis? inquit: *avis*.

Ac fugit mundi discrimina? *Crimina*. quasque
Is maculas prodit? continuo, *Odit*. ait.

Virtutesque colit præclaras? protulit: *Aras*.
His ornamentis? *Mentis* & illa refert,

In cathedrisque valet sacris? *Acris*, mala carpit
Cum delicta hominis? reddidit illa: *Minis*.

Et bona dat nunquam mortalia? *Talia*, clamat.
Haud exempla parans turpia? at illa: *Pia*.

Hostiles vincet fastus? *Astus*, nova siqua
Hæresis exurget: protinus *Urget*, ait.

Tandem fulgebit ceu cœlica castra? ait *Astra*.
Hoc urbis columen? *lumen* & illa refert.

Longa quiesque aderit post tanta negotia? reddit
Otia, quod virtus evehet? illa: *vehet*,

Et nobis priscae surgent ætatis amores?
Mores atque animæ dulce levamen? *Amen*.

ECHONES aliquot IOANNIS HONTHEMII,

QUÆ colis umbrosos ECHO, inter saxa recessus,
Arentesque facis ripas, collesque supinos,

D

Mutaque

Mutaque faxa loqui : Nunc te fas reddere dictis
 Mutua dicta meis, alternasque edere voces
 Nympha decet vocalis, amant alterna Camœnæ;
Mene? Negat mihi Phœbus opem, Tu viribus ergo
 Audentem majora meis Dea, dirige, Cernis,
 Ducat ut in thalamos casto succensus amore
 Præstanti Mylius Catharinam corpore nympham
 Lennipiam? *Piam.* An hic muti de more filebo
 Piscis, & ingratus vano superante pudore
 Non ausim Mylium nostris intexere chartis?
Artis. In exiguo tenuique poemate magnæ
 Non erit artis opus, mihi detestabile sat sit
 Pectoris ingrati vitium effugisse : Sed ecce,
 Quisnam est ille, domus qui stans in limine primo,
 Gemmato intrantem sponfam craterè salutât?
 Scilicet hic ille est, Venerem qui nuper & illi
 Hærentem semper puerum (cui plurimus ignis
 Ore, manaque levi nunquam frustrata sagittâ)
 Contemnens, longumque jubens utrumque valere,
 Resque suas sibi habere, domo patriisque relictis
 Sedibus in terras sese jactabat iturum
 Longinquas. *In quas?* Italas, nisi fallor, ut urbem
 Lustraret, dominam, toti quæ præsidet orbi,
 Moles excelsas, *Celsas*, Capitolia, circos,
 Sudantes metas, arcus, teretesque columnas,
 Quæque per Italiam passim amphitheatra, *Theatra*,
 Tum quoque Cymmerium ardebat currere ad oras.
 Spectatum Amphrysiæ Cumeæque antra Sybillæ,
Ille? sed incassum : pueri desistere tantis
 Cogitur inceptis cæci nunc cuspide victus,
Itus. Eho Veneris flammis nunc sperne furentes?
Vrentes. cæci nunc sperne Cupidinis ignes,
 Sperne Myli, & patrio pete Garmatus ore relictò,
 Victus es infelix *felix* felicibus, inquam.

(Quid dico Infelix) vinclis & compede gratâ
 Te virgo domat. & victum vinctumque coercet,
 Cede Deo, neque enim reor esse resistere Divo
 Fas immortalis, *Talis*. Quid querere terras
 Externas prodest, alioque sub axe jacentes?
 Qui manet atque domi tacitus sua gaudia carpit,
 Plus habet hic vitæ qui trans mare currit & Alpes,
 Plus habet ille vitæ: Nunquid via vilior ipsâ
 Vitâ? *Ita* Longinquos igitur scrutetur Iberos
 Qui volet, est Mylia melior sententia nostro,
 Qui fugit ista vitæ discrimina, *Crimina*. vitæ
 Tranquillæ & placidæ sectatus gaudia, *Dia*.
 Tantane vis formæ? Sed quem non forma moveret?
 Quæ mentes superum, atque; aded quoque pectora magni
 Altera movere potest Iovis, *O vis!* Aspice Nympham.
 Aspice, ut incedat velut altera corpore Iuno
 Erecto, *Recto*, & moto vix pulvere, *Verè*.
 Nunquid Leda manus? nunquid Venus illa nitore?
Ore. Viden' pulchro nitidam curvamine frontem
 Elatam? *Latam*. Tum contempleris ocellos
 Ardentes, *Dentes*, cujusce coloris? *Oloris*.
 Puniceo ut splendent depicta nitore labella?
Bella. Genis quantus nitor insidet aspice Nymphæ
 Ambrosijs, *Roseis*. Quid si certamen in illud
 Hæc quoque venisset formæ, quo Pallada & ipsam
 Iunonem vicit Paridis Venus aurea Divas
 Arbitrio una duas, Venerisne futura fuisset
 In dubio palma: hei vereor, *Reor*. Anne fuisset
 Tyndaridis facies ab eodem spreta *Lacenzæ*?
Na, nec id immeritò. *Merito*. Quot prælia movit
 Illa viro facies! *Acies*: quot tela, quot enses!
 Et te fortè tuæ facies ad prælia nymphæ,
 Credo, Myli extimulat, *stimulat*, sed noxia nulli,
 Solane forma tibi tantos inspirat amores?

Mores, ingenui, casti, formæque venustæ
 Confimiles, *Similes*, & amor pietatis avitæ,
Vita, tum generis splendorque & fama parentis
 Lennipij, *Pis*, ovans quam tota Colonia honorat,
 Prosequitur votis, patriæque decusque patremque
 Clamat, *Anat*, columen, *Lumen*, firmumque suorum
 Praesidium. O tali felices prole parentes!
 Sed tamen, Anne precor melior & jure beatum
 Dice e Nympha, queam, cui pulcrum hunc corpore florem
 Contigerit, similemque è pulchra virgine prolem,
 Atque ex hac alios iterum sperare nepotes?
Nepotes. O quæ erit hæc matricum patrique voluptas,
 Cernere filiolum, Mylio qui parvulus aulæ
 Ludat avo similis patrive, aut aliter oberret
 Ante oculos matris $\Lambda\epsilon\nu\eta\pi\iota\textcircled{\ast}$ $\eta\pi\iota\textcircled{\ast}$, aut si.
 Nascatur pulchræ similis Catharinula matri:
 Hoc Iuno conjux velit & Germana Tonantis
 O precor, atque Dei mater Cytherea jocosæ,
 O si: Rex velit hoc Christus stellantis Olympi,
 Connubique beet grato vos pignore fautor
Author. hic, ut vestri nunquam turbentur amores
 Procuret, *curet*, Christo inquam hæc auspice vobis
 Et precor & spero connubia prospera. *Spera*.
 Hoc tua laudati pietas hoc clara parentis
 Promeruit, *meruit*, virtus vigilisque labores
 Hoc inervare patris, qui, dum sua pagina libris,
 Ingeniisque suus vivet calor, omnibus orbis
 Partibus, Eois simul Hesperisque vigeat
 Arte typographicâ, *Graphica*, fama que perenni
 Præclarus, *Clarus*. Nostrâ nunc urbe Senator
 Hui quàm se comem ostendit, quàm civibus æquum
 Nestoreos annos dignus vir vivere, *Vere*.
 Tu quoque fac patris vestigia clara securus
 Laude in eâ firmè perstes; dum vita superstes,

Perstes. Insignem multa te reddidit arte
 Pallas, & eloquio facili natura laborque
 Ditavit Κίχέγον. Honos, His artibus altum
 Ad celebris famæ culmen conscenditur, *Itur,*
 Sed quò digredior. Procul hinc procul aufuge plangor
Angor. Lætanti veniat vultu Cythareia,
Eia, Deaque puer pennatus. *Natus,* & ille
 Bis genitus Citharæ veniat pulsator Ephæbus,
Ithæbus, & Aoniæ Musæ, Pallasque Tritonis,
 Cumque tuo Semeles puer adsis Baccheliquire
 Divino, *Vino* : Generoso pocula Baccho
 Despument, *Spument.* Vosque ò nunc fronte serenâ
 Este hilares Iuvenes, nitidaque ætate puellæ,
 Lætitiæ locus hic, fertis salibusque jocisque.
 Suaviolis. *Violis.* Curarum hinc omnis abesto
 Fluctus, *Luctus,* atrox procul hinc absistat Erynnis.
 Quidquid triste, animis secludite, *Ludite,* nympham
 Quisque suam apprehendat : levis innectite dextras,
 Atque leves animis lætis agitate choreas.
 Iam canit & citharam pulsat crinitus Iopas,
Cypas. Quæ juvenes. quæ vos tam sera moratur
 Segnities ? En sponsus adest : Quis gaudia sponso
 Dittulerit præsentem ? dies decedit Olympo,
 De vexo propior fit Vesper, & humida cælo
 Nox ruit, ad thalamos sponsum novus incitat ignis
 Insolitus, sacer ; *Acer,* amor præcordia tota
 Occupat, & sponsam ad genialia gaudia poscit
 Non expertam ante hac æqualia. *Qualsa ?* Nescis ?
 Sed quis erit verbis, Echo, modus ? exigat annos
 Mille, *Ille* & quantos vixit Cumæa Sybilla,
Illa. beati ambo seros videantque nepotes.
 Tuque vale, & nobis dic Nympha : valete. *Valote.*

Alia ejusdem in obitum prudentissimi Viri
 ARNOLDI MYLII SENIORIS,
Senatoris & Typographi Colonensis.

Quis novus hic luctus? totam plangoribus Urbem
 Effulam in lachrymas video miserier, ac, ceu
 Mœnibus immineant hostes, juvenesque senesque,
 Omnes insolitos premere alto corde dolores
 Nescio quos. *Echo. Scio quos.* Scin' quas ediscere causas
 O liceat neque de paucis rogitare scientem
 Displiceat, *Luceat.* Sicne olim Martia Drufos
 Roma suos Deciosque ac sævi fulmina belli
 Scipiadas vita cassos deflere solebat?
 AEmiliosque suos, Fabios, fortesque Camillos?
Illi. Num similis nostram quoque perculit urbem
 Casus? an ereptus nobis quoque fortè Camillus
 Est aliquis, Decius-ve aut quisquam concidit alter
 AEmilius? **MYLIUS.** Myliusne heu mortuus ille?
Ille. urbis columen? *lumen.* Verè occidit ergo
 Musarum Titan. *Itan'* occidit? *occidit,* eheu,
 Ille, senatoris qui dum rata vita manebat,
 Gessit in urbe Ubium sacra non ita munia pridem?
Idem. Quique annos dignus superare Sybillæ?
Ille. secatrices poteratne inhibere parumper
 Parca manus atrox? *anus atrox!* Hei mihi fata.
 Crudeles nimium heu Parcæ nimiumque severæ.
Vere. Quid vita hæc tenuis nisi **PVLVIS & UMBRA?**
 Et quid homo nisi fumus? *humus.* sicne ergo peribit?
Ihu. Tantorumne operum vanescet in auras
 Fama, quibus Musis, harumque sequentibus artes
 Omnibus ille modis studuit prodesse? Camœnæ
 O tantum perhibete nefas, vestrique ciete
 Aeribus ô stimulis vates Heliconis alumnos,
 Ut Mylio inferjas dignas pietate rependant,

En dant, vos etiam exequias persolvite Musæ,
 Ac tumulo latices aspergite. *Pergite*, vestris
 Dum vixit favit vir partibus. *Artibus*. An non
 Sic decet? an non hoc pulcrum tibi Nympha, videtur,
 Huc toto Musas properare Helicone relicto,
 Ac Mylii innumeris numeris decorare sepulcrum?
Pulcrum. Sed Mylio refer, unde hæc gloria venit?
 Unde honor iste viro? num à stirpe petitus avita?
Avita. Exemplum totinè hac præbuit orbi
 Terrarum? *ravum*. Quantes heu mente labores
 Sustinuit! Quis eo justis servantior? author
 Consiliis quàm non hic inutilis? *Utilis*. Ecquis
 Hoc melior componere? *ponere*. lites Quisnam
 Promptior hoc ad opem afflictis miserisque ferendam?
 Quis demum hoc pacis (cives quæ servat & urbes)
 Communisque fuit studiosior oro salutis?
Civis. Inexpletæ vah formidabile Mortis
 Imperium! sicne ergo Myli squalentia regna
 Ignavique nigrum Cocyti littus oberras?
Erras. An cæli potius, dic Nympha, beatis
 Ille sacris fruitur nunc sedibus? *adibus*. Ergo
 Quid frustra ulterius questus lachrymasque cernis
 Heu miseram, *feras*, satiùsne age, vela
 Gratarique animæ hinc regna ad cœlestia raptæ?
Aptè. Quid lachrymas gemitusque, quid anxia prodest
 Assiduè cumulare novis suspiria curis?
Vris. Res. ne viri est frustra opplere omnia vanis
 Lamentis? *amentis*. Habet quoque luctus, ut omnes.
 Res aliæ, certum finemque modumque, Quid ergo?
 Num stolidi sumus, aut rectæ rationis egeni,
 Qui, quasi defuncti fletu revocentur in auras,
 Incassum lachrymis ploramus funera mœstis?
Estis. Apud superos omni nunc ille solutus
 Anxietate, Dei fruitur dulci que beatoque

Aspectu, infani deridens gaudia vulgi,
 Fors etiam nostros celsos deridet ab axe
 Fletus, *Latus*, & invidiæ face liber omni
 Alloquiis fruitur Divorum, Præmia dantur
 Hæccine post casus superatos militi acerbos
 Emerito? *Merito*. Verum quo pectore fatum
 Sustinuit? retrone amens vestigia pressit?
 Insuetæ sine vias tremebundus gressibus, Echo,
 Corripuit pavidis? *avidis* mortemne reluctans
 (Ut solet incautum ac nimium variabile vulgus)
 Oppetiit; *petiit*. nimirum ut corporis hujus
 Mole soluta gravi, vinculisque exuta caducis
 Libera cum Christo posset mens vivere, *Verè*.
 Æthereas donec (quod nunc ex sanguine sepulchri
 Conditur hoc tumulto) corpus revocetur in auras,
 Atque alti repetens sensus collegia, terræ
 Emicet è tenebris aliquando. *Quando*; Tribunal
 Angelicane tubæ ad Christi vocitante? *citante*.

Alia Eiusdem in nuptias Ioa. Goldschmidt, & Gertrudis Reussia.

SEU Dea seu vox es, seu quicquid es, antra relinque
 Horrida paulisper, precor ô resonabilis Echo.
 Quid cessas? ubi tarda lates? nec te audio, nec te
 Invenio. Echo. *Venio*. Viden' hæc sacra Nympha, vetusto
 Saxo templa Deo Regi stellantis olympi
 Condita, *ita*. Et strepitus audis dulcemque tumultum?
Multum. Sed quid agunt? neque enim discernere possum)
 Rident an plorant? *Orant*. O musica! voces
 Pegasidum jures dulces has esse dearum.
Harum. Latoidi voxne illa videtur Ephœbi?
Phœbi. Ecquis Cytharæ argutam, dic, pulsat eburnæ
 Nympha fidem? *Idem*. At nunc paulò majora sequamur
 Linquentes cytharas *Aras*. Hùc mentem oculosque

Flecta-

Flectamus. Viden' hunc lunato poplite sacras
 Posstratum ante aras juvenem, juxtaque soluto
 Crine Deam ambrosio fulgentem ? fallor, an hic est
Ianus, & hæc nostra est *Gertrudis Reussia* virgo ?
 Fors fallunt oculi, novisti ? *isti*. Ergo puellam
 Ianus amore sibi properat, vinclaque jugali
 Conjugi ? *Iungi*. Quid eos rogat oro Sacerdos ?
Gertrudem vis fane, & tu Gertrudis Ianum ?
 Hoccine Nais ? *Ais*. Conjux quid ad ista novellus
 Respondet ? *Spondet*, quid *Reussia* ? *Ia*. Deus author
 Connubii incæptis adsit, faxitque secundo
 Producant cursu centum feliciter annos,
 Alterutrique alter fiet omni tempore vitæ
 Dulce levamen *Amen*. Nunc si lubet ire, *Cavernas*,
 Umbrosas *Echo* repete, i; licet, antra require
 Horrîda. Cede precor, nimium mea fessa fatigat
 Guttura raucedo, *Cedo*. Iam gaudia nobis
 Præbent alia viventes vivida *Nymphæ*,
 His dare grata jocis blandis permixta licebit
 Oscula, sermones his cum miscere licebit,
 Integros, tu de multis extrema remittis
 Tantum verba, nimis præcisa, valet. *Vale & tu*.

Alia Eiusdem Echo DD. Petro Beyweg, Godefrido Snellio, Henrico Andrea Gailio, & Ioanni Walrass, SS. LL. Licentia Laureæ recens condecoratis, conscripta ac dedicata.

SI te, Nympha, vocem, nunquid mihi verba roganti
 Dic respondebis tria ? **BIS TRIA**. Fasne mihi sit
 Quat tuor hos juvenes legum cantare sacrarum
 Laude coruscantes ? **CANTES**. At forte suarum
 Abs alio poscent laudum præconia vate ?
A TE Nonne vides has, ô dea sacra sorores,
 Doctiloquas **O QUAS** ? Musas censésne decere,

Concelebrare suos istas prædivite vena
 Symmistas? Iistas. Me docti inscitia versus
 Solenni haud finit hoc tentare adèd ardua festo.
 ESTO. Sed unde viris (hoc unum Diva recense)
 Quove modo hæ frondes (quæ circum tempora) parta?
 ARTE, sacræ Themidos? sic certè adopinor, OPINOR.
 Præmia tanta ferunt antiqui scripta Iasonis?
 AZONIS, Lectusque iterumque relectus, Ubaldus?
 BALDUS. At à nobis procul hinc sit Baldus, Ubaldus,
 Bartholus, & famâ quamvis super æthera notus
 Alcuius. CYATHUS? Cyathus despumet Iaccho
 Aureus, atque iterumque iterumque reversus in orbem
 Circumeat, Quid iners retinet tua pocula dextra?
 EXTRA. Num calices sic evacuabat Ubaldus?
 Bald usq; / Nugarum fatis est, abeamus, *Eamus.*

Alia Eiusdem in mortem Clarissimi Viri JUSTI LIPSI.

ERgone Lipsiaden etiam in sua fata rapaci
 Eheu pertraxit mors truculenta manu?
 Nec quicquam pietas, animi nec candor honestis
 Artibus, aut cultum profuit ingenium?
 Prô dolor! ECHO. *O dolor!* At quænam hæc vox missæ per
 auras
 Auribus insonuit? num tua Nais? *E. Ais.*
 Quid ploras? ECHO. *oras?* Etiam te hæc funera tangunt?
E. Angunt. Et dolor hic te quoque lædit? *E. Edit.*
 O pia Nympha, meis semper quæ mæsta querelis
 Affocias questus officiosa tuos,
 Tène Viro inferias etiam bustumque parare.
 Tam benè de Musis promerito? *E. O merito,*
 Carmine quis canat hunc digno, verbisve solutis?
E. OYTIS, Et hic nostræ dic, quoque laudis eget?

E. *Haud is eget.* Satne huic lacrymarum & laudis abundè,
 Si vel cum nemo carmine flerit ? E. *Erit.*
 Quid precer ergo, animam nisi Christus ut ipse beatam
 Sanctumque accipiat cum Patre Flamen ? *Amen.*

*Alia Ejusdem in libellum de Assse D. Georgii Henischii Medicinæ
 & Matheos Doctoris Clarissimi.*

GEORGIUS HENISCHIUS.

Anagramma.

O H E G R E G I U S H I C N I S U S .

N Ititur ad laudis decus altum Henischius, *Echo,*
 O H mihi dic : An non N I S U S H I C E G R E G I U S ?

E. *REGIUS.* Ingenio nunquid vir præditus acri ?

GRATUS & ille VIRIS, dic age Nais ? E. *Ais.*

Id sonat Hebræis HENICH adopinor. E. *opinor.*

Illius hinc omen, nobile nomen habet ?

E. *Omen habet.* Toti quando ergo est cognitus orbi,
 Amplius ille meæ nil puto laudis eget.

E. *Haud is eget.* Verùm quid erit dic nomine, cujus
 Illum fera colet posteritas ? E. *Erit as.*

Rectène explicuit, quænam natura sit ASSIS ?

An scripta hæc reris digna latere ? E. *Tere.*

Commoda dic an erit mihi perceptura Iuventus

Illius è Libris quæ sibi quærjit ? E. *Erit.*

O H Ergo E G R E G I U M N I S U M pulchrumque laborem,
 Qui decus egregium perpetuumque feret.

*Danielis Saxonis Echo, in nuptias D. Jacob. Sagittarii
 & Magdalene Hornburgæ.*

E Cho garrula, iam loquare :
 Quid sagittifer ille gaudet ?

Ech. *Quare ?*

E. *Andet.*

An

An in rete feram coegit ?	E. <i>Egit.</i>
Et telo penetrante vicit ?	E. <i>Ivit.</i>
Num trux, horribilis, proterva ?	E. <i>Cerva.</i>
Nunquid cornua gesta ulla	E. <i>Nulla.</i>
Quid, juvencula vel vetusta ?	E. <i>Iusta.</i>
Forſan cervi fuit puella	E. <i>Bella.</i>
Cui favit tria pene luſtra	E. <i>Fruſtrà.</i>
Hanc feramne ſagittâ læſit ?	E. <i>Haſit.</i>
Ignes incipit hæc fovere ?	E. <i>Verè.</i>
Venatoris amore rapta ?	E. <i>Capta.</i>
Hæc mitis, proba, molicella ?	E. <i>Stella.</i>
Hæc eſt florida, delicata :	E. <i>Grata.</i>
Hæc ferax quaſi vitis alma	E. <i>Palma.</i>
Lecti pignora num datura	E. <i>Plura.</i>
Vivent molliter abſque lite :	E. <i>Rite.</i>
Annos quot ſuperabit ille :	E. <i>Mille.</i>
Sed quot ſecula Magdalena	E. <i>Lena.</i>
Echo garrula, nunc abibis.	E. <i>Ibis.</i>

Incerti Authoris ECHO.

Dialogus Anima & Corporis.

ANI. **S**apiens amatne voluptatem, an fugit? Ech. *Fugit.*
 ANI. **S**quid egit poſt in hiſce vitæ totius
 Tempus exactum? Ech. *Actum.* AN. Sed quàm citiſſima
 Ad mortem via? vel Tartaro quis proximus
 Conſenſus? Ech. *Senſus.* AN. Vitam quiſquis diligit
 Amatne pulchritudinem ejus, an DEUM?
 Ech. *Eum.* AN. Ergo per terreſtrium mortem, datur
 Vita? Ech. *Ita.* AN. Quid amplius corpus meum petis?
 Quando ſuam clariffimè ſententiam
 Tam manifeſtè declaravit Numine,
 CORP. Temerarium & periculi pleniffimum,
 Obluctari diutius, accipio jugum.

IOANNIS POLITI *artium & I. U. Doctōris; Serenissimi Bavaria ducis Ernesti historici, ad eundem principem* ECHO.

Reddere quid properas Echo mea dicta per auras,
 Digna quod Ernesto dicere conor? Ech. *Honor*
 Huic ne subest igitur Danubius? E. *Ubius, Albis.*
 Mosa, Mosacus, Isis, Renus amœnus? E. *Enus:*
 Sed quæ tanta fovet collegia? E. *Legia*, quidnam
 Suscepit valida mente Patronus. E. *Onus.*
 Hic ne recordatus cordatus numen Olympi
 Pro Grege, Lege, Fide, bella parabit? *Abis.*
 Ergo sacras leges renovabit, Ec. *Orabit*, at unde
 Summa ferit populi sidera clamor. E. *Amor.*
 Sic viget ingenio? Ec. *Genio*, dum sceptrā tuetur,
 Ad cœlum recto tramite vadit? E. *Adis.*

BUCHLERI à GLADBACH ECHO.

Garrula dic Echo quod sit mihi nomen, amœne
 Tristia concentu funera solor? *OLOR.*
 Quid precor ignavus tandem nanciscitur? *ITUR:*
 Hicne ad pauperiem postmodo vadit? *ADIT.*
 Quid mihi propositum est propter quod munia curans
 Quæliacunque, nihil non bene conor? *HONOR.*
 Ecquid præcipuè fucatos inter amicos
 Consuevit mentes consolidare? *DARE.*
 Quid facit ut tutos præstet mihi janua somnos
 Post cœnam, subiit nox ubi sera? *SERA.*
 Eva tibi qualis visa est, quæ induxit Adamum,
 Ut verita auderet tangere mala? *MALA.*
 Quam pulvis quid homo est aliud, quam solis in æstu
 Flosculus, aut potius quid nisi fumus? *HUMUS.*
 Pro calamis, librisque pigro quæ digna supellex,
 Os rucis infedit cui stribiligo? *LIGO.*

Cædendufne piger ferulis virgisque magistro,
Is licet admoto verberare flerit? *ERIT.*

Quid Laurentius est Christi pro nomine paffus?

ASSUS. Quæ vox est facta per ora? *VORA.*

Quis fævis Uriam telis occidier ipsum

Mandavit? David Siccine fas? *SINE FAS.*

Ite procul curæ, procul hinc fimulite querelæ:

Quis fcit an hæc unquam lux remeabit? *ABIT.*

E C H O

Sive Carmen Iuvenile, Viri Ampliffimi,

IACOBI CATSII

VT maneam permittite cavis in montibus, Echo,
Rossida dum stillant gramina manè, *Ech. Mane.*

Antibi pectus erit mihi respondere paratum

Dum quid liberius vox mea quærit? *Ech. erit.*

Dic age, Pegafei, primus quis fluminis auctor?

Quis, precor, in vates tam fuit æquus? *Ech. Equus.*

Sed quis erit sacro qui proluit ora liquore

Dum mihi spe præmi pectora solor? *Ech. Olor.*

Heu! Vatum jacet omnis honor, si mîmus in arcâ,

Munere nunquid ero clarior æris? *Ech. Eris.*

At quid agit, qui divitiis caret? *Ech. Aret.* Apollo

Tam certos equidem non canit ore sonos.

Dic quæ nobilitas fertur vera? *Ech. Era.* nec illud

Cæruleus sacrâ vicèrit arte senex,

Sed quid opes? quid divitiæ? quid vellera Serum?

Quid sunt Hesperidum splendida mala? *Ech. mala.*

Non ita Vulgus ait, sed dic, tibi qualis habetur

Qui iuga contemnit sacra Heliconos? *Ech. v. G.*

Quin age dogma novum primis sermonibus adde,

Quâ potero Pindum scandere lege? *Ech. Lege.*

Hoc quoque Nympha doce, soleat quid gignere carmen
Divinum? Ech. *Vinum.* bella videre mihi.

At quæ pernicies animis dira? Ech. *va.* sed ultra.

Non quid obesse solent jurgia, clamor? Ech. *amor.*

Immodicus quoque Bacchus obest, & criminis hujus

Accusanda etiam num Cytherea? Ech. *rea.*

Vah! meretrix altas mentes premit, ergo Camænis

Non est conveniens sordida Lais? Ech. *ais.*

Gratane tecta Deis civilia? Ech. *Vilia.* rectè

Phœbus amat silvas, pascua Phœbus amat.

Vis sola in silvis abeat mihi Vita? Ech. *Ita.* Sed quæ

Inveniam ruri prandia solus? Ech. *Olas.*

O vitam innocuam! Phæbeos livor olores

Mordeat, ipse sibi pectora lædit. Ech. *edit.*

Desino, sed num gratus ero tibi Nympha, futuri

Ad te si redeam tempore Veris? Ech. *eris.*

Ergo vale, tecum post hac mea Musa loquetur

Plura, sacrum montem cum superabit. Ech. *abit.*

ECHO IN NUPTIAS

Nobiliss. viri HENRICI VAN EEDEN,

& Nobil. Virginis DOUSÆ, quæ mater-
nùm stemma ducit è familia Dominorum

van REE DEN.

DIC age, quem thalamo deposcit filia REEDEN?
Eeden. num thalamo vota parata? *rata.*

Num Sponsum moresque probos adamabit? *amabit.*

Qualis ei conjunx? res operosa? *rosa.*

Quæ pestis procul esse velis. *lis.* optima virtus

Conjugii quæ sit, dic mihi clamor? *amor.*

Dicite saxa, thori quæ spes, num femina vel mas?

Mas. at posteritas quos sibi dicet avos?

Vos.

Vos. sibi num celebres Douzas annectere gaudet?

Audet. quid Sponso dicere manè? *mane.*

Num colet Henricus teneram sine labe puellam?

Ellam. num magnum credet amare? *mare.*

An mihi tam chari thalamos fas dicere civis?

Si vis. at Musæ si faveant, *aveant.*

Num candor, doctrina, boni cultura sodalis,

Et probitas illi est unica Thais? *ais.*

C. BARLAEUS.

ECHO JOCOSA,

A D

Nobilissimum præstantissimumque virum D.

THEODORUM DOUSAM, *magni*

Douza, Noortwici Domini, Filium.

NOBILIVM sanguis, magni rediviva parentis

Gloria, tot suetus fratribus ire comes,

Cujus Apollineis resonans in rupibus ECHO

A Viduo resonum vate reposcit epos:

Quid misero mihi, quid toties clamatur? *amatur.*

Quæ nimium lento crux in amore? *more.*

Posco individuum? *Viduam.* cum conjugè quæ spes?

Æs. quibus in terris inveniam? *Veniam.*

An placidi mores? *ores.* ut forma maritæ est?

Ritè est, num Vates deprecatur? *precat.*

Verficulos lectura venit? *Venit,* ane recondet?

Condet. an excellens ingenio? *genio.*

Num Phœbo furit? *urrit.* amans rettudinis illa est?

Illà est. an modulis præfuerat? *Fuerat.*

Ambo pares studiis sumus & Virtutibus ambo.

At, quid si loculis me superabit? *abit.*

C. BARLAEVS.

ANNÆ MARIÆ à SCHURMAN

Ad ΗΧΟΥΣ Douficia Provocatio.

OVOS Doufarum resonantes Carmina Nymphæ
Ne, quid me deceat, diffimulate? Late.

E I U S D E M,

In Symbolum sum.

Ὁ ἕμους ἔπος ἐσαύρωται.

QUIS non follicito Christum veneretur amore
 Quem simul Echo omnis conscia clamat. *Amat.*
 Lic nos solus amat, qui sanguine pascit amantes
 Tartaraque edomuit qui moriens, *Oriens.*
 Hunc igitur sapiens castâ pete mente puella.
 Nitereque hoc sponso, nec tibi fide. *Fide.*

Item,

E I U S D E M

*Ad serenissimam Magnæ Britannia Reginae
 e puerperio imper egressam. Anno 1635. tempore hyberno*

ECHO

*Alludens ad insignia Regni Britannici
 tribus res figurata.*

QUæ tibi nunc gelido miracula nata Decembri,
 Quippe moras steriles Flora perosa? *ROSA.*
 Sorcea vicisti comanem: Anglisque perennis
 Arridet veris spes generosa. *ROSA.*
 Sic genitrix sis sæpe Deum fors itatque, caditque
 Dum paris, aut cessas, Diva operosa. *ROSA.*

E

EPIGRAM-

EPIGRAMMA

Ex temporaneum V. N. IUSTI VYGH.

Ad Clarissimum virum

IANVM ERASMIUM

*Super Auspiciis Principis Aulici, anno xv ic. xxxv i i.
mense Iulio. Loquitur Princeps.*

MEN' fugis Aulicum, Flander, quia conspicias? *Icis.*
 Num Duinkercka mea es, num Greveline? *Line;*
 Non Ostenda, fretum cuius relliquimus? *Imus:*
 An quia quod nobis Flandria paret? *Aret.*
 Nil igitur superest mihi quam Tagus aurifer? *I fer.*
 Quid præter terras nosco domare? *Mare.*

In BELLARMINUM.

QUID tua queis pugnas, sunt bella, quid arma minæque
 Bellarmine? *MINÆ.* Cætera? *stramen.* *AMEN.*
Iob. Iſaciꝯ Pontanus.

PIERII WINSEMII Frisii I. C. *ti & Historiographi*
Illustr. Ordd. Frisæ & Profess.

IN ECHUM DOUSÆ:

Qualiter aërios inter delapsa sonores
 Illa potens vocis dum Dea flabit. *Ech. abit.*
 Dumque cavi montes præruptaque saxa loquentur,
 Nymphaque per sylvas quæ loca quærit. *Ech. erit.*
 Iamdiu Doufiaco manantia carmina plectro.
 Audebit terris continuare. *Ech. Dare.*
 Perque repercussas æterno murmure voces
 Reddere victuris, quæ statuis. *Ech. statuis.*

PETRI

BERNARDI REGII ECHO.

ECHO, an sola Venus præfidet omnibus
 Humanis cerebris atque animis? *Nimis.*
 Implevit nimiis hæc Dea cor tuum
 Quondam, ut conjicio, questibus; *Astibus.*
 Nunquid Ciphifides primus amor tuus,
 Qui pœnam subiit, quod fugiens tuos
 Vultus, ob proprios incaluit? *Luit*
 Hic per rura vagans devia, *De viâ.*
 Claro deperiit flumine. *Lumine.*
 Ergo principium visus amoris est?
Est. Si sese habeat res ita, me tui
 Omnino miseret: quem capies enim,
 Cum non ulli homines te videant? *Eant.*

ECHO GERARDI à REEDE
 de RENSWOUDE.

Nostra quoque ut parcè gustent peto carmina Lymphas,
 Vocalis Nympe, Castalias. *E. Alis.*
 Non igitur complere vacat quod jussero? *Sero.*
 Absolvam paucis quæ recito. *Rec cito*
 Quid faciet morosa cui, Dea, contigit uxor,
 An legi obstrictus quàm minimæ est? *Minimè est.*
 Cui similis, nunquam possit si exire cavernis?
E. Vernis. Ergo domus claustra seraret? *Aret.*
 Si furem appellat? Pellat: si sordida conjux,
 Immundæ aut ædes, seu pateræ? *E. Patere.*
 Dic mihi præcipuè regnet quid in ædibus illis?
E. Lis. Hanc qui patitur num satagit? *Sat agit.*
 An decet ingenuas lites componere? *Nere.*
 Quodsi rejiciat dextera stamen? *Amen.*
 Sed quid suppeditat? Ditat: num pensa trahendi
 Cunctarum labor hic est manuum. *E. est animum.*

E P I G R A M M A,

I A N I E R A S M I I

Ad Nobilem & eruditum virum,

I V S T V M V Y G H,

*De arce Schenckianâ ab Hispano occupatâ, anno MD C XXXV.**Mense Julio.*

Q UÆris, Mæcenas, quid Iberus parturit ?	<i>Urit.</i>
Schenckiane ad Vahalis mænia vadit ?	<i>Adit.</i>
Num Batavi audentem patriâ pulsabimus ?	<i>Imus.</i>
Num solito miles robore stabit ?	<i>Abit.</i>
Faucibus ergo hostis sic imminet integer ?	<i>Æger.</i>
An quia se claustris claudere quærit ?	<i>Erit.</i>

I S A A C I G R U T E R I E C H O.

D I C quæ Diva sonos imitatrix garrula, truncas,
 Quid mentita fovet spicula Cyprigenæ.
 Numinis & falsi titulos decantat inanes ?
 An ludit nugis mens stolidis ? *Olidis.*
 Cum Crassis igitur quid plebis vota fatigat ?
 An vanus gestit serpere clamor ? *Amor.*
 An furor hic sese cælo donante propagat,
 An sibi cassis homo nequitiis ? *Virus*
 Quæ venis ferale malum dementia pascit ?
 Luxuries regit ? an hic pavida est ? *avidæ est.*
 Cur stædas, oculos domine, tibi fingis amator ?
 Affectu effreni num sibi sanus ? *anus.*
 Ergo faces puerique arcus sprevisse licebit,
 Quem ratio constans edomuit ? *Domuit.*

Δεινός ὁ Ἔρως.

Κυριακῆ Λένιλα παίγμα καὶ ἄσμα νέον.

Εἵπέ μοι, ὦ νύμφη σκιερῆς ναίεσαι παρ' ὀχθαῖς,
 Σκληρότατ' πάντων πόνυ' ὀσιδηρος; Ἔρως.
 Ὡμολογῶντα μ' ἔχισ' τί δ' ἢ βαρὺ μάλλον Ἔρωτος;
 Ὅν τέθεσθε Σκυθίας Καύκασ' ὤρ' ὤρως.
 Οὐ ξίφ' ἔδ' ἔγχι, ἔ' πῦρ τὸν Ἔρωτα τρέπιον.
 Ἀμάτιρ αὐτὸν γίνατο Κυπρίσ; Ἰβείσ.
 Παρθένε ἀδυσπέτ, ὡδράσῃ καὶ τῆτο μάθοιμι,
 Τί πρώην ποιῆ μοὶ τὸ ἔρῳν; τὸ ὄρῳν.
 Ἐν ἔ' ὄρῳν ὄντως τὸ ἔρῳν πέλε. καὶ τί δοκεῖ σοι
 Ἀπαῖς ἔμμεν ἐμὰ ἀδεβοῶπις; Ὄφισ
 Κρήμον εἶπας, ἐπεὶ ὄφισ ὡς δεδρόμακεν ἐς ἤτορ
 Τεμόν ἐδασα μέλη ὡσπερ ὀχι' ἰος.
 Ἀδὲ καλὴ Μύψῃ π' δοκεῖ Ἀμαρυλλίς; ἑορτῆς
 Ἀμέρα ἐν πύμπῃ ἀν νέον ἄγον. Ἀγών.
 Τῆτο μὲν κ' ψαδῶς, ἐσπον δ' μακροῖ ματαίως
 Τῆτο ταλαιπῶρα ἔργον ἀγῶν' ὤρ' ὤρως.
 Καὶ π' Μελιτῆαν ἔρεῖς τῶν ἔ Κορυδῶν' ὤρ' ὤρως;
 Συελσδῶσα τρέπῃ (τόσσ' ὀ ἄχος!) Ἀχος.
 Εὐμάλα, δυσάνῃ τῶν δέ μοι τέλος ἔσα ἔρωτος;
 Τῶν με δέον δεινοῖς τοῖσι φθάνῃν; Σε θανεῖν,
 Οὐδὲν ἔφας, καὶ δ' κεν ἐγὼ πῖνα οἶδα κέλδουθον,
 Τῆ φρενὸς ἔργα λίπω ταῦτα τὰ μαροῖ. Ὄρ' ὤρως.
 Τὸν τόπον ἀλλάξω ἀπῶν Ἀφ' ὑγροῖ κέλευθον,
 Ἡ Ὀκλῆν, ἢ τοι θερμόν ἐς Ἀφρον. Ἀφρον.
 Οὐ δύναται, οἶ μῃ, ὁ Ἔρως Ἀφ' κῦμα πέτασθαι.
 Τίς ἔ' Ἔρωτα τάλας ναυσὶ φέρῃ; σὺ φέρῃ.
 Ἀθήνη ὅπως μὲ λάβῃ πίομα γλυκὺν οἶνον Ἰ' αἰκχῃ.
 Ἡν δὲ θέλῃς, μετ' ἐμῶ καὶ σύγε πῖθι. Ἰ' θι.
 Ἐγὼ κελδουσίης, αἶρων πόδα. θᾶσσον ἀπειμι.
 Ἡσυχος ἰσθί θεᾶ, καὶ ὑγίηνον. Ἐνον'.

Ut Lector etiam gustum Lusuum pro-
 oratione contextorum perciperet, volui-
 mus Erasmi colloquium, una cum mantissa hic
 inferere,

DES. ERASMI ROTERODAMENSIS *Echo*
Iuvenis, Echo.

Iv. **C**Upio paucis te consulere, si vacat. *Ech. Vacat.* Iv.
 Et si venio tibi gratus juvenis. *Ech. Venis.* Iv. Sed
 potesne mihi & de futuris dicere verum *Echo?* *Ech. Exo.*
 Iv. Et Græcè nosti? Quid istuc novi? *Ech. Novi.* Iv. Qua-
 lia tibi videntur Musarum studia? *Ech. Næ.* Iv. Censes igitur
 terendos auctores, qui conducunt ad bonas litteras? *Ec.*
Teras. Iv. Quam igitur mentem habent isti, qui hæc studia
 linguis traducunt suis? *Ec. Suis.* Iv. Sed utinam harum cul-
 tores similiter essent & pietatis studiosi. *Ec. Osi!* Iv. Nunc
 quorundam improbitas omnes reddit invisos. *Ec. Seros.* Iv.
 Et multis hominum peccatum confertur in nomen eruditio-
 nis. *Ec. avois.* Iv. Atqui vulgo videntur non infimi. *Ec. Fimi.*
 Iv. Quid facere censes eos qui terunt ætatem in sophistico
 doctrine genere? *Ec. Nere.* Iv. Fortassis telas aranciarum.
Ec. Harum. Iv. Ac Penelopes telas texunt ac retexunt. *Ec.*
Texunt. Iv. Cui suades ut me dem vitæ instituto? *Ec. Tuto.*
 Iv. Erit auspdatum, si uxorem duxero? *Ec. Sero.* Iv. Quid
 si mihi veniat usu, quod his qui incidunt in uxores parum pu-
 dicas, parumque frugiferas? *Ec. Féras.* Iv. Atqui cum tali-
 bus morte durior est vita. *Ec. Vita.* Iv. Siccine in rebus hu-
 manis dominari fortunam? *Ec. Unam.* Iv. Magis fortasse
 expedit, ut aliquis præ conjugio monachi institutum eligat.
Ec. Ligat. Iv. Quid superest remedii, ubi quem adstrinxerit
 iam nodus insolubilis? *Ec. Bilis.* Iv. Attamen miserum est
 homines

homines vivere solos. *Ec. ὄλας.* Iu. Cujusmodi censes horum temporum plerisque monachos? *Ec. ἀχος.* Iu. Quid igitur istos movet, qui suspiciunt illos ut semideos? *Ec. δέος.* Iu. Quid captant plerique qui ambiunt sacerdotium? *Ec. Οτιον.* Iu. Præterea nihil habet sacerdos? Iu. κέρδος. Iu. Quid bonæ rei contingit illis qui fiunt episcopi? *Ec. κόποι.* Iu. At nulli magis vivunt in ocio. *Ec. Scio.* Iu. Quæ res illos admonere poterit, ut intelligant, quantum sustineant onus? *Ech. ὄνε.* Iu. Ergo res præclara est sacerdotium, si quis se in eoggerendo qualem oportet præbeat? *Ec. Beat.* Iu. Quid fructus erit, si me conferam in aulam eorum, qui præcellunt monarchica dignitate? *Ec. Ate.* Iu. At non paucos video qui solent illinc sibi præclaram felicitatem arriolari. *Ec. λαχος.* Iu. At interim dum incedunt holosericati, vulgo videntur homines magnifici. *Ec. Fisci.* IN. Foris igitur aureos, intus siculnos homines dicis, si quis inspiciat cominus? *Ec. Minus.* Iu. Nihil igitur præclari sunt, quos pro diis veneramur byssinos. *Ec. σίνος.* Iu. Nec militare genus magno æstimabis fortasse. *Ec. Affe.* Iu. Magnum quiddam pollicentur qui è sideribus & futura prædicunt Astrologi. *Ec. λόγοι.* Iu. At strenue laborant Grammatici. *Ec. εἰκῆ.* Iu. Non placent, opinor, legulci homines semper famelici. *Ec. λύχοι.* Iu. Qualis ero, si fiam opifex? *Ec. Fex.* Id. Ità ne nihil præterea adferunt artes boni aut mali? *Ec. Ali.* Iu. Fuerone beatus si perseveravero in bonis litteris? *Ec. Eris.* Iu. Sed quæ res dabit, ut adsit pietas? *Ec. Aetas.* Iu. Decem jam annos ætatem trivi in Cicerone. *Ec. ὄνε.* Iu. Unde tibi sumit me asinum dicere? *Ec. Ere.* Iu. Fortassis hoc dicis, non sic huic incumbendum ut alios relinquam. *Ech. Inquam.* Iu. Non placet igitur is, qui se per omnem vitam tantum in hoc torqueat, ut fiat Ciceronianus? *Ech. ἀνους.* Iu. Quid superest natu grandibus, quorum ætas ad hæc discenda non est tempeffiva? *Ech. Stiva.* Iu. Facundior esses, opinor, si longius abessem. *Ec. Effem.* Iu. Non me delectant sermones disyl-

labi. Ech. *Abi.* Iu. Cœpi prior, video non posse vitari, quin posterior desinas. Ech. *Sinas.* Iu. Iam igitur tibi videor satis instructus ad ea probe gerenda quæ sunt in vita? Ec. *Iu.* Iu. Proinde si me voles abire, dicito. Ech. *Ito.*

GERARDI à REEDE de RENSWOUDE
E C H O.

Ad imitationem ERASMI.

EUM pro ipsum in finem villam hanc petii ut experirer, Echo, an mea colloquia tibi sint desiderata? **ECHO.** *Rata.* Ex antiquâ igitur formulâ amorem atque honorem tibi deferro Ech. *Fero.* Non me ingratum hominem senties si sermones nostros miscere libitum fuerit. *E. Erui.* Quem autem locum hic fore commodissimû credis ut bene accurateque nostra examinemus? *E. nemus.* Respondura credo eris de omni vitæ genere de quo te consulero? Ech. *ero.* Quibus igitur horum mentem qui non nisi divitias exoptant credis niti fundamentis *E. amens.* At qui plurimis (proch dolor) opes cariores vitâ sunt? *E. ita sunt.* Quoniam credo ob illas divites præditi sunt mentibus securis *E. caris.* Sic sanè est, nunquam enim contentus dives, etiam si nihil ei fortuna deneget. *E. eget.* Sed dic mihi, an non virtutibus præ ceteris excellunt avari isti, quique abundant divitiis? *E. Vitius.* Propterea auguror mediocris fortunæ homines opulentos rarò admodum laudando eorum conditionem invitant *E. Vitant.* A quo autem præcipuè inexhausta hæc divitiarum libido culpatur adeo? *A Deo.* Eumne igitur non colunt tanquam præcipuum thesaurum? *E. aium.* Nullusne quoque post hanc vitam avarorum futurus est quæstus? *E. questus.* Æquum igitur est ut præferamus mediocris fortunæ hominem avaro ac opimo. *E. imo.* Quid eos facere existimas qui agros perpetuò colunt, victuq; quærant aratro ac securi, *Securi.* Nunquid autem tunc præfertim curris so-

ris soluti ac felices sunt, simulac vespera scente cœlo septis
 clausèrint errantes greges? *E. reges.* Quidnam verò colo-
 num maximè sustentat, cum in cæteris reperiatur hospes? *E.*
spes. Hac ne igitur semper est fretus, nec alius victum quæ-
 rendi ei scopus? *E. opus.* Quomodo igitur agros suos ut
 fructus ex iis percipiat, præparat? *E. arat.* Quid agit dum,
 alius opes suas ac argentum computat? *E. putat.* Quid mo-
 litur simulac frugifera æstas cum deserit? *E. serit.* Eorum
 igitur vitam beatam prædicemus, eosque demum dicamus
 vivere, *E. verè.* Ecquid tibi placet quorundam mercatura
 sollicita? *E. licita.* Non igitur arrident tibi, ut audio, illegi-
 timi lucrandi modi. *E. odi.* Magnumne autem emolumentum
 hujusmodi homines percipiunt, quod negotientur per
 univèrsam orbem terrarum? *E. rarum.* Leve igitur atque
 inconstans negotium suscipit qui est in mercaturam pronus.
E. omnis. Multumne verò eos censès mereri qui militant, qui-
 que semper sequuntur castra? *E. astra.* Fortasse idcirco hoc
 dicis quod ab hostium insidiis patriam tueantur, haud enim
 aliam rationem video? *E. ideo.* Hisce igitur examinatis, ad
 quam vivendi rationem suades ut me recipiam? *E. piam.* E-
 ritne ex re ut pergam me Musis mancipare? *E. pare.* Quo
 autem potissimum modo acquiritur eruditio propera? *E. ope-*
ra. Existimasne verò etiam studiis prodesse summorum vi-
 rorum colloquia erudita? *E. ita.* Felix igitur ille qui iis sæ-
 pe interest. *E. interest.* Pluribus jam te morari nolo, cum & *ter est*
 dies in vesperam inclinet, & me domum vocet causa gravis?
E. ravis. Non mehercle molesta mihi est raucedo. *Ech. cedo.*
 Licetne mihi igitur pace tuâ domum petere, ac reverti ad
 Musas meas? *Echo. eas.*

Volgen eenige Duytsche Poëmata, in de welke den Echo op de wyse der voorgaende Latynsche versen antwoordt.

E C H O.

Uyt de Poëmata van mijn Heer Haygens.

G R I L L.

CHO leeden ; loofe Geeft,
 Dien soo menich Minnaer vreeft,
 Om de waerheyt niet te hooren
 Die hem 't hert breeckt door zijn Ooren,
 Kreet ghy niet om Thif bes Doot
 En haer lieven Min-genoot ? *Noot*
 Herde Hoer kont ghy verachten
 Soo medoogentlijcke klachten ? *Klachten*
 Kont ghy lachen, vinnigh vel
 Om een ander Mans gequel ? *Wel.*
 Die de Min veracht die slaetse,
 Quellingh vint al om haer plaetse ? *Laetse.*
 Was dan Pyraems sterven soet
 In zijn Thif bes armen bloet ? *Armen bloet.*
 Daer met komt u, kan ick hooren
 Weder d'oude Min te vooren ? *Min te vooren.*
 Doe Narcifs' uw' hand ontwoey
 Hoe was doen uw' Hert te moey ? *Oey.*
 Waer, waerom wat heenen quam sy
 Welcke wech van sterven nam hy ? *Amy.*
 Doet u nu de smerte weer

Van zijn schoon Gestalte seer? *Alte seer.*
 Emmers uyt zijn hardt medoogen
 Quam somtijts een soen gevloogen? *Loogen.*
 Wild' hy nemmer naeder treen,
 Quaemt ghy nemmermeer aen een? *Neen.*
 Waffer dan in Bosch en velden
 Altijt een die hem verselden? *Selden.*
 Soo gebeurde'r, als ick segh
 Altemet wat by den wegh? *Wegh.*
 Altijt leyt de waerheyt achter,
 Of de vleyery versachte'r? *Sachter.*
 Was zijn hert soo dick verloot,
 Quam hy nimmer ongenoot? *Noot.*
 Iffer van hem niet ghebleven
 Soo veel als hy was in't leven? *Eeven.*
 Vergelijckt ghy dan een knecht
 By een' bloem in't velt gerecht? *Recht.*
 Wat is dan de schoonheyt waerde
 Ofs' al schoonheyt noyt en paerde? *Aerde.*
 En wat wint hy diese vint,
 En wat vint hy diese wint? *Wint.*
 Sietmer veel nae bloemen loopen,
 En nae windt en aerde hoopen? *Hoopen.*
 Waert ghy niet van 't selve soch
 Droncken doe of zijt ghy 't noch? *Och.*
 Hoe ontwaeckt ghy dus vroegh' smergens
 Of verwacht ghy yet van ergens? *Nergens.*
 Of bemint ghy onverspiet,
 't Eerste dat ghy hoort of siet? *Yet.*
 Of de Satyrs dan eens quamen,
 En u in haer kooten namen? *Amen.*
 Sult ghy eeuwich 't Minne-Liedt,
 Singen en verlaten niet? *Laten niet.*
 Sout ghy voor u daeghs geneeren

Meer dan 't half doſijn begeeren? *Geeren.*
 Houdt ghy eygen ſchande-bel,
 Kont ghy ſwygen! al waer wel? *Vaer wel.*

E C H O.

*Geextraheert wyt het Truerspel van Geraerd
 van Velfen, door P. C. Hooft, tuſſchen den Schilt-knaep
 van G. van Velfen, ende Timon den Toovenaar.*

Schilt-knaep.

HOU, luystert, konſtenaer die met af-gryffelick
 ſweeren,
 Des afgronts heylloos volck kunt dwinghen, naer
 ick hoor *Timon. Ick hoor.*

S. Ghy die mijn eygen ſtem te rugge kaetſt, in't oor,
 En antwoord met mijn mont, waer ſijt gy met u wonder?

T. Onder.

S. Indien ghy u vermeet te weſen een vermonder
 Van't geen dat ſal gheſchien, ſoo gunt dat ick koom in.

T. Koom in.

S. Op ſaecten van gewicht ick hooren foud' u ſin.
 Wat raed om 't hol zijn deur te vinden in dees' hoccken?

T. Soecken.

S. Ick ſoeck vergeefs, en foud' mijn ooghen ſchier ver-
 vloecken,

Maer hier iſt duyſter, leyt de wech hier nae beneen? *Tim.*
Neen.

S. Al om is 't dicht, waer ick het lock te vinden meen,
 Seght vanden inganck my, bid ick, een merck-teycken?

T. Eycken.

S. Hier ſtaetſe, maer het oock geen inganck kan bereyckē.
 Kom buyten liever ghy, verwacht en ick ſal. *Tim. Ick ſal.*

S. Waer

- S. Waer wilt ghy dat ick toef, beneden in het dal,
Dat vol van liefen staet, of liever hier ter stede? *Timou.*
Ter stede.
- S. Ick bid u helpt my voort, 't is middernacht al rede.
Wanneer soo sal u konst dan komen voor den dach. *Tim.*
Voor den dach.

E C H O,

Wt de Beschryvinghe van Haerlem
door *A M P S I N G.*

- W**A T sijn nu Papen en Monicken die songen als een
Lijster? *bijster.*
- Wat sullen sy nu moeten doen dese ghelcerde Klercken?
wercken.
- Hoe souden sy wercken sy en kunnen niet dese Heeren?
sy mogen 't leeren.
- Is haer Leeringe van God dan ict?
gans niet.
- Komt haer Leeringe wel met Gods woord over een?
neen.
- Wat salmen dan doen met haer geboden?
uytroden.
- De Siel-Missen wat doen sy de sielen profijt?
niet een mijt.
- Waerom zijn de siel-missen van Papen bereyd?
uyt gierigheyd.
- Waerom doen sy de siel-missen my dit vertelt?
om 't gelt.
- Wat sullen ons de Siel-missen doen in 't oordeel?
geen voordeel.
- Wat zijn Papen Monicken en oock Iesuwijten?
ypocrijten.
- Hoe ist met haer Vagevier ik woude dat ik 't wist?
uytgepist.
- Die haer boevery uyt-brocht wat was 't voor een Ruyter?
M. Luyter.
- Waer mee bewees hy haer boevery seght my dat puer?
met de Schrifuer.
- Waer was 't leste Concilium wilt my dit in 't herte prenten?
tot Trenten.
- Wat besloten sy daer segt het my geringe?
veel beuseling.
- Wat

Wat wast principaelste segt my de conditie ? *de Inquisitie.*
 Wie wil d'Inquisitie tegē staen als vrome Reusen? *de Geusen.*
 Wie wilse voorstaen Hertogh Frederick ? *neen Ederick.*
 Wat brenghen de Predikanten die daer buyten Predicken
 voort ? *Gods woordt.*
 Van wie sijn sy gefonden segt het sonder spot ? *van Godt.*

*Dit is ter eeren van God ende de Geusen gedaen,
 Maer ick salder vande Papen weynigh danck af ontfaen.*

EEN ANDERE.

Waer voor achtmen nu Monnicken, ende Papen ? *Apen.*
 Wat verachten die Papen ? my dit berecht. *Echt.*
 Houden sy niet hoeren genoegh in hâc vitâ ? *Ita:*
 Wat fullen haest haer Metten wesen, Mis, ende Lof ? *of,*
 Wat souder wel aen der Monnicken kappen hooren ? *Ooren.*
 Op datmense moght bekennen voor heel mal ? *Al.*
 Wie braght d'Inquisitie in't Land met quaed recht ? *Atrecht.*
 Waer t niet te beklagen 'tLant te verliesen met bedrog ? *och.*
 Wat salmen hem doen die d'Inquisitie heeft gaen keeren ?
Eeren.
 Ghy mogende God weest toch beschermmer van Brero. *Ero.*
 Dat hy 't volck in vrede houden magh te samen. *Amen.*

GALM-DICHT.

O F T E,

*Minnaers klachte over de wreetheyt syner beminde, van hem
 langhe ter Eeren vervolght. Wt de Zeensche Nachtegael.*

Goddinne, die du pleght in dit groen woudt 't Herber-
 ghen, *bergen.*
Die

Die sonder tonge spreeckt, end' van verr' hoort, *vehoort.*
 'kEn kan mijn swaer verdriet niet langer dy verbergē, *ergen.*
 Om van dy raet t'ontfaen dus bid ick hoor't. *ick hoor't.*
 Ick word met grooten druck in mijn ghemoedt bestreden,
reden?
 Ey lieve wil mijn cruys en rouwe laen, *Wel aen.*
 Soo salstu eenichsins mijn truerich hert bevreden, *vreden.*
 Maer weetstu wat my quelt, oft brochter aen? *te ra'en.*
 Wel aen dan raet wat ist d' wijl sulckx is dijn belieste. *liesde.*
 Och jae der liefden pack valt my te swaer, *'t es waer.*
 Dat hebstu oock gevoelt doe *Pan* op dy verliefde, *Liefde.*
 End' t' gebergt klincken deed door zijn schreymaer: *eymaer.*
 Hy had dy nochtans lief, du waerst al zijn natrachten, *achten.*
 Doch waerom creech hy noyt van dy *solaes?* *O laes!*
 Of was hy veel te sot van een troost te verwachten, *wachten.*
 Die daer *Narcissus* schoon lief had' end' was? *den dwaes.*
 Soo salmen niemant dan voor sich te hooch begceren, *eeeren.*
 Maer nemen zijns gelijk van macht ter echt. *te rechte*
 Dies sietmen menich Man van sijn Vrou over-heeren, *heeren.*
 Die om de wante trouw een Dante slecht. *te slecht.*
 Maer konnen heden daeghs in liefden wel bekleven. *leven.*
 Die hebben gelt noch goet, end' zijn oneens? *O neen's.*
 Doch sullen even-wel ten ee-standt sich begeven, *even.*
 Die beyd' mist, mist niet in't goetd getal eens? *al eens.*
 Ick heb verkooren een de alderhupste vrouwe. *ouwe?*
 O neen s'en is niet oud, maer mijns gelijk. *gelijck.*
 Wat dunckt u sal ick haer niet blyvē steeds getrouwe? *trouwe.*
 S'is schoon, s'is goet van aerd' end' deuchdenrijck. *enrijck?*
 Ja. Maer s'is my te wreed', acht gans niet wat ick kerme,
 Aensiet noch gift, geslacht noch bloet. *och bloet!*
 Soo spreeckt sy oock wanneer ick haer den sin verwerme,
werme.
 Haer sineeck' ende segh, mijn troost, mijn liefste goet,
te goet.
 Hoe?

Hoe ? ben ick dan te goet dat ick haer aldus vleyde, *Leyde.*
 Du raed'ft my dan dat ick 't al lijd' en trooft verbejde? *bejde.*
 Eylaes ! dat doe ick langh, 't welck my seer finert. *Eer j mert.*
 Misschien ist dat sy denckt dat ick haer niet en meene, *eene.*
 Oft dat mijn liefde niet oprecht en is? *'t en is.*
 Wat helpt daer doch dat ick soo langh mijn kruys beweene, *wene.*
 Ist een proef om van my te zijn gewis? *bewis.*
 Wat isser inde Liefd' doch soeter dan 't verkrijgen? *crifgen.*
 Wat hoeft hy die 't soo langh nae beyden moet? *den moed.*
 Welck is der liefden siel? wil my dat niet verswijghen, *swijgen.*
 Wat ist dat 't houwelijck meest maket goet? *het goet.*
 Hoe sal een Minnaer trouw des clappers tongh vermyden? *myden.*
 't Is recht, want m' hedenfdaechs geen trouw vint. *rouw vint.*
 Wat moet hy doen die hoopt sich een mael te verblyden? *lyden.*
 D' Aenhouder dan in 't lest noch over wint. *verwint.*
 Wat doet d' oprechte liefde wel altemet bederven? *derven.*
 Iae brenghse t' eenemael gheheel te nijt? *den j d.*
 Vriendinne, meenstu dan dat ick sal vrucht verwerven? *erven.*
 Vreucht erven van mijn lief? du noemst geen tijd. *een tijd.*
 Mach ick my op die hoop dan vastelijck betrouwen? *trouwen.*
 Maer 'k sorch al dat haer liefd' my missen sal. *s' en sal.*
 Hoe kan ick mid'ler tijt my in haer hert behouwen? *houwen.*
 O sulckx geschiede (Maeght vol wijsheyts) al. *sy 't sal.*
 So sal met een dē tijt 't quaet achterklap beschamē, *schamen.*
 End' leeren dat ick haer alleene meen. *nem' een.*
 God geve dat wy langh in vreughde leven t' samen, *Amen.*
 Van sinnen end' gemoet voor end' naer een. *nae-reen.*
 'k Heb aller eerst begoft, 't is recht ick eerst vol ende, *ende.*
 't Sal mede worden tijdt dat ick gae wech. *gae wech.*
 Ick denk du besig waerst doē ick dijn stem beklende. *kended.*
 Godinne

Godinne, soo ick 't maeck te lange seg, *geseg.*
 Ick blyve t'aller stont u dienaer seer ootmoedich, *moedich.*
 O kint des lochts en tongs, in dijn praet-hof *praet-hof.*
 Dy danckende (midts dat my sulckx ghebeur voorspoedich) *spoedich.*
 Voor dynen trouwen raet, voor trooft, voor lof. *oorlof.*

GERARDT van REEDE vande VUERSCH.

E C H O.

O Stom ritselend' gewas,
 En vermomder van gecras.
 Schuyl-hoeck voor de woeste dieren,
 Die noch Goôn, noch menschen vieren
 Is hier niemant vrient of maegh, *vraegh.*
 Die daer antwoordt op mijn vraegh ?
 Echo, kaetster van myn woorden
 Ben ick hier daer Thif be smoorden ? *moerden.*
 Daer de liefd' in stee van soet,
 Met het suere wiert begroet ? *roet.*
 Daer het wreetste dier der landen
 Aen het kleet wraeck-gierich branden ? *vanden.*
 Maer wat vaet dees tomb' int gras,
 Over-booght met droef gewas ? *af.*
 En wat heeft hem doch bewogen,
 Tot dit straf, en nood-loos poogen ? *oogen.*
 Seght eens, Echo, vry gepraet,
 Sal ick prijfen dese daet ? *Haet.*
 Wat doet dan al 't groot betrouwen,
 Dat men bouwt op schoone vrouwen ? *vrouwen.*
 Maer genomen dat den dagh
 My besocht met dit gelach ? *ach.*
 Waer niet beter dan te sneven,
 En als Pyramus gebleven ? *leven.*
 F *Echo*

*haetster/getoij*Echo, kaetster van gelay,

Laet u sien, want ick u noy.

Wie gelijcken die, die schuylen,

En in duyster hoecken pruylen?

En wie is u Moer geweest,

Dat ghy zijt soo bloy van Geest?

Maer ghy denckt, een Maeght van seden,

Siet men minst de straet betreden.

En dat niet in't openbaer

Wert gestelt de beste waer.

Wat zijn die, die lopen sloeren,

En staech nae een Vryer loeren.

Maer die geen sich schoon aen biet

Soo veel eer zijn wensch geniet.

Echo, 'k gae, want 't nare duyster

Overvalt, en 'k hoor gekluyster.

*noy.**nylen.**Geest.**reden.**waer.**Hoeren.**Niet.**luyster*

G H E D I C H T,

O P

E C H O.

DE N mensche hoch van waert ter werelt hier bevoor-
den,Wat maect hem meest voor Godt onwaert tot desen ston-
den, *sonden.*

Maer soo hy voort in Sondt volherdet even wel

Wat is zijn loon op't laetst voor dit weeldige spel. *Hel.*

Wat is dat voor een plaets moetmen daer yet besuieren

Tot loon van't voorich quaet loont ons daer yet verstueren,
truieren.

Een straffe swaerlijck groot die gewis volgen sal,

Wie onboetveerdich blijft comt wis in dit getal, *al.*

Soo mach den Godloos dan alsinen hem sal verwijfen

Voor

Voor 't oordeel Godts voor sulck een straffe wel af-gryfen?
yfen.

Maer sou uyt dit verdriet voor sulck een volck versteent
Geen uytcomst wesen doch wāneer sy sijn vercleent? *neent.*
Hoe wordt den mensche dan tot boosheyt soo bewoogen,
Of ist den duyvel die hem gantschlijck heeft doorvlooghen?
door looghen.

Verleyder van den mensch van 't begin vanden tijdt,
Wat maeckt hem hier toe op dat hy ons soo besnijdt? *nijdt.*
Gods volck en can nochtans door zijne macht niet sterven,
Wat middel gebruyckt hy, dat hy haer mach verdervē? *erven.*
Des werelts tot een loon belooft hy haer met vliet,
Maer geeft hy haer op 't laetst 't beloofde tot geniet? *niet.*
Maer wat vercrijgen dees die Godt dienen hier tegen,
En die in haer gemoet ten rechten sijn verslegen? *segen.*
En als sy dan hier naer in als hebben haer lust,
Wat loon volchter dan noch in 't endt van haer onrust? *rust.*
Dat is een vreughde plaets daer Gods kinderen sweben,
Daer men met d'Engelē Gods het heylich mach aenleven?
leven.

In Eeuwicheyt met Godt daer sijn naem wert ge-eert,
O mijn siel haer verheft! o Hemel my doch leert! *leert.*
Het goede jaeghen nae en u van 't quade wachten,
En voort met hert en sin altijt nae beter trachten, *achten.*

Ick trachte nae beter,

M. Ionck Heere.

E C H O.

Coninckx hooghe kroon ghevaerlijck,
Is den dragers seer beswaerlijck,
Want die hoogen staet bemint
Dickmael storm en harden wint,
Voorder vreeft dien meest het vallen,

waerlijck.

vint.

Die verhooght in glory brallen,	<i>allen.</i>
Maer die kleyn is en met lust	
Die en voelt geen hoofs onrust,	<i>rust.</i>
Die tot hoogheydt is ghecommen	
Moet die niet hem selven schrommen,	<i>'t rommen.</i>
Want den staet die is als smoock,	
En den mensch vergaet als roock,	<i>oock.</i>
Wat bewaert dan best de steden	
Door het onverstant bestreden,	<i>reedn.</i>
Can oock wel een landt vereent	
Zijn beleyt door de Gemeent ?	<i>neent.</i>
Wat, om elck in rust te setten	
En de moet-wil op te wetten	<i>Wetten.</i>
Sonder Wet is geen gebiet,	
Sonder reden staet daer niet,	<i>niet.</i>
Die de Wetten onderhouden	
Loflijck eer haer steden bouden,	<i>d'onden.</i>
Wel dan sulcke die weer-strijt	
In den aenstoot hem verblijdt,	<i>lijdt.</i>
Weert met eer, en lof te croonen	
Die als Vaders haer vertoonen	<i>tooncn.</i>
Dat den sulck heeft naer 't bekeer	
Hoogen staet en dan noch meer ?	<i>Eer.</i>
Deught en eere van den wijfen	
Doet de Ionghe en den grijsen	<i>rijfen.</i>
Schoon de wysheydt door 't bedroch,	
Wart vertreden doen en noch,	<i>oeb.</i>
Soo can die noyt zijn verdreven	
Maer den wysen werdt verheven,	<i>even.</i>
Soo langh als de werelt staet	
Geven elck in zynen graet,	<i>raet.</i>

Met vreught in deught.

EEN ANDER.

DIE d'ouden mensche doot, en weder-stryt de Ieught,
 Wat baert deught in de selfst, die hem daer in ver-
 vreught? *vreught.*

Maer wy boos van natuer, en doen deught groot of kleene
 Wie ist dan die ons sterckt, en weder helpt te leene? *eene.*

Wat een werckt in ons deught, ist niet de Heere Christ,
 Is die 't niet die ons roept, en dese vreught bewist? *ist.*

Gods eenich Soon, en Mensch, die voor den mensch wou
 sterven,

Om zijn vercooren volck, eeuwich rust te verwerven? *erven.*

Wat is het voor ransoen, daer mee hy Godt voldoet,
 Daer mee hy ons verlost, ist niet zijn dierbaer bloet? *boet.*

Des Vaders gramschap sel, en heeft aen't kruys gedragen
 De sonde van zijn volck, die in haer ziel geslagen? *lagen.*

Die kent hy voor zijn Bruyt, zijn dier gekocht aen welck
 Hy veylet milt om niet, Wyn, Olyen oock Melck? *elck.*

Is's Hemels, deur en wegh, een leyder die sal geven,
 Die door een recht gheloof, zyn Wet en Wil beleven? *leven.*

Want hy den stercken Leeuw, verwinner in't gevecht,
 Die de banier des vrees, zyn volck heeft op-gerecht? *recht.*

Ja geeft ons zynen Geest, waer door wy ons niet schamen
 Te roepen Abba Godt, tot wy by hem versamen? *Amen.*

Met vreught in deught.

VINCENT MATHYSZ.

ECHO

WIe wasser oyt soo soet van aert
 Die oock ghetergt sijn vyand spaerd?
 Was 'taerdsch of van des Hemels stam
Tam, die van hoog hier neder quam.

Wat droeg hy met Godheyd bekleed?
Leed en des Werelds haet seer wreed.
 Wat leert hier een Christens gemoed?
Moed, wanneer onsen vyand woed
 Sal niet de wraeck-lust sijn geboeyd?
Boeyd, als des Satans gild u moeyd.
 Dit roept God uyt sijn cabinet
Net, anders ghy de ziel besmet.

Virtute & amore.

Arma ΑΥΤΕΡΩΤΙΚΑ.

Ovid.

Cedit Amor rebus: res age, tutus eris.

Echo Alemannica.

O *Edle Waltgöttin, in bergen schwebend. Webend.
 Ein stimme ohn ein mund, ein schal ohn ein leib.* Ein
 Weib.

Ein Weib: als die Poeten fabulieren. Irren.

O walde zierr vernim mein bitte guttig. Hut dich.

Nichts ungebührlichs sey von mir gewartich. Artig.

In ehren mag ich dihr etwas ansagen; Sag an.

Wilt antwort geben dan, so ich dich frage. Frage.

Ist nicht Venus in lieb ein gottin machtig? Acht ich.

Haben gefehlt Amoris sehnen; emals; Niemals.

Warumb dan viel nicht fülen liebes eyver? Ey wher?

Dana, Musa, Pallas, und dein Narcisse. Suffe.

Mö ich wol etwas von meim zweck abschreiten? Schreit hin.

Was wolistu: doch, als du nachlieffst Νεῦπιονον? kussen.

Kußen wolistu: sag mihr, nictes durneben? Eben.

Wie

Wie soltes tu ihn haben fest gehalten. Halt in.
 Was sahestu an ihm, damit er dich thet fangen? Wangen.
 Sein Wänglin roth die theten dich bezauber? Sauber.
 Warichts mehrs an ihm, daß dir bracht gefahre? Haare.
 Sein gelb-krayß haar? was denn sein schwartz braun auge? Auwe.
 Wie hielt Narciß sich? Von lieb enthielt sicher? Sicher.
 Was wunschtu, wen du thust an ihn gedencken? Hencken.
 Umb das der todt in hat geschluckt in rache? Ach wee.
 Das ich dir trost ein sprech, thu un dein ohr auff! Hor auff.
 Laß ich Narcißum, und kom zu der sache? Ach jae.
 Was ist, dadurch Dian meide diese pfeile? Eile.
 Vielleicht, das sie sich übt in Wild zu jagen? Iajan.
 Und suchet schnelle thier im wald zu finden. Hinden.
 Viel andre thier dazu im berg'n und thalen. Allen.
 Als Lewen, Beeren, Wolf, und Leoparden. Parden.
 Auch Hirschen, haasen, gems, auch Reehen, fuchsen. Ochsen.
 Auch Luchsen und Ebers, auch drachen, tigers. Igels.
 Was macht Pallas dan frey von liebes waffen? Waffen.
 Ein gö'tin ist sie jae aller gelerthen. G'ehrtcn.
 Was hat g'lertheit mit Kriegsrü'sting zu schaffe? Affe.
 Vielleicht meinstu das wiz den krieg geleite. Leite.
 Beschirmt dan Pallas sich mit krieg gefahrlich? Wahrlich.
 Was hat dan Martem selbs gebracht ins seile? Weile.
 Die gö'ter all dadurch sind bracht zu falle? Alle.
 Nun die Musa: die gar thun kein arbeite. Beite.
 Und sitzen ohne muh im Helicone. O've.
 Von wapen blos und leer, an macht geringe, Hingch?
 Ein klein gotummel bald sie machet verzagt. Wehr sagt?
 Kein nation sich trägt im kriege schlimmer. Lummel.
 Ein wunder ding: ick kan es nicht ergrunde. Rinde.
 Es hat Cupido jae ein seharffe Schleuder. Leider!
 Was macht sie dan befreyt van solchen schwange. G'sange.
 Wie geht das zu? kan ich es woll errathen? Rath den.
 Ein süsigkeit die andre thut vertreiben. Ey benè.

Gesang ist es, darauß sie sich vertragen? Trawen,
 Was bielßt sie nun wenn sie nicht musicieren? Zieren!
 Die Zierd solt éin zur lieb vielmehr bewege. Hym?
 Kein Welsch ich kan: sprich deutsch wie es zugehe. Gehe.
 Verachstu mich ein so frommen gesellen? Efallen.
 Was acht ichs auch? Was hindert mich dein Knarre? Narre.
 Nach deiner glertheit ich mich nicht umhschawe. Sauwe.
 Ich bleibe williglich in meinen wercken. Vercken.
 Ich halt mich doch fur ein grossen Doctore. Thore.
 Zu antworten bistu alzeit gewertig. Fertig.
 Das letzte Wort zu fuhren bistu willig. Billig.
 Warum? umb das du nicht anfangst zu spreche? Weg geh.
 Ade zu tausend stund, ade Jungfraw ade. Ade.
 Ade zu tausend guter nacht: nun ich mich wende. Ende.

Echo en Francoys:

ECHO de du BELLAY.

Piteuse Echo, qui erres en ces bois,
 Respons au son de ma piteuse voix:
 D'où ay-je peu ce grand mal concevoir,
 Qui m'oste ainsi de raison le devoir? *De voir.*
 Qui est l'auteur de ces maux advenus? *Venus.*
 Comment en sont tous mes sens devenus? *Nuds.*
 Qu'estois-je avant qu'entrer en ce passage? *Sage.*
 Et maintenant que sens-je en mon courage? *Rage.*
 Qu'est-ce qu'aimer, & s'en plaindre souvent? *Vent.*
 Que suis-je donc lors que mon cœur en fend? *Enfant.*
 Qui est la fin de prison si obscure? *Cure.*
 Sent elle point la douleur qui me poind? *Point.*
 O que cela me vient bien mal à point!

Me faut-il donc, ô debile entreprise,
 Lâcher la proye avant que l'avoir prise ?
 Si vaut-il micux avoir cœur moins hautain,
 Qu'ainsi languir sous espoir incertain.

Deux autres d'un Auteur incertain.

Respons Echo, & bien que tu sois femme,
 Di verité : qui fait mordre la femme
 Qui est la chose au monde plus infame ?
 Qui plus engendre à l'homme de diffame ?
 Qui plustost l'homme & maison riche affame ?
 Qui frippe biens, agraffe corps, griffe ame ?

} femme.

Respons Echo, & bien que tu sois femme,
 Qui plus acroist & decore la femme ?
 Qui plus horreur à de ce qu'est infame ?
 Qui plus craint Di eu, & abhorre blasfème
 Qui mieux nourrit ce que foiblesse affame ?
 Malheureux donc est celuy qui diffame ?

} femme.

ECHO de MAROT.

La blanche Colombelle belle,
 Souvent te voy priant criant,
 Mais deffous la cordelle d'elle,
 Me jette vn œil friant riant,
 En me consommant & sommant
 A douleur qui ma face efface,
 Dont suis le reclamant amant,
 Qui pour l'outrepasse trespasse.

Rimes Couronnées.

En grand remord mort mord,
 Ceux qui parfaicts faix faicts
 On par effort fort fort
 Des clers tous frais rez rais.

Les Princes sont aux grands Cours couronnez,

Roy, Contes, Ducs, par leur droict nom nommez,
Et leurs logis en bon ordre ordonnez,
Et du hautain leur renom recommez.

ECHO de PASQUIER.

Pendant que seul dans ce bois je me plains,	
Dymoy, Echo, qui celebre mes mains ?	<i>Maints.</i>
Y a il point quelque autre gentille ame	
Qui à louer autres mains les enflame ?	<i>Ame.</i>
Si moy vivant de mon los je jouy,	
Ay-je argument d'en estre resiouy ?	<i>Ouy.</i>
Et si ma main est jusques au Ciel ravie	
Que me vaudra ce bruiet contre l'envie	<i>Vie.</i>
Ny aura il nul homme de renom	
Qui en cecy soit jaloux de mon nom	<i>Non</i>
Mais si quelq'un mal appris en veut rire	
Contre ce sot contre ce mal-appris,	
Ne rongerai-je en mon cour que despits	<i>Pis.</i>
O sot honneur d'une main mal-bastie	
Qu'el humeur donc vainement me manie	<i>Manie.</i>
Las ! pour le moins, Echo, si tu peux rien	
Fay que les bons de mes mains parlent bien	<i>Bien.</i>
Si tu le fais rien plus je ne demande	
Orsus, adieu : à toy me recommande	<i>Commande.</i>

ECHO de PHILIPPE de
PORTEI.

ECho, nymphe jadis d'amoureuse nature
Qui n'es rien maintenant qu'image de la vois,
Et dans ce valoureux caché d'un peu de bois,
D'air & de bruiet lasché prens vie & nourriture.
Si tost que ie me plains du torment que i'endure
Pour avoir desiré plus que ie ne devois,
Tu m'annonces mes maux taschant si tu pouvois

Me divertir de suivre vne beauté si dure.
 Quand en me souvenant du mal que j'ay passé,
 Je dis, Mais que seray-je ayant tant pourchassé?
Chassé, me respon s-tu, d'un accent lamentable.
 Et quand plus curieux du cours de mes malheurs
 Je demande, He comment finiront ces clameurs?
Meurs, est lors de ta voix l'oracle irrevocable.

Du BARTAS.

Echo voix forestiere, Echo fille de l'air,
 Qui ne veut ny ne peut langarde rien celer :
 Qui ne sçait s'enquerir, ains seulement respondre,
 Et qui iamais en vain ne se laisse semondre
 Y tenoit sa partie : & commençoit à temps
 Chanter lors qu'ils cessoient, & cessoit eux chantans.
 La regnoit la Musique, & tousiours sur la rive
 Un doux bruit secondoit la voix & morte & vive.

Guillaume Bouchet, Seigneur de Brocourt.

Qui requiert fort & mesure & cadence? *Dance.*
 Qui faiet souvent aux nopces residence? *Dance.*
 Qui faiet sauter fols par outre cuidance? *Dance.*
 Qui est le grand ennemy de prudence? *Dance.*
 Qui met au front cornes par evidence? *Dance.*
 Qui faiet les biens tomber en decadance? *Dance.*

L'ECHO DE MOLINET.

Guerre à fait maint chastellet,
 Et gaste mainte bonne ville
 Et gaste mainte gardinet
 Je ne sçay à qui son plaid

Laiel,
vile,
net.
plai t é

Ne à qui sa trenchefle
 Mais tousiours en sa pille
 Poures en sont deuenuz

file.
pile.
nuds.

EN deux extremitez le parler & le faire
 L'ignore si je dois desobeir, ou complaire, *Aipe.*
 Soit donc par complaisance & non d'un vain desir.
 Indigne de l'Echo qu'elle my veult ouyr, *Ouy.*
 Deesse Arienne monstrés vous veritable
 Me declarant s'il n'est vn destin evitable, *inevitable.*
 Estant ainsi, ex vain le fuir se proposer.
 Mais que vau'lt dy le mieux, fleschir ou s'opposer, *oser.*
 Soubz ta puissante main me flechissant patiente
 Je te prie o bon Dieu de m'y rendre constante, *ten'e.*
 Et puis que le malheur me sert pour aliment
 En dois je esperer aucun soulagement, *un soulagement.*
 Et que me peust rester en vn mal tant extreme
 Hors mis la foy que Dieu (l'unique Azyle) m'ayme, *la mesme.*
 Ha foible insensée, en veux tu plus avoir
 Si, mais puis que l'esprit n'estime le vulgaire
 Sçauroit il faire mieux, que d'estre solitaire. *taire.*
 En me faisant l'obey, & ayant trop parlé
 On en doist accuser celuy qui la causé, *la cause*
 Ce fust vn docte Douz Ci voulant par son contraire
 Illustrer ses e'gaux esprit extraordinaire *ordinaire.*
 Et par son ordinaire il m'attire en ce lieu,
 Ou ne voulant loger te recommande à Dieu, *adien.*

E C H O.

Quels sont ces Astres beaux tant brillantes aux Cieux? *yeux.*
 D'une deesse, dont Iupiter & les Dieux

Ont

Ont sy prodigement tout leur art employez	
Pour la rendre parfaict entre tous les beautez.	
Piteuse Echo respons à ma demande helas !	
Pourroyent ils estre bien cause de mon trespas ?	<i>pas.</i>
Mon Cœur s'en resiouist & ma joye redouble	<i>double.</i>
D'autant qu'elle m'a delivré hors du trouble.	
Que faut il que je fay pour sa grace avoir	<i>veoir.</i>
Je la voy bien souvent, tant du jour que du soir,	
Mais en la voyant je deviens tant plus desespere	<i>espere.</i>
Esperance me paist, doute m'est vn vipere.	<i>Pere.</i>
Que sera le moyen qui mon aspre tourment	
Appaise ? <i>baise</i> , mais ces choses sont fort souvent	<i>Vent.</i>
Comment me fault il gouverner sur ce passage ?	<i>Sage.</i>
Que sentiray je aultrement en mon Courage ?	<i>rage.</i>

Virtute & amore.

Examples of some Echos in English.

Out of the countesse of Pembrokes Arcadia,
Written by Sir Philip Sidney Knight.
Lib. 2.

FAire Rocks goodly rivers, sweet woods, when shall I
 see peace ? *peace.*
 Peace ? what barres me my tong ? who is it that comes me
 so nigh ? *I.*
 Oh ! I do know what quest I haue met, it is Echo, 't is Echo.
 Well met Echo, approach: then tell me thy will too. *I will too.*
 Echo, what doe I get yeeldinge my sprite to my grieues ?
grieues.
 What

What medicine may I find for a griefe that drawes me to
death? *death.*

O Poisonous Medicine? what worse to me can be then it? *It.*
In what state was I then when I tooke this deadly disease?

And what manner a mind which had to that humor a vaine?
Ease.

Had not reason enough vehemence the desire to reprove?
vaine.

Oft proue I: but what salue, when reason seekes to be gon?
proue.

Oh what is it? what is it that may be a salue, to my loue?
One.

What doe louers seeke for, long seeking for to enjoy? *loy.*
What be the joyes which for to enjoy they went, to the paines?

Then to an earnest loue, what doth best victorie lend? *paines.*
End? but I can neuer end, loue will not giue me leaue? *End.*

How be the minds dispos'd that cannot taste thy Physicke?
leau.

Yet say againe thy aduise for th'euils that I told thee?
sick.

Doeth th'infected wretch of his harme th'extremitie know?
I told thee.

But if he know not his harmes, what guides hath he whilst
he be blind? *No.*

What blinde guides can he haue, that leanes to fancie?
Blinde.

Can fancies want eyes, or he fall that steppeth aloft?
A fancy.

What causes first made these, torments on me to light?
oft.

Can then a cause be so light that forceth a man so goe die?
light.

Yet tell what light thing I had in me to draw me to dye?
Yea.

Eyefight made me to yeeld, but what first pierst to my eyes?
Eye.

- Eyes huters, eyes hurt: but what from them to me falles?
falles.
- But when I first did fall, what brought most tourt to my
 heart?
Art.
- Art? what can be that art, that thou dost meane by thy
 speech?
speeck
- What be the fruits of speaking art? what growes by the
 words?
words.
- O much more then words: those words serv'd more me to
 bleffe.
Lesse.
- Oh when shall I be knowne, where most to be knowne I
 doe long?
long.
- Long be thy woes for such newes, but how rack'd 'she my
 thoughts?
Oughts.
- Then what doe I gaine, since vnto her will I doe winde?
winde.
- Winde, tempests, and stormes, yet in the end giues she what
 desire?
Ire.
- Silly reward! yet among women, hath she of vertue the
 most:
Most.
- What great name may I giue to so heavenly a woman?
A wo-man.
- But no scemes to me joy, that agrees to my thought so.
I thought so.
- Thinke so, for of my desired blisse it is onely the course.
Curse
- Curs'd be thy selfe for cursing that which leads me to joyes
Toyes.
- What be the sweet creatures, where lowly, demande be not
 heard?
hard.
- What makes them be vnkinde speake for th' hast narrowly
 pride?
Pride.
- Whence can pride come there; since springs of beautie be
 thence?
thence.
- Horrible is this blasphemy vnto the most holy.
O lie.
- Thou

Thou liest false Echo, their minds as vertue be just. *Iust.*
 Mock 'st thou those Diamonds which only be matcht by the
 gods? *Ods.*
 Ods? what an ods is there since them to the heav'ns I prefer-
 re? *Erre.*
 Tell yet againe me the names of those faire form'd to doe
 euills? *deuills.*
 Deuill? if in hell such deuill doe abide, to the hells I doe goe.
Goe.

TO disobay his God who tempted Adam? *adame.*
 Who tempted her thus to doe euill? *deuill.*
 What followed this theyr sinne demand I? *Mandied.*
 What was hee that reconciled to God man? *a god man.*
 In what shin'd most his greate compassiion? *passiion.*
 What purchas'd he through his redemption? *Sion.*
 How may I come to God free and by leaue? *beleene.*
 Who is faiths object Christ or Antichrist? *I Christ.*
 How shall I come to beleue on Christ Here? *Christ beare.*

E C H O.

SHall God forgive sinners by grieffe and faith? *faith.*
 For most *glorious* Truth hath vowed it and said
 When *grievious* sinners vnfaignedly returne,
 Then will I speedely my grace to them turne,
 And intreat my Father for them: Did I not pray
 For my deadly enemyes, when they did tye
 My body on the crosse? what kind'led this fire *Ire.*
 Of the Father, on such as deserved hellfire *fire.*
 For their transgressions; how many did there fall *all.*
 How all? All, which the Father did not mightly call.
 Did not he except One? One, who was holy, *holy.*
 Was it the Sonn of God? God, who redeem'd vs soly. *What*

E C H O.

97

What find's a troubled Soule most *heavily* prest &
 In his bloud, and becometh a *heavenly* guest. *Rest.*
 How shall a sinner obtaino his fiery loue? *loue.*
 His Ennemyes: O God! let thy Spirit from aboute
 Descend, to open our stony hearts and eyes,
 That we may amend: wilt thou not heare our cries? *yes.*
 What shall we doe, O LORD! that thou mayest vs pre-
 serve? *Serve.*
 Me with thy heart, that by grace thou mayst deserve.
 A happy place, aboute the glist'ring Star's
 Wher' *Ioyes* abound, and never *Noise* of warr's
 Was heard; what ar' the wages of suff'ring dishonour?
honour.
 To beare with our En'myies, LORD! let vs endeavour.
Virtute & Amore.

LUSUS ITALICI

IL PASTOR. FIDE,

TRAGI-COMEDIA PASTORALE,

DI BATTISTA GUARINI.

Atto quarto, Scena VIII.

O Dea, che non se Dea, se
 non di gente
 Vana, oziosa, è cieca
 Che con impura mente,
 E con religion stolta, è profana
 Ti sacra altari, è tempi.
 Ma che tempi dis'io? pia to-
 sto asili

D'opre sozze je nefande
 Per honestar la loro
 Empia disonestade
 Col titolo famoso
 De la tua deitade.
 E tu sordida Dea,
 Perche le tue vergogne

G

Ne

Se le vergogne altrui si veggan
 meno
 Rallenti lor d'ogni lascivia il
 freno.
 Nemica di ragione.
 Machianatrice sol d'opre fur-
 tive,
 Corruptela de l'alme,
 Calamità de gli huomini, è del
 mondo.
 Figlia del mar ben degna,
 Indignamente nata
 Di quel perfido mostro:
 Che con aura di speme allettra-
 trice
 Alma lusinghi, è pos
 S'è ozi ne petti humani
 Mente fiere procelle
 Impetuososi, è torbidi desiri,
 S'è vanti, e disospiri,
 Che madre di tempeste, è di fu-
 rore
 Che mi chiamarti il mondo,
 Che madre d'Amore,
 Che in quanta miseria
 Tu hai precipitati
 Quei duo miseri amanti.
 Che va tu, che ti vanti
 Cheffer onnipotente,
 Che per suda Dea, salva se puoi.
 Che vanti a quella Ninsa,
 Che con tue dolcezze
 Che delicate hai pur condotta à
 morte,

O per me fortunato
 Quel di, che ti sacrai l'animo
 casto
 Cintia mia sola Dea,
 Santa mia deità, mio vere mane.
 E così ratime in terra
 De l'anime pin belle,
 Come lume nel cielo
 Pin bel de l'altre stelle.
 Quanto son pin lodevoli, è sicuri
 De cari amici tuoi l'opre, è gli
 studi,
 (che non son quei de gli infelici
 servi
 Di Venere impudica.
 Vaidono i cinghiali i tuoi devoti
 Ma: devoti di lei miseramente
 Son da Cinghiali uccisi.
 O arco, mia possanza, è mio di-
 letto,
 Strali in vitte mie forze,
 Hor venga in proua, venga
 Quellavana fantasma d'Amore
 Con te sue armi effemminate,
 venga
 Al paragon di voi,
 Che ferite, è pungete,
 Ma che troppo t' honore
 Vil pargoletto imbelle,
 E perchè tu m'intendi,
 Ad alta voce il dico
 La ferza à castigarti
 Sola mi Casta. Basta.
 Chi se tu che rispondi?

Echo, o piu tosto Amor, che costi
d'Echo

Imita il sono? Sono.

A punto i livolea, ma dimmi cer-
to

Se tu poi desso? Effe.

Il figlio di colei, che per Adone

Gia si miseramente ardea? Dea.

Come ci piace, sui di quella Dea

Concubina di Marte, che le pelle

Di sua lascivia ammorba,

E gli elementi? Menti.

O quanto è lieve il cinguettare al
vento.

Vien fuori, vien ne star ascoso.

Olo.

Ed io t'ho per vigliacco: ma di
lei

Se leggitimo figlio

O pur Gastardo. Ardo.

O buon, ne figlio di Vulcan per
questo

Gia ti cred' io. Dio.

E Dio di che? del core immon-
do? Mondo.

Gniaffe de l'universo?

Quel terribil garzon? di chi ti
sprezza

Vindice si possente

E si severo? Vero.

E quali son le pene,

Ch'a tuoi rubelli, è contumaci dai
Cotanto amare? Amare.

E di me che ti sprezzo, che farai,

Se'l cor piu duro ho di dia-
mante? Amante.

Amante me? se folle.

Quando fara, che'n questo
cor pudico

Amor alloggi? Hoggi.

Dunque si vostro s'innamora?

Hora.

E qual sarà colei.

Che far potrà c'hoggi l'adori?

Dori.

Dorinda forse? o bambo,

Vuoi dire in tua mozza fa-
villa. Illa.

Dorinda? ch'odio piu, che lu-
po aquella.

Chi farà forza in questo

Al voler mio? Io.

E come? e con qual armi? e
con qual arco?

Forse col tuo? Col tuo.

Come col mio? unoi dir quan-
do l'haurai

Con la lascivia tua corrotto?
Rotta.

E le mie armi rotte

Mi faran guerra? erompe-
rallo tu? Tu.

O questo si mi fa veder affa-
to.

Che tu, so ubrirco.

Va dormi, va dimmi

Dove sien queste maraviglie?
qui. Qui.

O sciocco, ed io mi parto.
 Vedi come se stato hoggi indovino
 Piendi vino. Divino.
 Ma veggio, o veder parmi
 Cola posando in quci cespuglio
 starsi
 Un non so che di bigio,
 Ch' a lupo s'assomiglia.
 Ben mi par desso, ed è per certo
 il lupo.
 O come è smisurato, o per me

gierno
 Destinato à le preda, o Dea cortese,
 Che favori son questi? in un di
 solo
 Trionfar di due fere?
 Ma che tardo mia Dea?
 Ecco nel nome tuo questa soetta
 Scelgo per la più rapida, è pun-
 gente
 Di quante n' habbia la faretra
 mia.

La fida Ninfa

St. FRANCISCO CONTARINI.

ATTO QUARTO

Scena Prima.

Niso:

IN qual parte potrò volger' il
 piede
 Più, lasso me, per ricercar' Ersi-
 lia?
 Se di Cerere il carro, è se le faci
 Ardenti di Vulcano haver po-
 tessi,
 Interra, in Cielo, e nel profon-
 do abisso
 Loco non lascierei, ch' io non ve-
 dessi
 Se vi fosse la bella Ersilia mia.

E pur benigno Apollo mi dice
 „Oggi la troverai:
 „Ma non prima godrai, Niso,
 d'amore,
 „Che, da i consigli del Pastor
 Pirinto
 „Quel c'hai da far, intenda.
 Oime, d'altrui, che da la Ninfa
 fa mia
 La mia speme depende.
 Abi crudo Amor, abi fera
 Sorte, sola cagion del morir mio

Chi porrà fine à sì crudel fortuna,
Una.

Olà chi mi risponde? Onde.
Aicun dietro à quegli aloeri direà' io. Io.

Se quà d'intorno ascoso
Aicun a mosso à pietà de le
nue pene

l'che risponda almò parlar dolente,

Esta, ch' io prenderò qualche
conforto

In diffogando i mici travagli
seco. Eco.

Ma non ti veggio, se forse nud.
ombra,

Ch' udir fai sol de le parole il
suono? Sono.

Eco forse se tu, che de gl'amori
Suoli predir gl' eventi de Pa-
stori,

E se le Ninfe lor saran pietose,
O pur s' hannanno il cor sempre
severo? Vero.

Deh, tu pietosa Dea,
Eco verace, oracolo cortese

Di tutti i mesti amanti,
Se mai tu'l vero predicesti, hor
dimmi

Ciò ch' io bramo saper, ch' of-
frirti ogn' anno

Promet a una bel Narciso,
E una bianca colomba,

Es' altro se sia gratio,

Io te l'offerirò, se lo richiedi.

Chiedi.

Hor dimmi dunque ou è la
Ninfa mia,

Es' è troppolontana, ò pur d'ap-
presso. Presso.

Si trova ella in Arquà? Quà.
El' hai veduta tu? Tu.

Dunque tu mi predici il ver co-
si? Sì.

Da molti giorni in quà non l'hò
veduta a,

E pur l'hò ricercata, ò me do-
lente,

Al prato, al bosco, al lago,
D'intorno al caro al bergo mil-
le volte

Son ito per vederla.

Trù l'altra Ninfe, ene simo trà
gl'armeni. Menti.

Sallo Ciel s'io menisco,
Ma tu ri prendi gioco di scher-
nirmi.

E non potrò saper dove se trovi,
O pur don' ella all'oggi? Oggi.

Ogn' Dedolla, e l' desio s'è
Forse oggi haurò de la mia lin-
ga spene? Pene.

Ma se n' haurò sol pene,
Chi sarà poi quell' una,

Ch' apporrerà rimedio al dolor
mio.

Forse alcun' altra, acui l'ardor
non celo? Celo.

Se celi' l nome, fà ch' io sappia
almeno

S' ella mi porta amore. More.
Es' io non amolei, come con-
forto

Portrà apportar à la mia doglia
fella? Ella.

In somma io non t' intendo, è
non ti credo. Credo.

E dove esser' de questo, altrove, ò
qui? Qui.

Dunque oggi i miei travagli à
finir s' hanno? Hanno.

Dunque l' astre mie nole

Si cangeranno in gioie?

Et fiocchi miei sospiri

Hi cangeranno in cāti, In cāti.

Poco giovano in canti
Quando non ard' Amore.

Ma poi che non vegg' io d'in-
terno errant

Ninfa, ò Pastor, che consolar
mi possa,

Come tu mi predici Eco dolente
Voglio cercar I ivinte,

E uno cercar di nuovo

Per piano, e per pendici

La mia leggiadra Ninfa.

Amor, tu' ch' a seguir le sue pe-
date

Mi spingi, e tu ne invia

Là, don' io trovi la speranza
mia.

E X

IOHANNE CROCE.

DE perche non respondi, Ninfa crudel, à le mie voci homai.

De dimmi ch' è cagion del pianto mio.

Chi sci che parli meco?

Il sospirar eil pianto mio sia eterno.

Lasso che deg gio far se il cor dispera.

O hime si gelosia tronca ogni speme, il fin de nostr' amori.

Dunque ha da chiuder morte, quest, occh, afflitti e lassì.

O felice. O felice. Destino destino

S'hauvo lieto languire. Lieto languire.

Con si dolce morire. Con si dolce morire,

Ahi.

Io.

Eco.

No.

Spera.

Mori.

Si.

Colpo.

Colophonem operi imponere cogitabat Typographus, & ecce Cl. Nobilissimusque Daniel Heinsius, pro affectu erga Douficum nomen symbolam conferre appropereat. Non indignare quaeso, humanissime Lector, incomparabilis viri nomine, quod Veneres ejus alieno loco legas.

D O U S Æ Nympha mei, de paucis me quoque certum
 Fac Dea; sic verax sis, quod habetis, *eris.*
 Quid patriæ Batavoque meo conducere censes
 Haëtenus, & suades semper amare? *mare.*
 Heu mare, quod clausum est! ubi nunc præclara juvenitus?
 Et quodnam specimen nominis edit? *edit.*
 Et bibit, & partis fruitur. laus illa parentum
 Interea & virtus inclyta tabet. *tabet.*
 Tot vero corrupta modis ac perdita, quisnam
 Restituet nobis sæcula solus? *olus.*
 Sanctaque paupertas, exemplaue gentis avitæ.
 Nam quis præ nobis jure Batavus? *avus.*
 Prisco igitur censore eget hæc gens edita Marte,
 Præsïde quo rursus sobria deget. *eget.*
 Et quo sancta fugit concordia? quæ modo nulla,
 Quando unquam miseros confociabit? *abit.*
 Quid præcelsus honos? quid cætera, quæ sibi quondam
 Virtute & meritis quisque redêmit? *emit.*
 Bellica res, vero quid erit, si lapsa feratur,
 Et si deficiat nos veteranus? *anus.*
 Quid pietas? quid religio? quæ pectora junxit
 Quæ nunc ludibrium quid mihi debet? *hebet.*
 Et quis finis erit, nisi nos concordia jungat?
 Quid populo restat qui modo liber? *Iber.*

DANIEL HEINSIUS.

E C H O,

Naemaels gevonden in de Comœdie van
Ian Hermanfz. Crul, geintuleert Diana
in de perfoon van Floriaen.

DOch isser eenich kans soo bootft my (ECHO) na,
En fchattert uyt door't bosch een heugelijke Ia.

Ec.

Ia,

Fl. Ia, Echo seght ghy ja? mach ick u woort vertrouwen?

Ec.

trouwen,

Fl. Trouwen Echo, fal mijn trouwen niet berouwen?

Ec.

rouwen,

Fl. Sal trouwen rouwen mijn, hoe fal dat (Echo) schien?

Ec.

vlien-

Fl. Vlien, fal ick vlieden, wel wat meer doet mijn verlan-

Ec.

gen?

gevangen

Fl. Gevangen Echo, hoe; gevangen om een Vrouw?

Ec.

trou.

Fl. Gevangen om de trou van mijn stant vaste min?

Ec.

Comingin.

F I N I S.

DE NATURA SONI,

ET

E C H U S

DISSERTATIO

AUTHORE

MARTINO SCHOOCKIO.

C. V.

D. HENRICO RENERIO,
Philosopho in Academia Ultrajectina celeberrimo, ac acutissimo.

MARTINUS SCHOOCK S. D.

UM vir Nobilis Theodorus Doufa, magni Iani Doufę filius, patris exemplo novellę nostrę Academię lucem fœnerari stude-
deret, commodeque ad hoc, lusus de Im-
agine vocali, quos affectos habebat, occur-
rerent: facere non potui, quin humanissi-
mè ab eo invitatus, qualemcunque etiam
symbolam conferrem; non quidem fertum
ex Heliconis, & Parnassi floribus, aut ex
H Fega-

DEDICATIO.

Pegaseo fonte turgidum pœtico nectare poculum, sed ex Philosophicis pergulis tenues, & sine ullo eloquentiæ apparatu dapes. Quamvis autem graviores curæ ad alia sine missione, aliquot jam mensibus me vocent: furtiva tamen tempora, quæ condiendis severioribus studiis destinare solebam, naturę ludibundæ delitiis mancipare volui, ut si non perfectè, eminus saltem & velut è specula admiranda soni, & Echus contemplerer. Renunciavi omnibus in Philosophia magistris, ut veritatem non ex eorum opinione, sed mea proferrem. Servum pecus est, quisquis ex autoritate tantùm sapit. Philosophũ non fides, sed sapientia arguit. Et ut ego quidem existimo, gloriosum magis est, decipi in perscrutandis naturæ mysteriis, quàm de iis hoc solùm credere, quod majores tradiderunt. Qui in sellularibus artibus occupantur, perpetuò hoc agunt, ut inventis quid addant, & novitatis habeantur architecti. Si à philosophis idem fieret, quanto profundius

DEDICATIO.

fundio rem multarum rerum scientiam haberemus? Fallimur, si Platonem, Aristotelem, Euclidem, & reliquos ejus ætatis, juxta tantum habuisse opinamur condendi artes, ac scientias. Et illi ipsi, homines fuerunt. Quibus adminiculis latentes rerum causas rursus sunt, nos etiam instruxit nature author, & præses. Quot non seculo hoc vivunt, quibus ingenium acre, industria solers, & memoria pertinax est: modò intenderent insitas animi vires, multa mysteria in aperto essent. Sed exemplis plerique ducimur, ac cum vulgo errare volupe putamus. Avaris similes sumus: thesauros Dei munere abundè possidemus, quando tamen quid erogandum est, pecuniam à vicinis sumimus mutuè. Vnum cum paucis aliis, te excipio, vir eximie, tuis quàm alienis oculis videre mavis: scientiam opinioni, & sapientiam historiæ præfers: nec tam credere affectas quid alii fuerint opinati, quàm de quaque re veritatem cognoscere. Macte hoc proposito, & industriâ! Si omnes

4.

DEDICATIO.

mnes per hanc viam ad sapientiam grassa-
 rentur, brevi multos Philosophiæ nævos
 absterfos videremus. Simul ac pedem in
Instituti. Sti urbem nostram intulisti, signum sustulisti
 ad bene sperandum de ea. Vtinam saltem
 classico tuo aliqui excitentur, qui opes
 suas, quas ut plurimum profundere solent,
 expendant in eos, quibus curæ est, cogno-
 scere admiranda Dei, & naturæ. At
 quis luteo hoc ævo talia vovere ausit? A-
 bierunt Pinelli, Flusce, Molini. Fortunæ
 eorum avaritiæ, & ambitionis facta sunt
 instrumenta. Tu modò evigila, & seposi-
 tâ nimiâ illâ circa veri indaginem religio-
 ne, horreum pectoris in victuras chartas
 exprome. Admirabuntur te eruditi, sus-
 picient posteri, omnesque fatebuntur pro-
 fundam scholasticæ philosophiæ cognitio-
 nem à te solo illustratam esse vividi inge-
 nii face, perfectamque scrupulosâ, ac mul-
 tiplici experientiâ. Despicienti verò mi-
 hi, cui numerium hunc partum commit-
 terem, unus tu occuristi. Solus de eo judi-
 care.

DEDICATIO.

care, solus etiam contra malevolæ inertiae cantica defendere potes. Scio, multos offendet argumenti inusitata tenuitas, plures dissentiendi libertas. Non moveor tamen. Conscientia, & veritas scutum sunt. Concoxi diu illud Pindaricum cum antidoto securitatis : Nem. Od. VIII.

*πῶλ' αὖ γὰρ πῶλ' αἰς λήλεκται Νεαροὶ δ' ἐξέρνυται σαφῆ δόμεναι βασιάνω
ἐς ἐλεγχον, πῶς γε Κίνδυνον, ὄπλον φθονεροῖσιν.* Tu modo, Vir Clariss. suscipe ingenii abortu-
rientis excrementum, & securum præstabis ejus patrem. Sed suscipe velut patronus, & incitabis me ad alia per occasionem vulganda, quibus si ultima tantum lima accedat, audebunt experiri sinistra delicati seculi judicia. Vale, virorum candidissime, & me measque Musas amare perge. Trajecti ex Museo Kal. Decemb. Anno temporis ultimi CIO IO CXXXVII.

6.

CAPVT PRIMVM.

De Natura Soni & Vocis.

PYrrhonis sectatores, Scepticos vulgò dictos, explodi sæpe audiui, & velut inertes, ac nihili homines, qui neq; quid scivissēt, neq; scire desiderassent, contemptim rejici. Cùm tamen, inter omnes non solū Academicos, sed quotquot unquam fuerunt philosophi, longe eruditissimi & labore, ingenio, memoria, & subtilitate plus quàm homines fuisse videantur. Enimvero, an non explorata habere debuerunt omnium placita, & sententias, qui toti in hoc erant, ut omnia refellerent? non industriâ, ac dexterritate singulare præditi esse, ut aliorum claras, & plausibiles opiniones everterent? nonne in numerato habere ingenium, & memoriam, quæ dictare posset, quicquid ab aliquo, aut dictum, aut scriptum esset? Quidquid aliis videatur, illos (quamvis à sacris & placitis eorum alienissimus sim) nequaquam abjiciendos; nedum ut fanaticos traducendos esse judico. Si qui, viam noverunt, quæ ad eruditionem, & mundanam felicitatem duceret: & nisi in contradicendo ardos, ac nimia quædam circa veri inquisitionem curiositas, eos ad deliria præcipites egisset, scientias aut perfecissent, aut præcepta nobis reliquissent; secundum quæ jam diu eas perfecissemus. Quo enim compendio quis facilius, & felicius in quaque re verum & rectum invenire potest, quam si sepositâ omni authoritate humanâ, præconceptâque opinione, ipse ingenium suum intendat, & adhibitis legitimis sciendi adminiculis non quæ alii dixerunt credere, sed quæ ipse videt rationi, sensibus, & experiētie, consentanea esse, amplecti laboret. Libertatem omnibus utilem, philosophis etiam necessariam esse existimo. Verum aut cognoscere non potest,

aut

aut audeat, quisquis sacramento alicui se obstrinxit. Cuique, summus mundi architectus, ingenium, & industriam concessit, injuriosus in eum est, quisquis in memoriae armarium aliorum placita, quam domi natos fructus congerere mavult. Veritatem non ex Præceptoris schola sapiens adfert, sed in ipsis rebus invenit, aut saltem in iis scrutatur. Vitio ergo mihi datum iri nos credo, si in hac de sono & Voce disputatione præterquam historici, etiam philosophi partes explorare studuero. Quid alii senserint fideliter annotabo, quid mihi videatur, ingenuè dicam. Initio circa vocabula controversia nascitur. Sitne idem *sonus* & *Vox*? Sextus Empyricus Pyrrhonicus *Vocem* nil aliud esse putat, quam *Proprium sensibile auditus*. Similiter Marius Victorinus lib. 1. de Orthograph. definit eam, *Aëra istum auditu percipibilem, quantum in ipso est*. Et quod quis jure miretur sic ipse Scaliger Lib. 1. de re Poet. cap. 2. *Vox*, inquit, *aër motus*. Hinc Epicurus voces *Φθόγγος* vocare solet. Ita in ejus epistola, ad nescio quem Herodotum, apud Lærtium legitur: *πρώτον μὲν ἐν ταῖς ὑποπεταγμῆμα τοῖς Φθόγγοις, ὃν Ἡρόδοτος δεῖ εἰληφέναι*. Recepit tamen & probavit philosophia, ac usus differentiam. Notus ille Aristotelis textus lib. 2. de anima cap. 8. *ὃ δὲ πᾶς ζῶν ψόφος, φωνή*. Astipulatur ei Gal. 1. 7. de usu Part. & lib. de vocis instrum. Distinctionem admittimus, quia usitata, apud eos qui philosophantur, aut philosophicè religiosi sunt in loquendo. Quamquam poetarum filij, cæterique humanitatis candidati Philosophis & Grammaticis laqueum mandant. Apud eos enim arbores loquuntur & homines sunt. Notum illud Theocriti,

Ἀκλήλαις λαλέοντι τὸν γάμον αἰ κὺ παρῖοσι.

Ipsi homines contra sonant: & ut cum Apul. loquar lib. 3. Flor. edere aliquando videntur *mutorum animalium immeditatos sonores*. Ut observatum est a Torrentio ad Horat. lib. 2.

3.
Sat. 3. Sed quid tandem *sonus* & *vox* species sub eo conten-
ta? Si Aristoteli, & qui eum sequuntur, Philosophis & me-
dicis credamus: *Sonus est qualitas sensibilis, qua audiri potest,*
orta ex aere vel aqua solidorum corporum concussionibus collisis, &
fractis. Vox vero sonus editus ictu aeris respiratione attracti, qui
ab anima in pulmonibus existente cum quadam imaginatione effi-
citur. Ita fere Arist. l. 2. de Anima cap. 8. Probl. sect. 11.
q. 1. Galen. l. 8. de usu Part. cap. 6. Plut. lib. de Mus. Nec
non omnes Aristotelis interpretes quos citatos videre est apud
Tolet. & Conimbric. ad d. Arist. l. de Anim. Ex quorum
apothecis omnia fere conscribillare solet vulgus Physicorum.
Excusamus hæc? *Sonus dicitur qualitas sensibilis?* Rectene,
& accuratè? Videtur sic Peripateticis. Et ad hanc sententiam
reluctantem Aristotelem atque Platonem trahunt: verecun-
diores paulo quàm Sceptici, qui ut liquet ex Sexto Empyrico
sonum nihil esse dicunt. Sed videamus an etiam qualitas sit?
Si est qualitas: distincta est à motu ipsorum corporum, &
aliud àer motus aliud sonus est. Sed an non præter neces-
sitate hac ratione multiplicantur entia? Quorsum hæc qua-
litas? An non ipse àer certâ ratione motus & impulsus mo-
vet tympanum auditus? Nisi velis dicere pulsari tympanum,
sed non ab àere, quod nemo sanus dicet, aut statuet. Si ergo
àer movet tympanum, & tympani motus ab anima sentitur,
quid restat ergo nisi ut Sonus sit ipse àer motus, aut potius
repercussus. Ad hoc, si sonus est qualitas orta, & distincta à
motione àeris, necessum erit aliunde illa producat, quàm
à motu àeris. Sed quid illud erit? Sanè sonus res velocissima
non potest produci ab ipso motu, qui non ad productionem
entis alicujus, sed suum ubi tendit. Si dicas ad eundem mo-
dum motu produci ut calor & frigus, nihil dicis. Calor, &
frigus successivè, & per gradus generantur, & intereunt, so-
nus contra intra punctum generatur, & eva nescit nec ut ille
per incrementa intenditur, sed initio est vehementissimus, &
primâ instantiâ ἐν ἀκμῇ. Deinde si efficitur hæc qualitas mo-
tione,

tione, & fractione aëris, sequetur effectum priorem esse sua causa. Simulac aër frangitur existit sonus, aër autem secundum Aristotelicos eum motu producit. Omnis motus est successivus. Quid ergo restat nisi ut ex re aliqua, quæ causat per gradus & successivè, aliquid oriatur in momento. Nec est quòd quis hic aëra vehiculum soni esse statuat: aliud est soni productio, aliud ejus diffusio. Ut v. c. incenditur tormentum, simulac incensum est ejus sonus auditur, auditur autem, quia aër diffringitur. Quis est qui dicat sonum, quem volunt esse qualitatem, tum produci motu & fractione aëris, quum jam auditus est. Denique si qualitas sit, eodem modo, & æque semper audietur, nec erit differentia inter turbidum, & serenum aëra, ventum secundum, & adversum. Ratio est, quia nulla potest adferri causa, cur modò perfectiùs, modò imperfectiùs percipiatur. Si quis dicat esse materialem qualitatem, ulterius quæretur, quodnam illud materiale sit, & an possit esse ejusmodi materialis qualitas. Videtur ergo rationi magis consentaneum esse, ut dicamus sonum esse aëra repercussum. Verum acriter hic reclamant Casimannus in Somatolog. cap. 13. q. 2. quem & sequitur Timplerus in Phys. Gener. c. 8. q. 1. Pensitemus utriusque argumenta. 1. *Sonus est in genere qualitatis, motus minimè.* Resp. Præsupponitur ut probatum, quod in quæstione est. Non quæritur an apud Aristotelem, ejusque Sectatores motus, & sonus totis differant prædicamentis, sed quid illud ipsum sit quod sonus dicitur. 2. *Sonus est sensibile propriū auditus, motus vero sensibile commune omnium sensuum.* Quid tum verò? Non dicimus simpliciter sonum esse motum, sed motum in aëre factum, & putamus ipsum aëra motum, & repercussum esse sonum. Eoque cum quid audimus, audimus certum aëris motum. Alius est ergo motus commune sensibile, aliud proprium auditus. 3. *Sonus alius est acutus, alius gravis, nullus autem motus est vel acutus, vel gravis.* Mirum viros serios, & philosophos ita argutari. Quis dixit, aut docuit un-

14.
quam, nullū motū posse esse acutum, aut gravem. Ipse quidem motus non est talis : sed aër motus. Quando enim vehementer, incitadò, & brevi tempore aër sensorium auditus movet, sonus est acutus ; quando verò parum, & longo tempore, gravis est. 4. *Motus aëris, est causa efficiens soni, non igitur potest esse ipse sonus effectus.* Resp. Motus aëris non est causa efficiens soni, sed movens. Verbi causa, non motus nolæ est causa efficiens tinnitus. Sed aëditumus qui nolam motitat. Motâ enim nolâ auditur tinnitus. Item avis fulcans aëra, alis efficit sonum : aër autem qui alis movetur, & repercutitur, ipsissimus sonus est. Nihil ergo obstant hæ rationes quo minùs *Sonus sit aër motus & repercussus, ob subitam & violentam corporum, inter qua hæret collisionem, elisionem, impulsum per angustum foramen, aut denique allisionem factam ad solidum aliquod corpus.* Nec tantum sonus est aër motus, sed etiam aqua mota. Ut postea probabitur. Quatenus tamen nos, & reliqua animalia exceptis piscibus sensorio auditus non excipimus aliud quàm motum aëris, rectè hoc modo describi potest. Et ita quidem de sono existimamus sectantes Archelai, & Diogenis Babylonii sententiam, de quâ Laërtius lib. 1. Nec contradiceremus Aristoteli, modò per ejus interpretes liceret, qui ejus verba velut in equuleo expandunt, ut præconceptæ opinioni faveant. Sane doctissimus Philosophi interpres Themistius lib. 2. de Anima cap. 29. nobis astipulatur. *Est, inquit, sonus (brevissimè dixerim) aër elisus, passusque.* Sed quomodo fit sonus, & auditur ? Nobis ita videtur. Aër corpus mobile & leve, movetur, motus repercutitur, repercussus ob varietatem corporum quorum alia levia, alia dura, alia solida, alia concava sunt, diversimode figuratur, & in gyrum instar circularum qui in aqua conspiciuntur, agitur, & diffunditur, diffusus movet similiter proximum aëra, usque dum contingat eum qui in secunda auriam cavitate inclusus continetur. Ille ubi motus est, movet etiam tympanum, hoc porro nervum auditorium quintæ conjugationis

tionis in utramque aurem expansum, qui quia præcipuum est auditus organon simul ac commotus est, omnes spiritus ei inclusi moventur, ab iis dein illi qui in cerebri ventriculis latent, quorum motum ubi percipit anima, sonos exaudit. De aere hoc incluso, & auditus organo videatur Anatomicorum princeps Andreas Laurentius lib. 11. Anat. cap. 13. At hic emergunt dubia aliquot? *Primò* quæritur unde existat multiplex sonorum differentia? Sigillatim reddere rationem cujusque soni, non est alicujus hominis. In genere dici potest, variam reciprocationem variare sonos. Quis enim ita hospes nõ solum in philosophicis sacris, sed quotidiana experientia est, qui ignoret, & expertus non sit aera alio modo percipi à corpore duro, alio à molli, alio à crasso & tenui: alio etiam ab æquali, & inæquali, quàm plano; & deniq; alio modo à plano quàm convexo, aut concavo. Ad hoc tarditas, & celeritas motus, plurimum conferunt ad diversitatem: ut & aeris dispositio. Quotidie hoc experiri est in nervis testudinis. *Secundò* quæritur an percussione aquæ efficiatur sonus? Nullum est dubium. Qui prope littus habitant testari possunt. Fluctus fluctui allisus sonū, strepitum, & mugitum edit. Notum illud divini poëtæ ex Odyss. Μ. κῦμα μέγα ροχθεῖ. Ipsumque mare interdum, ut venustè Attius

— *crepitu clangente cacinnat.*

Ad hoc flumina saxa vehentia sonant, & ex conflictu nubium fremitus oritur. Sed hic ingens dubium existit, an sonus ille sit ex collisione aquæ, an verò aeris, subtilitate suâ aquam penetrantis? Hoc quidem videtur magnis in philosophia viris. Sed non video cur dici non possit ipsam aquam esse subjectū soni. Ut statuit Scal. Exer. 61. sect. 4. Nihil enim obstat ejus crassities; ut statuit Philoponus. Etenim si urnam occlusam, & aquâ ad summum repletam moveas sonum audies, quem frustra tamen venaberis, ut ut concutias, & motites pyxidem

pyxidem aere turgidam. Nec est quòd quis aera inclustum esse dicat. Rectè Scaliger loco citato: *Nam qui somniant aëtem aërem sub aqua contineri: idque ob eas bullas, quas efferri videmus ad superficiem: digni sunt, quos ratio excitet ad investigationem generationis aëris in aqua propter agitationem, aut elisionem, cuiusmodi fit in piscium branchiis, motu enim attenuatur.* Interim diffitendum non est aera subjectum esse primum; & gravius sonare aquam, cum hic immiscetur. Tertio curiosa ingenia quærent, an aqua sit medium soni: h. e. ut cum Scaligero loquar; *An extrinsecus factum, ac delarum sonum ad aqua superficiem, excipiat aqua uia, ut sub se, atque intro transmittat.* Fieri hoc nemo diffitebitur paulò humanior. Sonum audiri sine aeris ope, vel hinc liquet, quòd pisces audiant, nec simpliciter audiant, sed acutum etiam, ut fatetur Philos. lib. 4. de hist. anim. cap. 8. Planum hoc fecit experientia piscatorum. Et vel ex mugilum piscatu notum est. Etenim non modò aquarum levissimos contactus, sed ipsos quoque suffurros, & vocum, ac harmoniæ strepitus pisces exaudiunt: & ad Symonis vocem, Delphines proximi, ad littus accedunt. Quarto hoc dubium oboritur, quomodo audiri possit sonus vento adverso flante, quandoquidem sonus est aer motus. Sed jam antè dictum est, aera motum in circulos diffundi. Quemadmodum autem aquæ circuli obluantur, & obnituntur, ac postremò etiam perumpunt, licet admodum tardentur: ita & aeris, corporis fluidissimi circuli, contra tendunt, & diffundunt ventum adversum. Quintò hic magna difficultas movetur. An ipse sonus ad aures accedat, an verò eius species? Speciem audiri statuit schola Peripatetica. Sed quomodo sonus intra momentum tot sui species gignet? Aut quid hæ species erunt? num simulacra? Quando ergo cantum, aut clamorem me audire existimo, reclamabit Peripateticus, & contendet speciem tantum cantus, & clamoris à me percipi. Sed cum gravior campanæ, aut tympani sonus me obtundit, & auribus molestias creat, an etiam speciebus, aut speciebus

specie-

specierum hoc acceptum referam? Species has, soni imagines, & formas esse contendunt magni viri, at quis tantas vires, & tantam efficaciam deferat imaginibus, ut ab iis dolorem persentiscat? Quid quod illi ipsi statuant, nihil audiri nisi pulsato antè tympano quod in cavo aurium est. Sed quæ ratio capiat, hoc species posse? Ad hoc quæ erit causa cur vento adverso flante difficilior audiam campanam, si est species, quæ aurium meatus subit? Præstat ergo ad Stoicos divertì, qui sonos, & voces corporeas esse contendunt: Id est revera sonos, & voces. De eorum sententia consulendus Laertius lib. 7. Plut. l. 4. de Plac. Philos. cap. 20. & Agell. l. 5. Noct. Attic. cap. 15. Horum etiam sententiam securus est Lucretius Physicus vates lib. 4. de rer. Nat. Qui quia de hac lite non insubide cecinit, audiendus videtur. Ita autem is:

*Corpoream quoque enim vocem constare fatendum est,
 Et sonitum quoniam possunt impellere sensu
 Præterradit enim vox fauces sæpe; facitque
 Asperiora foris gradiens arteria clamor.
 Quippe, per angustum turba majore coorta
 Ire furas ubi cæperunt primordia vocum:
 Scilicet expletis quoque janua raditur oris.
 Haud igitur dubium est, quin voces verbaque constent
 Corporeis è principiis, ut ledere possint.
 Nec te fallit item, quid corporis auferat, & quid
 Detrahat ex hominum nervis, & viribus ipsis
 Perpetuus sermo nigrae noctis ad umbram,
 Aurora perductus ab exoriente nitore;
 Prasertim si cum summo est clamore profusus.
 Ergo corpoream vocem constare necesse est:
 Multa loquens quoniam amittit de corpore partem.*

Sed sextò quæritur, si non species soni, sed ipse sonus percipiatur ab anima, quomodo fieri possit, ut per aliquot miliaria sæpe audiatur? Facile. Aer motus, repercussus, & circulariter dispersus movet proximum, & ille iterum proximum,

10.
num, usquedum contingat aera illum qui aures ambit, quem similiter movet, & afficit: eoque sonus, aut vox quæ auditur, quamvis repræsentativè sit eadem cum voce primò prolata, non est tamen eadem numero, haut magis ac aer qui est in musæo, idem est cum eo, qui in publica via est, unde ad me soni perferuntur. *Septimò* quis jure dubitet, quomodo fieri possit, ut soni, & voces, parietes, conclavia ac montes transeant, cum nemo tamen per lignum quantumvis porosum videre possit? *Quæstionem* hanc egregie solvit Lucretius lib. 4. quem ex re est audire:

*Quod superest, non est mirandum, qua ratione
Quæ loca pernequeunt oculi res cernere apertas,
Hæc loca per voces veniant, aurisque laceffant.
Conloquium clausis foribus quoque sæpe tenemus:
Nimirum, quia vox per flexa foramina rerum
Incolomis transire potest: simulacra rennant:
Perseinduntur enim, nisi recta foramina tranant:
Qualia sunt vitri, species quæ trameat omnis.
Præterea partes in cunctas dividitur vox:
Ex aliis alia quoniam gignuntur, ubi una
Dissiluit semel in multas exorta; quasi ignis
Sæpe solet scintilla suos se spargere in ignis.
Ergo replentur loca vocibus abdita retro
Omnia quæ rerum fuerint, sonituque cientur.
At simulacra viis directis omnia tendunt,
Ut sunt missa semel. quapropter cernere nemo
Se supra potis est; at voces accipere extra.
Et tamen ipsa quoque hæc dum transit clausa viarum
Vox obtunditur, atque auris confusa penetrat.
Et sonitum potius, quàm verba, audire videmur.*

Octavò admirandus præ cæteris videtur campanarum tinnitus, post primum quippe soni emissionem, longissimo adhuc spatio personat. *Quæritur* unde hoc accidat? Omnibus ritè examinatis, & perpensis, videntur tinnitus illi assignandi esse

di esse aeris qualitibus, quæ sonoris illis corporibus in sunt. Eæ etenim nõ patiuntur corpus semel percussum, mox omnino quiescere, sed motu quodam vix perceptibili aerem qui proximè hæret attrahunt, & attractum iterum expellunt. Colligere hoc ex eo licet, quòd quando campanæ ex funibus in sublimi non dependent, neque liberè moventur nullum ejusmodi sonum, aut tinnitum edant. *Nonò* quæri potest, cur tormenta bellica tanto cum fragore, & veluti tonitru explodantur? Boatum hunc imputo 1. angustię fistulæ. 2. materiæ ipsius machinæ ferreæ, aut æneæ, quæ quia dura, & compacta est, cedere nescit. 3. Vehementiæ ipsius impetus: qui enim fumi una cum globo erumpunt, frangunt acra, & antevertunt. Ad incrementum artificiosi tonitru plurimum conferunt longitudo fistulæ, & præstantia pulveris pyrii. *Decimò* quæritur cur sonus nimium acutus, & stridulus, veluti ferræ cùm recipiatur, molestus & ingratus sit & dentes ex eo dolere incipiant? An ideo quia horrifonus ille crepitus quasi pungit tympanum, aut membranam auditus, quæ quando repenti se contrahit simul etiam patiuntur nervuli, qui ad imas usque sedes, & radices dentium descendunt. Fieri verò non potest quin subito stupor dentibus oboriat, quando identidem locum illum novus aer subit. *Undecimò*, & illud indagine dignum videtur, cur *μονοτονία*, & uniformis sonus tædium excitet? An ideo, quia anima debet diutinam facere intentionem, & nihil interea ab eo discit, qui perpetuò eadem oberrat chorda, & cum cucu *κρηκὺς*? *Duodecimò* quæri non incommodè potest, an verum dixerit Cicero lib. 3. de Legib. *Sonus, inquit, incitat languentes, languere facit excitatos, tum remittit, tum contrahit omnino.* Ita quidem experimur quotidie in nobis, in aliis, in equis, canibus, lupis, & quibus non animalibus. Sed quæritur; quæ ratio? An quia sympathia quædam intercedit, inter affectus, & sonos? An quia commotis organis auditus, etiam moventur reliqua instrumenta, per quæ aut intumescunt, aut deservent *πείθει*?

Tertiò

Tertiò decimò poetæ controversiam movent. Quoties non illi quando sacro igne flagrant, dicunt vocem aera ferire, percutere, aures pellere, & quid non? Sen. Agamemnon.

Tacitumque murmur percussit aures.

Lucan. l. 6.

Securasque fragor concussit Cæsaris aures.

Maro lib. 12. Æneid.

————— *arrectasque impulit aures*

Confusa sonus urbis. Quæritur quæ sit ratio, & causa? An quia Stoicis, aut Epicureis, qui corpoream esse vocem opinati sunt, faverunt? Aut quia vocem, & sonum ut plagam quam, & percussionem considerarunt. Quemadmodum placet Themistio. Quod verò Plutarchus in vita *Quinti Flamini* de corvis narrat, in Nemeæ stadio vocis magnitudine percussis, & dejectis, non injuriâ quis in dubium vocet. Et hæc quidem de sono. Pauca etiam de voce. Dicebamus antè apud philosophos distingui sonum à voce. At quæ differentia? Aristot. lib. 2. de Anima cap. 8. dicit: *ἡ φωνὴ ψόφου τῆς ἐσῆν ἐμψύχου.* Sed ex eodem capite duas amplius differentias eliciunt interpretes: ita ut ad vocem hæc tria requirantur. 1. Respiratio. 2. Ictus. Vox enim oritur ictu aeris respiratione attracti, quatenus ad arteriam asperam alliditur. 3. Imaginatio. Unde ita rectè definitur: *Vox est sonus animantium respirantium, ex percussione aeris emissi per expirationem ad asperam arteriam, & laryngem cum imaginatione quadam & appetitu significandi animi affectum.* Hanc generationem vocis, *eruditus* versibus adumbravit Alcimus Avitus lib. 1. quos si non

eruditus

*Flexilis arctatur recavo sic lingua palato,
Pressus ut in cameram pulsantis verberè plectri,
Pulsato resonet modulatus in aere sermo.
Additur & tenui pascendus ab aere pulmo,
Ut concepta trahens lentè spiramina flatus,
Accipiat reddens, reddat quas sumserit, auras
Perque vices crebro pellatur anhelitus haustu.*

Si

Si ejus indolis vox strictissimè & ad usum philosophicum accepta: Quæritur *Primò* an etiam vox, quam Deus in Scriptura dicitur edere, sub præcedenti definitione comprehendatur? Gen. 3. v. 8. Exod. 3. v. 6. & sæpe alibi. Non videtur. Illud extra dubium est, maximum Deum, qui spiritus & incorporeus est non propriè vocem emittere. Quamvis cum omnipotens sit, & ei omnia pareant, eam nutu in aëre, aut nubibus possit formare. Ut factum videtur Math. 3. & 17. Sed quid si Iehova in forma humana appareat & loquatur, ut factum Gen. 18? Quis negare aufit tum' propriè vocem edi? *Secundò* quæstio existit an umbræ, Lemures, & dæmones vocem edere possint? Non videtur Plutarcho in Coriolano, nec etiam mihi. Sonum solummodo emittunt: quia destituuntur organis ad formandam vocem requisitis. Non tracheia arteria, non larynx, non lingua illis. Hinc Talthybius apud cothurnatum Senecam in Troade, cum narraret, quid fecisset umbra Achillis, inquit;

Implevit omne littus irati sonus,

Tertiò circa pisces, qui muti sunt, controversia oboritur, quæriturque quæ ratio sit, quòd vocem emittere non possint? Communiter responderi solet, defectum organorum, requisitorum ad respirationem, ἀφωσίαν hanc causari. Nec malè. At obloquuntur magni viri, qui respirationem, aut saltem transpirationem, vel ἀναπνοήν illis assignant. Ut Hippocrates, nec non Plinius l. 6. Natur. histor. cap. 7. An dicemus hanc tantum analogam respirationem esse? Sed quorsum ergo brachia? Serviunt refrigerationi: iisq; aqua recipitur, & redditur. *Quartò*. Quo sensu dicere potuit Propert. lib. 4. El. 3. *Omnia surda tacent.* Et cur Græci surdum, & mutum κωφόν vocant? In Onomast. vet. *Surdeo κωφῆμῃ*. In Glossar. *Μῦθος ἀλαλῶ; κωφός*. An quia surdi plerumque muti sunt, ut usus & experientia docent? Ita quidem videtur.

Quos natura surdos edidit, etiam mutos fecit. Loquerentur, aut saltem secundum normam primorum inventorum verba & voces fingerent, ad exprimenda animi sensa, si sermo non foret disciplinæ: & si vera esset Platonis opinio qui putabat, homines naturâ, & non imitatione loqui patrium idioma. Accedit quod aurium & linguæ affectus faciliè communicentur, ob vasorum communicationem, ut docent nos Anatomici, *Quintò*. Cur dormientium vox est gravior, & quidem hyeme magis, quam æstate, aut aliâ anni tempestate? *Cæl. Rhodig. lib. 30. Antiq. Lect. cap. 8.* An quia somnus graviora membra efficit, linguæque nervos crassiore spiritu implet. Hyeme quoque quia crassior aër, non exterior solùm sed interior est, si tardius ab eo moveantur organa vocis, mirandum non est. Et hæc de sono, & voce dicta sufficiant, quantum ad Echo.

CAPVT SECVNDVM.

De Natura Echus.

SONI affectio est Echo. Ut autem perspicuum evadat, quid illa sit duo hæc prænotanda sunt. *Primò* nullus editur sonus absque reflexione. In omni enim sono fit quædam reverberatio aëris commoti, aut ab obstance aëre, aut ab alio corpore occurrente. Clarissimè hoc inde liquet, quod ipsi voces, & verba nostra audiamus. Et hoc est quod dicit Philosophus lib. 2. de Anima cap. 8. εἶκοι δὲ αἰεὶ γίνεσθαι ἡχοῦ ἀλλ' ἔσσι φῆς ἐπεὶ συμβαίνει γε ὄπι τῆ ψόφου κατὰ τὰ περ καὶ ὄπι τῆ φωτός καὶ ὄπι τὸ φῶς αἰεὶ ἀνακλάται· ἔ' ὄπι ἂν ἐγίνετο πάντῃ φῶς, ἀλλὰ σκότος ἔξω τῆ ἡλιμμένης ἀλλ' ἔχ' ἔτος ἀνακλάται ὡσπερ ἀφ' ὑδατος, ἢ χαλκῆς, ἢ ἐπὶ τίνος ἀλλου τῶ λείων ὡσε σκιάν ποιεῖν, ἢ τὸ φῶς ὀρίζομεν. Illud si nulla alia autoritas aut ratio assereret, vel inde liquere posset, quod musica multo delica-

delicatus sonat in conclavi aulæis, & peripetasmatis circum amictō, quàm in templo. Fit enim hoc ob mollem reflexionē. *Secundò* diversimodè disposita & sita sunt corpora ad quæ sonus alliditur. Locorum alia levia, atque plana sunt, ea Plotin. Ennead. 3. l. 6. vocat *τόπους λείους, καὶ ὁμαλούς*. In his non manet sonus. Alia cava, & levia, nec non densa etiam ac impervia sunt, in hæc quando pervenit sonus, concluditur, & quia in lateribus aut fundo non invenit exitum, redire compellitur eò, unde venit. Talis autem locorum indoles, & dispositio esse debet si sono adhærebit Echo, quæ nihil aliud est quàm *SONUS secundum eandem figuram à corpore concavo evidenter, sed imperfectè, ad auditum reflexus*. Apud Hesygium Grammaticum, nulli secundum, ita definitur: *Ἐχὸ μακρὰ Φωνὴ ἀνακλωμένη ἀπὸ σερρῶν, καὶ ἀνπτύσσων, ἔπι τὸν ἀεθέριον παλιν ἐπανιούσα*. Sed hæc descriptio, ad Grammaticam magis normam, quàm Philosophicam est exacta. Aristoteles loco proximè laudato cum pila comparat, quæ si allidatur parieti, aut pavimento, resilit. Alexander Aristotelis interpres cum circulis, qui in aqua conspiciuntur, quando in eam lapilli conjiciuntur. Verùm non arridet admodum hæc similitudo. Geminū circa hæc dubium penitiorè indagine dignum, movetur. 1. An ipse sonus reflectatur, an verò ejus similitudo. Quidam similitudinem tantum remitti volunt. Sed non video quomodo hæc sententia possit subsistere. Si sonos, non species sonorum percipit auditus, Echo etiam non simulacrum soni, sed ipse sonus erit. Quomodo autem species resiliere, & per eundem tramitem redire poterunt? Necessum est hæc simulacra materialia dicas, si ea contra sensum, contra experientiam, & rationem nobis obtrudere velis. Magnus in medicina vir Avicenna, soni continuationem *Undam, vocalem* vocare solet. Ut enim unda undam trudit, ita aëra motum aër: & ut unda allisa scopulo, aliquâ sui parte redit, ita quadantenus etiam aër allisus aut potius admotus, ad corpora dura. Iteratò autem ille ex parte auditur,

si incidat in concava faxa sinus profundos porticuum, aut templorum, nec non valles montium, vel sylvas. Denique si species tantum soni in reboatione Echus esse statuuntur: integre voces, & soni redibunt. Atqui hoc adversatur experientia. Extremæ autem syllabæ audiuntur tantum, quia aër, dum it, & redit per eandem viam, imbecillior evadit. At quæ ratio reddi poterit, quòd species integræ, ac incolumes non revertantur? **11.** Maxima difficultas oboritur circa modum reflexionis. Sudant hic primi in Philosophia Peripatetica viri, **Alexander, & Simplicius.** Ille totam quæstionem per similitudinem circuloꝝ, qui in aqua conspiciuntur, se expedire opinatur. Meâ tamen sententiâ nihil agit. Hic totum aëra reperiuti putat, totumque allidi ad obstaculum durum, ac per eandem viam reflecti. Sed ne sic quidem satisficit. Quæ enim ab eo successio, & tractus in sono consideratur, absonus, & à ratione alienus est. Fateor: sonus, & Echo in instanti non fiunt, aut audiuntur, nec instar lucis sunt. Peraguntur tamen celerrimè, & ferè intra momentum. Eoque ita potius dicendum videtur: Aëra motum, reperlusum, & diffusum quaqua vorsum vergi: quotiescunque verò ad novum & alium aëra alliditur, toties sonum continuari, novâq; evadere refractionē: ubi verò in concavum obstaculum incidit, quia undiquaque conclusus continetur, nec aëra invenit, per quem se diffundat, & communicet, recurrere per viam, quam intravit, & ejusdem soni portiunculam reducere. Ita ut non sit tam reflexio, quàm reditus. Neque enim aër, qui subtilissimus est, æque ac pila resilire potest; neque planè similis est aqueis circulis, qui quando ad parietem, parvum, aut rupem usq; se diffundunt, in se redeunt; sed ideo redit quia motus ille non statim potest cessare, nec viâ invenit quâ latius se diffundat: redit autem per rectam lineam quia usque ad orificium loci concavi coercetur ne se diffundere possit per latera, à quibus & constringitur. Quando autem libero aëre frui incipit, iterum se diffundit, non quidem secundum

cundum omnes sui partes, sed eas solum quæ redeunt. Hinc fit ut Echo maximè audiatur ab iis, qui è diametro oppositi sunt loco concavo: ex parte verò ab illis, qui ad latera consistunt. Cur autem fonus integer non redeat, infra pluribus examinabimus.

CAPVT TERTIVM.

In quibus locis ut plurimum Echo audiri soleat:

IN concavis locis, ut dictum, sonant imagines. Sed ubi sunt illa? Per indicem quædam recensabo. *Primò* montes hoc nomine apud omnis ordinis authores celebrantur. Ioseph: lib. 5. 'Αλαός. cap. XII. Συνήχη δ' ἦτε περαία, καὶ τὰ πείλει ὄρη, βαρυτέραν ποιούντα τῶν ὄρων. *Resonabat autem, & trans fluvium regio, & montes circumpositi graviozem sonitum reddebant.* Virgil. 8. Æneid.

*Consurgunt gemitu Rutili, totusque remugit
Mons circum.*

Lucan. lib. 1. *Illi rejectant voces ad sidera montes.*

Egregiè Nonnus lib. 22. Dionysiac.

Κούρη δ' ὑπερόφων & ὄρεσσάτων ἀπὸ λαμῶν,
Πετραίοις σμαίτεσσιν ἀμειβομένη κτύπον ἄκλων,
Μίμηλε χρεμέλιζε μέλ & πολεμήιον ἤχῳ.

In sacris literis etiam vestigium talis Echus extat. Ezech. cap. 7. vers. 7. lego :

וְיִהְיֶה הַיָּם לְהַיָּהוּהִי. *& non celestis montium,*

quibus verbis omnes pene interpretes Echum innui, & circumscribi opinantur. Significat enim Deus per prophetam, minas & verba sua non inania, ac sine pondere fore, quemadmodum Echo, quæ inter valles montium, vocem mentitur. *Secundò* rupes & saxa. Iustin. lib. 24. *Media saxi rupes in for-*

nam theatri recessit. Quamobrem, & hominum clamor, & si quando accedit tubarum sonus, personantibus & respondentibus inter se rupibus, multiplex audiri, ampliorque quam editur resonare solet. Moschus in Epitaphio Bionis :

Ἀχὼ δ' ἐν πέτρῃ σιν ὀδύρειαι, ὅτι σιωπῇ,
Κουκέτι μιμείται τὰ σὰ χεῖλα.

Ovid. Ep. 10.

*Interea toto clamanti littore, Thesen
Reddebant nomen concava saxa tuum.*

Claud. in Paneg. de vi. Conf. Honor.

*Tunc sylvæ, tunc antra loqui, tunc vivere fontes,
Tunc sacer horror aquis, adytisque effanditur, Echo
Clarior, & docta spirant præ sagia rupes.*

Idem in Epichal. Pallad. & Serenæ.

——— *redituraque rupibus Echo.*

Virgil. lib. 3. Georg.

*Pindus agit gemitus, Pangaæque saxa resultant,
Oetaæque gemunt rupes.* Æsch. Prometh.

κτύπου γὰρ Ἀχὼ χάλυβος διήξεν ἄντρων μυχόν.

Homerus ὀδ. μ'.

τρεῖς μὲν γὰρ τ' ἀνῆσιν ἐπ' ἡματι τρεῖς δ' ἀνὰ τοῖς ἑδραῖς Διόνον.

Quia verò pauca saxa, & valles non reboantes inveniuntur, hinc factum ut Græci eas omnes Ἠχῆς vocarint. Testatur Columella lib. 9. de Rustica cap. 5.

Tertiò densa nemora, & sylvæ. Virgil. lib. 3. Georg.

Et vox assensu nemorum ingeminata remugit.

Idem Eclog. ult.

——— *Respondent omnia sylvæ.*

Nemesianus Eclog. 1.

*Sylvestris nunc te platanus Melibæ susurrat,
Te pinus reboat. Te quicquid carminis Echo,
Respondant sylvæ.*

Quarto ripæ, & littora. Quomodo hoc fiat docet Arrianus lib. 7. Ripæ, inquit, etiam ipsa navibus multò altiores, clamorem in arctum redigentes multò vehementiorem illum suâ compressione reddebant, & nemora utrimque ripis circumjecta sonitum illum nemorum experientia, multò auctiorem suâ repercussione efficiebant.

Maro 5. Æneid.

————— vocemque inclusa volutant

Littora.

Et iterum 8. Æneid.

Tum verò exoritur clamor, ripeque latusque
Responstant circa.

Omnium venustissimè Aufonius Idyllio IX.

Blanda salutiferas permiscunt littora voces,
Et voces, & pæne manus, resonantia utrimque
Verba refert, mediis concurrunt fluctibus Echo.

CAPVT QVARTVM.

De locis celebrioribus, in quibus & olim, & hodie Echo admodum sonora, & multiplex audiri solet.

Opera pretium me facturum, & delicias melioribus animis exhibiturum opinor, si strictim loca quædam specialia annotavero, in quibus resonans Nympha non tantum confidere, sed semet etiam altiore sono manifestare solet. Ne quis verò accuratum expectet catalogum. Ea tantum loca annotabo quæ præ cæteris admiranda videntur. Plut. l. 3. de Placit. Philosophorum cap. 20. meminit Echus in decantatissimis Ægypti pyramidibus, quæ quater, quinquiesve iterabatur. Et ut venustè de ea loquitur; ἐν τῇ κατ' Αἴγυπτον πυραμίσιν ἔνδον μία φωνὴ ῥηγνυμένη, τέτταρα ἢ καὶ πέντε ἤχους ἀπεργάζεται. Cælebres etiam sunt septem Cyzici turres, quæ ut Plinius loquitur lib. 36. cap.

15. *acceptas voces numerosiore repercussu multiplicabant.* Et cum
 alibi Echo naturâ locorum, & plerunque convallium evenire
 solet, ibi casu accidebat. Ita & Pausanias in Eliac. l. 5. de Por-
 ticu Pœcile in Elide (ita dicta ἐπὶ ἡσπιδῆν ἢ τοίχων γραφαὶ τὸ
 ἀρχαῖον) refert, quod cognominata fuerit εὐαὶ ἡχῆς, aut por-
 ticus Echus, quia vocem emissam septies, & nonnunquam
 sæpius reciprocabat. Idem lib. 2. in Corinthiacis mentionem
 facit alterius porticus prope Chtoniam, quæ triplicabat vo-
 cem semel missam. Sed an duæ posteriores hæ porticus non
 arte, & industriâ ad resonandum fuerint constructæ, certò
 dicere non possum. Cardanus philosophus quantivis pretii,
 & naturæ mysteriorum curiosissimus indagator, lib. 18. de
 Mirabilibus, meminit Echus quæ Ticini in Basilica magna,
 quam Salam Itali vocare solent, erat: ea juxta arcem civitatis
 ex ostio toties remittebat voces, ut numerari non possent, ita
 ut nonnunquam decimatertia resonantia unius vocis audire-
 tur. Idem eodem loco alias duas, præ cæteris illustres, quæ
 in eadem civitate audiebantur, recenset: quarum altera erat
 juxta ædem dicatam B. Paulo extra mœnia, quæ ob clarita-
 tem & responsi celeritatem stupenda habebatur, simul enim
 cum ipsa voce audiebatur. Altera extra mœnia erat, ex obli-
 quo septi ferarum, quod vernaculo idiomate Barcum Itali
 vocant: ea ipsi Cardano decem distinctas voces sed tardi-
 usculè, aliquando retulit. Et quia Ticinum cum Cardano
 lustramus, non possumus præterire, quòd Mayolus colloq.
 15. narrat, de amplissima quæ in ea civitate aula est. Si nobis
 enim non imponit, tot in ea redduntur voces, quot fenestra-
 rum sunt spiracula. Olim & proximo seculo famosa admo-
 dum fuit Echo, quæ audiri solet in pago Charanton, qui Lu-
 tetiæ suburbio adhæret. Cujus præter antiquos annales Gallo-
 rorum meminerunt quoque Petrus Borusteavus in Historiis
 Prodigiis, Stephanus Taboret in suis Bigarrures cap. 16. &
 Merula in Cosmographia p. 481. Ut nihil dicam de omni-
 bus illis, qui nobis irer suum per Gallias conscriptum reli-
 querunt.

querunt. Solent enim advenæ haud secus Echum illam salutatum ire, ac olim Pyramides lustrare, qui per Ægyptum peregrinabatur. Nec injuria: erat enim aliquando *πεταχισχυδελαιφον* & *η τεταχιδελαιφον*. Et quando maximè taciturna erat, decies tamè, aut undecies resonabat eadem vocem, quatuor autem syllabas integrè & perfectè quater, quinquiesve. Varietas autem proveniebat partim à constitutione aëris, partim à statu colloquentium. Multùm quippe refert, quo loco quis consistat, qui frui vult sonoris, & tinnulis Echus colloquiis. Porro hanc egregiis versibus celebrat Rudolphus Botereus in descriptione Lutetiæ, ut indicavit mihi curiosissimus antiquitatis scrutator Gifbertus Lappius I. C. Ultraje-ctinus. Ita autem ille pag. 138.

*Ai v. Charantoni sileam miracula pontis?
 Dicta ubi verba semel, septenna reciprocatur Echo?
 Rupibus Echo cavis qua clausa, audita tacere
 Nescit, nec loquitur nisi quis prior ore lacepsit:
 Hospitafaxorum, nemorum incola, condita in antris
 Nympha loquax, sine voce tamen vocalis in illo
 Ponte: alibi, te ipsam superas, varia ordine vocis,
 Nec tu audita semel, toties sed verba resumis,
 Quot porta Thebis, quot divitis ostia Nili:
 Cizici erat, numero pari, & discrimine vocuna
 Talis septennis resonans in turribus Echo,
 Qua fuit Heptaphonos, dicta olim nomine Græp.*

Sed hodie proh dolor! exulat inde amœna, & celebris Dea, ac muta est vallis Charantonia. Si credimus enim Golnitzio, cujus Itinerarium Gallicanum omnium manibus versatur, Carmelitani eam abegerunt, structo eo loco cœnobio. Utinam potius in concoloribus Alpibus, aut nivosis Pyrenæis sedes statuisserent! Sed quid agas? Omnium rerum ortus, & interitus est. Cæterum in Galliis, quia montes, & valles abundè sunt, aliæ etiam quam plurimæ Echones inveniuntur. Dimidio miliari à Biturigibus habitat quedam,

quæ decies dicitur respondere. Vir Clariss. Arnoldus Buchelius I. C. significavit mihi in confinibus Allobrogum per medium miliare continuum, voces reddi. Golnitzius quoque in Itinerario pag. 366. meminit Echus prope oppidum S. Germani, quæ distinctè satis verba ultra lacum effusa resonat. Audivi etiam à multis prædicari eam, quæ auditur in hortis arcis Luparæ. Sed nescio an usquam præstantior inveniat, quàm Romæ in via Appia: prope locum qui vocatur *Capo di Boi*. Ex re est de ea audire Franciscum Schottum in Itinerario pag. 227. *Ad collis*, inquit, *radices vocis imago, Græci Echo nominant, exauditur, ut nusquam gentium major. Octies enim (expertus loquor) integrum poëta versum articulatè refert, confusè item sapius.* Idem sibi Anno 1614. contigisse, scripsit Nobiliss. Theodoro Doufæ, Vir præstantissimus Ernestus Brinckius antiquarius eximius, cùm recitasset principem ex Virgiliana Æneide versum;

Arma virumque cano Troie qui primus ab oris.

Conimbricenses item Philos. ad lib. 2. Arist. de Anima cap. 8. quæst. 2. meminere Echus Patavinæ, quæ septies eandem vocem reddit. Bernardus Mollerus lib. 3. de cursu Rhæni, quem versibus non inelegantibus celebravit, ut & Wilhelmus Dilichius in Chron. Hassiacis, fusè describunt montem Echus, aut scopulum, Lourleum dictum, ad Rhenum prope Vesaliam superiorem. Multa de Echone admiranda ibi occurrunt. Sed quid apud exteros naturæ ludibundæ mysteria quærimus? Domi audire possumus Echum non bis, terve tantum, sed sexies & amplius resonantem. Accepi à variis haud procul à *Geerbliet* / quandam esse quæ septies, aut octies unam vocem repetat. Sic & Petrus Hondius in libro, cui titulum fecit *Moffenschans* / Fol. 473. refert de quadam in Suydt-Beverlandia, quæ senas syllabas reiterat. Fortasse tales etiam alibi in vicinia reperiuntur. Nobis proposuimus tantum

tantum fuit quasdam ex celebrioribus referre : infiniti enim studii, nulliusque usus foret, omnes velle colligere, & recensere. Qui per montes, & densas sylvas iter aliquando faciet, aut depressiora fana, & templa adibit eas sine numero deprehendet.

CAPVT QVINTVM.

De Echone artificiali.

Æmula nature ars est, & quicquid in illa est admirandi, si non exprimere, saltem imitari studet. Ea in mari sylvas, in vastis solitudinibus lacus, & in alto culmine Babylonice arcis hortos condidit. Muta loqui docet, volucres contra ingenium articulatas voces formare, sphaeram ligneam pari cum cælo passu ambulare, ligneas columbas volare, statuas sonos edere, & quid non? Aves aureæ Leonis Imperatoris Græcorum, cantant apud Glycam in Annal. *Diomedis in ære grues buccinant : aneus anguis insibilat : aves simulate frinnunt, & quæ propriam vocem nesciunt, ab ære dulcedinem probantur emittere cantilenæ*, ut cum Cassiod. loquar lib. 1. var. Ep. xlv. Adolescens ille locuples, & ignavus sub Domitiano labore assiduo, & sumptu immenso cujuscunque generis aves humanam vocem imitari docebat, ut liquet ex Apollonii Tyanæi reprehensione apud Philostr. lib. 6. in vita Apollon. cap. 15. Ita & Psaphon teste Maximo Tyrio differt. 19. avium commendatione, quæ eruditę erant clamare *μέγας Θεός Ψάψων*, in terra Libya divinos honores promeruit. Quondam etiã in pretio fuerunt hydraulica organa toties ab antiquis scriptoribus laudata: in quibus aqua per fistulas, & angustos canales, coacta congruum cantilenis sonum exprimebat. Videtis (quisquis horum curiosus es) Vitruvium lib. 10. cap. 13. Athen. lib. 4. Plin. l. 7. cap. 37. & quæ Illustriss. Scãlig. ad

ad Severi Æthnam congefſit. Ea in animo habebat Claudius in Panegyri. Conſul. Manlii, cum caneret;

—*laborantes in carmina concitat undas.*

Sed de his nos pluribus aliquando ξὺν Θεῷ in commentario de Veterum Muſica. Si omnia hæc ars imitari, & pro modulo exprimere ſtuderit, quid mirum ſi etiam Echones ibi formare laboraverit, ubi negabat Genius loci. Gratiam enim quam, & ſuavitatem voci conciliant. Ut noverat etiam Ambroſius, cùm libr. 6. in Hexamer. cap. 9. ſcriberet: *Si quidem velut in concavis montium, vel in reſſu rupium, vel in anfractu fluminum vox auditur dulcior, & reſponſa ſuavia referens Echo, reſultat.* Hinc ad conciliandam plauſui reſonantiam concava vaſa Ἥχεῖα dicta, in Theatro collocabantur. Ut vel ex uno Vitruvio clarum eſt, qui accuratè ea deſcripſit libr. 5. cap. 5. De iſdem hæc apud eum occurrunt libr. 1. cap. 1. *In theatris vaſa ærea, quæ in cellis ſub gradibus mathematicâ ratione collocantur, & ſonituum diſcrimina, quæ Greci Ἥχεῖα vocant, ad ſymphonias Muſicas, ſive concensus componuntur, diſiſa in circinatione diateſſaron, & diapente, & diapason. uti vox ſcenici ſonitus conveniens in diſpoſitionibus, tactu cum offenderit, aucta cum incremento, clarior, & ſuavior ad ſpectatorum perveniat aures.* Quanquam non puto ſola vaſa Echum, & reſlexionem vocis produxiſſe. Potius aſcribo hoc convexæ, & ſinuofæ theatri ſtructure: præeunte authore Æthnæ, ſive iſ Maro, ſive Severus eſt:

Carminaque irriguo magni cortina theatri

Imparibus numeroſa modis, cadit arte regentiſ.

Quid cortina ibi ſit eleganter docet eruditiffimus Turneb. lib. 6. Adverſ. cap. 20. Ut ut ſit quoties Poëtæ mentionem faciunt theatri, aut circi & plauſus in eo, toties ferè reſonantiæ meminiffè ſolent. Horat. lib. 1. Od. 20.

— *datus in theatro*

*Cum tibi plausus ,
Chare Mecœnas, eques : ut paterni
Fluminis ripa, simul & jocosa
Redderet laudes tibi Vaticani*

Montis imago.

Et magnificè Claudianus de VI. Consulatu Honorii :

*O quantum populo secreti numinis addit
Imperii præfens species, quantamque rependit
Majestas alterna vicem, cum regia, circi,
Connexum gradibus veneratur purpura vulgus,
Consensuque cava sublatus in æthera vallis
Plebis adorata reboat fragor, unaque totis
Intonat Augustum septenis arcibus Echo.*

In animo habuit poëta vallem Circo vicinam, quæ vocem non tantum intendere, sed etiam remittere solet. Rectè Plin. 2. Nat. Hist. cap. 44. *Montium verò flexus, crebrique vertices, & conflexa subito, aut contraëta in humeros juga, concavi vallium sinus, scindunt inæqualiter inde resultantem æra, qua causa etiam voces multis in locis reciprocas facit.* Cicero quoque eò respexisse videtur in epistola quadam ad Q. Fratrem, cum de Asia, cui præerat haut secus ac de theatro loqueretur, quæ Romam usque ejus laudes deferebat. *Natura autem, inquit, ita resonans, ut usque Romano significationes, vocesque referantur.* Adeundus P. Victorius lib. 20. Var. Lect. cap. 7. Et hæc quidem inter Romanos. Apud Græcos longè celeberrima fuit porticus heptaphonos de qua Plin. lib. 36. cap. 50. *Olympia, inquit, Echo evenit arte mirabili in porticu, quam oppidani heptaphonon appellant, quoniam septies eadem vox redditur.* Eam in animo habuisse putatur Lucretius lib. 4. cum caneret:

*Sex etiam, septem loca vidi reddere voces,
Unam cum jaceres.*

Ni velimus dicere eum allusisse ad Cyzici turres, de quibus capite superiore. Admirandè etiam, sed ab arte factæ Echus meminit,

meminit, Georgius Codintus ἐν περὲς Βολαίς περὶ τῶν πατρῶν
 τῆς κωνσταντινουπόλεως : quas primus edidit Nobiliff. Georgius
 Doufa, non tantū peplo, sed & longiore vitâ, si supremo ejus
 moderatori visum fuisset, dignissimus. Sic autem ibi legi-
 tur Latinè. (Græca enim verba exhibere non possum defectu
 typorum.) *Byzas in extremitate maris Bosphorii urbem descripsit,
 & Neptuno Apollineque, ut ajunt, juvantibus, melius, quàm
 quis commemorare possit, mœnia restauravit. Septem in ea turres
 ita coaptavit, ut loqui inter se, & respondere viderentur. Si enim
 tuba, aut alius aliquis sonitus turres percuteret, una alteri sonum
 transmittibat, donec ad illam perveniret, quæ extrema erat. Di-
 vina etenim hujus Dædali manus fuit ! Sed in perpetuo mo-
 tu ars est : & per quotidiana incrementa ad miracula surgit,
 dum posterior ætas, semper priorem arguere & superare
 laborat. Liqueat vel in his solis. Quæ initio facilis putabatur
 industria, paulatim prætergressa est naturæ ludibundæ myste-
 ria. Etenim quis unquam inter avios mōtes, aut densas sylvas,
 aut prope atenaceos cōlles, in ejusmodi locum incidit, qui oc-
 cultaret vocem proximo & deferret alteri procul admodū,
 sed è regione consistenti. Et tamen hæc humana solertia
 excogitavit ? Celebre præ cæteris, hoc artificio est Palatiū
 Mantuæ, THE vulgo dictum. De quo ex re est audire Step-
 hanum Pichium in Hercule Prodicio pag. 306. ubi in Mantua
 lustrata à Carolo, Principe Clivienfis Juventutis (heu breves
 orbis delicias!) ita inter alia de eo scribit: *Hinc pergit ad orna-
 tissimam suburbanam villā, quam Teiam, ni fallor, vulgò vocant;
 à primo Duce Mantuanorum Frederico, quem Carolus v. Au-
 gustus inauguraverat, sumptuosè constructam. Vidit amœnissi-
 mum illius loci tractum, vineas, & hortos excultissimos : ac deni-
 que prætorium amplissimum : in quo præter picturas, icones statio-
 nes, ornamentaq; cætera exquisita, fuit admirationi per amplum
 concameratum atrium, in cuius cælo Jovis & Deorum adversus
 Gigantes, prælia, figuris fere colosseis summo cum artificio erant
 depicta. Ubi insuper Ecko tacitè, ac submissè loquens verba**

in parietum angulis ita plenè, ut intelligi possint, reddit auscultantibus, & aurem aduerso parieti applicantibus, per passus plus minus viginti. Similis Echus in descriptione Monspeli meminit Golnitzius. Fornicem, inquit, ibi notabis in cuius angulo si vel mussitando quid effers, id alter in altero angulo opposito distinctè percipit, clam aliis in medio stantibus, & nihil audientibus. Si eidem credimus, tale quid *Héydelberga* etiam in majori arcis atrio forma rotunda structo, invenitur. Admiranda hæc sunt & digna Vitruvii alicujus examine & stylo. Quamputabimus esse causam? Num convexitatem, quæ ita constringit Echo, ut tantum ad oppositos angulos reperere possit? An verò occulta foramina, latentesque tubos? An totam molem, & fundamentum ejusmodi locorum? *Ἐπέχω*. Inquirant qui in Architectonica colorem duxere. Desino jam mirari hydraulica organa, quæ in hortis Tiburtinis Cardinalium Atestinorum Romæ conspiciuntur, de quibus utile est videre Folietæ descriptionem: nec stupendum videtur quod in Theatro Urbium lib. 5. legitur: *Mirandam*, inquit author, *Echo* artifices in primo aditu arcis *Nonefäch* Angliæ excitarunt. *Talem enim formicium & testudinum concavitatem artis industriâ fecerunt, ut voces, & tubarum clangores editi, non semel sed quarto & quinto eandem vocem crepitâdo resonent.* Dubito an veteribus etiâ hæc artificia fuerint notâ. Studiosè inquirenti nihil occurrit. *Ἠχεῖω*, quorum & ante ex Vitruvio facta fuit mentio, in frequenti usu fuisse videntur. Erant autem non tam instrumenta musica resonantia: quàm quod in iis resonantiam efficiebat. Unde & Iulius Pollux l. 4. Onomast. cap. 9: inter partes *κρουόμενων ὀργάνων* enumerat. *Ἠχεῖον τὸ χαλκῶν, οἱ δὲ μισιθὲν. τὸ πρὸς τῇ μαγάδι χαλκῶμα.* Nisi statueret quis velit *Ἠχεῖον* tintinnabulum, aut nolam fuisse ut innuere quoq; videtur Apollodorus in libro, quem de Diis conscripsit *χάλκιον* vocat Theocritus Idyll. 2. *τὸ χάλκιον ὡς τὰ χεῖ.* Videnda ibi scholia.

CAPVT SEXTVM.

Echo sæpe metum incutit.

GRegulus fannio Lucianus, in Dialogo *Ἐὶ δ' οἴκῃ*, falsè Gridet vulgus quod putat Echum *παρθένον πῶλ' εἶσαι τῶν αἰμειβομένων τοὺς ἀδοντας ἢ βοῶντας, ἐν μέγιστοis πῆσι κρηματοῖs, καλοικηθῆσαν, καὶ λαλοῦσαν ἐκ τῶν περὶ αὐτῶν ἐνδοθεν.* Fabula quippe est, ipsis etiam pueris ridicula. Et tamen quod miretur quis, hæ Lamiaë turres ignaris arcanorum naturæ, non metum tantum incusserunt, sed sæpe etiam grandem cladem intulerunt. Nullus ita in historiis hospes est, ut ignoret cum clamore consuevisse antiquitus militem, hostem suum aggredi. Pleni exemplorum Iustinus, Curtius, Livius, Plutarchus, Frontinus, Polyænus, alique sunt. Ideo & antiquus militaris fortitudinis æstimator Cato, ut ex Plutarcho constat, inter reliquas sui militis notas *vocem clamorifam*, cõsiderasse videtur. Nõ enim quem sacramento rogabat, nisi qui esset *τῶ τόνῳ φωνῆs φοβερός*. Quid mirum verò, si vox scopulis, montibus, & sylvis conclusa, & propterea geminata, aut triplicata, metum, & horrorem imperitorum animis incutiat, cum clamor percellere possit. Ignota lunaris defectus causa, trepidare fecit Macedones, ac Æmylio Paulo viam ad victoriam stravit, teste Plut. in Æmyl. Paulo. Insolita, & ignota quæque terribilia sunt: latentiaque naturæ miracula stuporem incutiunt horridis, & incultis ingeniis. At quid commodius in hoc genere ad percellendum, quàm Echo? Scivit illud Pan, de quo elegãs fabella apud Polyænũ l. 1. Stratag. occurrit. *Cum, inquit Baccho in concavo specu nunciassent speculatores, infinitas hostium copias, in ulteriore parte castra metari, metus Bacchum incessit, non item verò Pana: noctu Bacchico exercitui signum dedit, ut maximum, & inconditum clamorem tolleret. His verò clamantibus, pe-*

bus; petra sonum exceptum referebant, & cavitatis saltus longè majorum copiarum fremitum hostibus reddebat. Quare metu perterriti se in fugam coniecerunt. Postea subjicit originem hinc habuisse Panicos terrores, quod & annotavit Theon antiquus Arati Scholiastes. Insigni quoque emblemate hoc expressit I. C. torum ingeniosissimus Alciatus. Pana cum cornu inter colles, montes & lucos collocat, atque insequenti disticho loquentem introducit:

Effuso cernens fugientes agmine turmas,

Quis mea nunc inflat cornua? Faunus ait.

Videre ex re est, quæ de hisce pavoribus collegit Italorum politissimus Politianus Miscell. cap. 28. Eos, nisi fallor, respicit etiam Euripides, sive quicumque author Rhesi est, in sequenti versiculo:

Ἄλλ' ἢ κρονίῃ παινὸς τρομερᾶ μοῖσιν φοβῆ.

Sed hoc in transitu. Ne quis vero rideat quod de Pane Polyænus narrat, & explodendum putet quia fabula est; en ex historicis probæ notæ similia exempla. Curt. lib. 3. *Iam in conspectu, sed extra teli jactum utraque acies erat, cum priores Persæ inconditum, & truce[m] sustulere clamorem. Redditur & à Macedonibus major, exercitus impar numero, sed jugis montium, vastisque saltibus repercussus, quippe semper circumjecta nemora, petraeque, quantamcunque accepere vocem, multiplicato sono referant.* Trogi Abbreviator Iustinus lib. 24. *Media saxi rupes in formam theatri recessit. Quamobrem & hominum clamor, & si quando accedit tubarum sonus, personantibus, & respondentibus inter se rupibus, multiplex audiri, ampliorque quam editur, resonare solet. Quæ res majorem majestatis terrorem ignavis rei, & admirationem stupentibus plerumque affert.* Dion. Cassius lib. 36. *Montes circum cavi acceptum sonitum, quam maxime terribilem reddiderunt: quem, ut Barbari nocturnum, in desertis locis accepere, vehementer animo dejecti sunt; se divinitus in malum incidisse rati.* Non ignoravit hæc mysteria Livius, ita enim lib. 21. *Equi maxime in festum agmen faciebant, qui &*

clamoribus dissonis, quos nemora etiam, repercussa que vales au-
gebant, territi trepidabant. Nec aliter etiam Taciti illa accipi-
enda, ex Annali primo: *Nox per diversa iniquis, cum Barbari
festis epulis, lato cantu, aut truci sono subjecta vallium, ac resul-
tantis salus complerent.* Huc referenda etiam historia quam
refert Pausanias in Atticis libr. I. *Cum Perse, vexa-
to excursionibus Megarico agro, se Thebas ad Mar donium du-
cem suum reciperent, obortis repente Diana numine tenebris, per
errorem viarum ad montanam regionis partem deflexerunt: ibi
objecta hostilis agminis specie, sagittas miserunt; ad quarum etiam
cum proxima saxa, tanquam gemitus imaginem redderent, homi-
nes esse qui ex vulneribus gement opinantes, non ante jaculari de-
sierunt, quam omnes sagitta, profudissent.* Præ aliis verò longè ju-
cundissima est narratiuncula, quæ occurrit apud medicum
& philosophum eximium Hieronymum Cardanum libr. 18. de
Mirabilibus, quam non possum non ejus verbis referre: *Qui-
dam, inquit, amicus noster cum iter ageret juxta flumen, nec va-
dum sciret, exclamare cepit, ob? For san Echo ibi aderat, audit
ob. Ille existimans hominem esse, interrogat, ubi locus est, quo pos-
sit transire? audit, transire. Sed melius linguâ Italica res re-
spondet, unde debo passà? Passà? Tum ille, qui, qui, id est, hic:
hic. At ibi gurges erat, & aquæ murmur in modum strepebant:
unde ille territus iterum interrogat Italicè, Debo passà qui? Echo
respondet, Passà qui. Cum sapiens interrogaret, his verbis illa re-
spondit. Positus amicus inter metum, & necessitatem, ac admi-
rationem, cum iter facere cogere tur, & nox obscura esset, illi ut re-
batur suadentem transire, audiret, quæ maxime fluctuabat torrens,
non animadvertens ex accentu Echo esse: nam cum diceret, Debo
passà, accentu gravi profertur: si homo respondisset, acuto cum ac-
centu respondisset sic, Passa: sed Echo, ut erat, gravi referebat
quod acceperat. Unde cum nox intempesta esset, revertitur Au-
gustinus Laviz vici Comensis, hoc enim illi nomen, hæc patria a
mico nostro fuit, qui à secretis erat Principis, & à libellis senatus.
Cum verò post aliquot dies mihi adolescenti narraret se feræ da-*

mane in torrentem persuasione precipitatum: ego diligentius mo-
 dum inquirere cœpi, agnoscens hominis synceritatem, & integri-
 tatem: tandem deprehendi Echo fuisse, à qua inter astus multos a-
 nimi, magno cum periculo fuisset deceptus. Hactenus Cardanus.
 Melius etenim Italo huic successerunt Echus responsa, quam
 Hispano equiti, de quo Elias Vinetus ad Aufonium: non
 tantùm enim deceptus ab inani sono, aquas intravit, sed in iis
 etiam periit. Quod mirandum autem; pecudes quoque oc-
 cultis Echus colloquiis, ac sibilis terrentur. Cornutus cap.
 27. Sunt, inquit, *Panici quidam terrores repentini, & sine ratio-
 ne. Sic & pecudes, ac greges terrentur à strepitu quodam quem
 percipiunt ex sylvis, antris, aut aliis sinuosis locis. Ideo fortè re-
 sonare, & tumultuari Græci unâ eâdemque voce exprimere
 voluerunt. Suidas: Ἡχητικόν, θορυβητικόν. Nec est quod
 quis rideat Panicos hos terrores, & uni ignaviæ imputet. Di-
 vini quid in iis est, vel Pindaro teste, qui eos δαίμονιους vo-
 cavit. Unde & ipsi Heroes ab iis percelluntur, si eidem fi-
 des deferenda. Sic enim Nem. Od. ix.*

— ἐν γὰρ
 δαίμονιόισι φόβοις,
 φεύγοντι καὶ παῖδες θεῶν.

CAPVT SEPTIMVM.

*Viginti problemata, quibus omnia, qua circa
 Echo admiranda sunt, proponuntur, & explicantur.*

NEquid effugeret curiositatem nostram, aut molestias
 crearet Lectorum animis, in hoc caput rejicere volui-
 mus, quicquid amplius de Echone aut quæri, aut dici posset.
 K 2 i. Scif.

1. Sciscitantur curiosa ingenia ex quibus notis probetur & commendetur ea? Videntur tria in ea spectanda esse. 1. An subito respondeat. 2. An distinctè, & articulare longam verborum seriem referat. 3. An eadem sæpius, remittente paulatim sono. **11.** Cur extrema tantum orationis repetit? An quia aër percussus eundo, & redeundo fit imbecillior. An verò quia voces conclusæ corpore concavo, properant inde exire & se invicem premunt, posterioresque priores obtundunt, ut extrema tantum aut posteriores ejus syllabæ distinctè audiantur. An potius quia priores voces quæ ex loco concavo quia exitum non inveniunt, properant redire, sed in palfo postremâ vocè, aut syllabam repellunt, quæ quia non est confusa, sed tantum remittitur, sola etiam perfectè sonat. **111.** Cur in quibusdam locis non semel tantum, sed sæpius eadem vox repetitur? An quia voces quæ per circulos initar aquæ se dispergunt, plura concava loca inveniunt, quæ subeunt, & unde remittuntur. An quia vox percussa in alia mox loca incidit, à quibus similiter repercutitur: & ideo paulatim fit languidior, quia motus etiam aëris languescit. **1V.** Cur qui Echo vult percipere, non debet vicinus nimis esse loco ex quo redditur? An quia vox tam celeriter currit, & recurtit, ut omnia obscurentur & turbentur. An quia vox redire non potest per lineam rectam. **V.** Cur poëtæ fingunt morientibus, ac plangentibus Echo respondere? Sophocles Philoct.

— Βάρε

α, δ' ἀδυσσόμῳ

Αχῶ, τηλεφανῆς, πικρῆς

Οιμωγᾶς ὑποκείλαι.

Seneca Troade;

— *habitan[que] cavis*

Montibus Echo, non (ut soluta est)

Extrema, brevis verba remittat,

Totos reddat Troia gemitas.

Ovid. 3. Metam.

———— plangentibus assonat Echo.

Observavit etiam eruditissimus scriptor Apuleius, ita enim l. 5. de Asino aureo: *Sorores percontata scopulum, losumq, illum quo fuerat Psyche deserta, festinantes adveniunt, ibique desolabant oculos, & plangebant ubera: quoad crebris earum ejulatus saxa, cantesque pauilem sonum resultarent.* An quia lugentes loca sola quærunt, & montes, sylvas, ac saxa pererrant in quibus Echo habitare solet. An quia lento vocis tractu querelas, & lessum edunt, ut facilius, & distinctius iis Echo respondere possit. VI. Cur apes ea loca fugiunt, circa quæ auditur Echo? Verum hoc esse testantur omnes Rei Rusticæ scriptores. Varro lib. 3. cap. 16. Pallad. lib. 3. cap. 37. Columella lib. 9. cap. 5. Item Maro 4. Georg.

———— aut ubi concava pulsa

Saxa sonant: vocisque offensa resultat imago.

An quia terrentur. An quia plerumque ea loca florum sunt sterilia, ut montes, valles, rupes, &c. An quia bombi resonant, fucos esse existimant, quos quia non deprehendunt horrent. VII. Cur commodissimè Echo resonat cælo liquido,

Nubila cum cessant longo depulsa sereno?

An quia aër feculentus, & crassus obest celeri vocis meatui: aut quia vapores terræ vicini, eam reperiunt, & solitam resonantiam turbant, & offuscant. Est autem siccitas sono idem, quod lumini, & imaginibus, specuorum nitor. VIII. Cur in loco undique concluso non auditur Echo? An quia aër motus confunditur; & quia non subit concavitatem aliquam, sed in ea est; nec ex ea remittitur, sed per eam diffunditur, & quidem secundum omnes sui partes. IX. Quomodo fieri possit ut integri versus remittantur? Si in locis quæ penetrat vox tam commoda sit concavitas, ut simul ac missa est, eam remittat. Aut si sonus incidat in loca, quæ secundum orificium lata sunt, habent autem rimas ordine collocatas, quas si singulæ voces intrent, ordine etiã

exiis redibunt. x. Cur 'optima, & perfectissima vocis repercussio plerumque fieri solet apud rudera templorum, aut parietum? Testatur Cardan. lib. 18. de Mirab. An quia ibi major est siccitas, ut vult Cardanus. Aut potius quia aër qui in iis continetur tympani imaginem refert. xi. Cur quandoque sonat Echo, præter ultimam vocem quæ perfectè auditur, ampliùs murmur aliquod percipitur? An quia reliquæ voces nimiam celeritate se confundunt. An quia vox quæ repercutitur, in alia loca incidit, à quibus imperfectè & tantùm cum strepitu remittitur. xii. An rectè Magiæ consulti, qui per figuras, & numeros morbis mederi student, similitudine ab Echone desumptâ, deliriis suis patrocinantur? Videatur Delrio lib. 1. Disq. Magic. cap. 3. quæst. 1. Minimè. Echo multa realia entia habet, quæ in numeris, & characteribus etiam si laternam accendas, frustra tamen quæras. Sunt ibi paries, aut mons, aut aliud quid, homo loquens, vox repercussa: & tamen inter hæc nulla intercedit similitudo, aut vicinitas. Quanto minus ergo inter absonas figuras, numeros, voces, & morbos. xiii. Cur Virgilius in elegantissimo poëmate, quod Culex inscribitur, dixit;

————— *sonitus alit aëris Echo.*

An quia aër repercussus, & rediens ex loco concavo, iterum aëra ferit, & sic sonum multiplicat. An quia Echo nihil aliud est quàm soni, secundum aliquas sui partes, continuatio. xiv. Quomodo Ausonius Idyll. ix. in versibus supra citatis dicere potuit;

————— *mediis concurrit fluctibus Echo.*

An quia vox inter fluctus intercepta, inde cum murmure reboante resiliat. An quia vox ad littora allisa, redibat & cum murmure inter fluctus recipiebatur. An denique quia ex collisione fluctuum sonus exoriebatur, qui ad littora delatus resonabat. Videtur hoc proximè ad mentem poëtæ accedere. xv. Quid putandum de narraſiuncula, quæ occurrit libro secundo, Balthasaris dicti del Corregiano. Quâ refert quòd

quòd aliquando in finibus Moscoviæ, & Poloniæ ad flumen Borysthenem mercatores convenerint, ex utraque ripa collocaturi, se invicem autem non intellexerint, quoniam ob frigoris asperitatem verba congelabantur, & ad ripas pervenire non poterant: postea autem dissolutâ glacie pro modo solutionis, verborum sonos auditos fuisse? Fabella est, cujus commatis & pleræque ejus authoris historioloꝝ sunt. Damus libenter vocis principia corpora esse, imo supra probavimus eam plus quàm speciem esse. Nec difficulter fatemur suo modo eam stipari, & rarefieri, juxta oraculum Maronis:

————— *cum Iupiter humidus austris*

Densat, erant, quæ rara modo, quæ densa relaxat.

Non tamen aut aqueam, aut mixtam ex elementis illam statuere sustinemus. Nec quoque resonantia esse potuit? antè enim ipsæ voces fuissent perceptæ. Sequela tantum vocis, aut verius, vestigium imago est. XVI. Captatur sæpe Echo, & studiosè grandi ære paratur: sunt tamen loca in quibus molesta putatur. Ut gymnasia, fana, sacella, tribunalia &c. Quomodo autem fugabimus injucundum ejus strepitum? Multis modis. Si in auditoriis turbet docentes, ex re erit aulaeis parietes velare, aut si hoc sumptuosum nimis videatur, saltem iis cathedram amicire. Sic enim volens, nolens refrægnatur. Si altitudo putetur eam detinere, tabulato inferiori excludenda erit: aut per foramen unum, alterumve in suprema contignatione factum. Pari ferè ratione consuletur templis, curiis, basilicis, similibusque locis. XVII. Cur Arabius Scholasticus *αἰσχροῦ*, sive *instabilem* Echo vocavit. An quia amor ejus vagus fuisse, à poëtis fingitur. An potius quia non æque clarè, dilucidè, ac perfectè voces, & sonos sèper reddit. Variant eam variæ aëris constitutiones, venti, tempestates, & quid non? Sciunt hoc, qui animi causa, cum ea loqui consueverunt. Imo exigua status variatio, eam aut turbat, aut mutat. XVIII. Cur turres, in quibus suspensæ sunt campanæ, ut plurimum vacuis pyramidibus, & metis lateritiis quasi

superimpositis teguntur? An ut sonus deorsum propulsetur, & sic augeatur. An potius ut sonus uniformis, per repercussionem intendatur. Videtur hoc proximè ad veritatem accedere. Sanè murmur cum resonantiâ undique audis, si in turri consistas, quando campanæ pulsantur. Quid quòd ex turribus opertioribus sonitus ærumentorum, longiùs quoque emanant. XIX. Cur in templis quorum sublimia sunt lacunaria, raræ sonant imagines? An quia sonus, antequam eò pervenit, jam fractus, & diffusus est. An quia, ut vult Cardanus, descendere debet, ut audiatur resonantia. An potius quia sonus terræ vicinus per vapores eam ambientes veluti constringitur, ut non possit non resonare loco idoneo occurrente. Etenim aëris defæcata limpiditas, aut fæculenta humiditas plurimum facit ad soni, & consequenter etiam Echus, intentionem aut remissionem. In altis turribus facilius vox dispergitur, quàm in plana terræ superficie. Non enim tantum ibi remoræ à vaporibus, & fumis. XX. An rectè existimat Cardanus sonum descendere debere, ut eum resonantia sequatur? Omnino. Si enim ascenderet, dissiparetur. Sed hoc maximè ejus generationi adversatur. Non falli autem Cardanum liquet ex vallibus, porticibus, templorum ruderibus, similibusque depresso-ribus locis, in quibus ut plurimum absolutissimæ imagines stabulantur.

CAPVT OCTAVVM.

Complectens miscellanea Philologica ad Echo pertinentia.

Nescio, an ex re sit, (quia pervulgatum,) monere à Latinis Echo *imaginem* vocari.

V: Ier. Flaccus lib. 3. Argonaut.

Responant sylva, & vaga certat imago.

Testimō-

Testimonia plura in re clara non adduco. Respicit eo Tullius lib. 3. Tuscul. Quæst. ubi de gloria loquens: *Ea*, inquit, *virtuti resonat ut imago*. Significare vult eam virtutis comitem esse. Cum enim ut ibidem innuit, *gloria sit consentiens laus bonorum, incorrupta vox bene judicantium de excellenti virtute*: aptè cum Echone confertur: ut enim hæc voci, velut appendix adhæret, ita illa virtuti & bene factis. Egregiè idem Cic. Orat. pro P. Sextio. *Qui bonam famam bonorum, qua sola verè gloria nominari potest, expetunt, aliis otium querere debent, & voluptates: non sibi, sudandum est his pro communibus commodis, adeunda inimicitia, subeunda sæpe pro rep. tempestates: cum multis audacibus improbis, nonnunquam etiam potentibus dimittendum*. Videatur amplius Torrent. ad Horat. l. 1. od. 12. Turneb. lib. 2. Advers. cap. 6. Sed an satis commodè Echo imago dicitur? Sanè quid amplius est, quàm nuda species, imago, & simulachrum, ut supra probavimus. Non tamen incommodè sic vocatur, in voce quæ redditur expressa forma, & effigies est, ac proinde etiam imago, vocis initio missæ. Cælius Symposius ænigmatographus, obscurioribus quidem, lineamentis, eruditis tamen, & scitis Echus effigiem expressit, in sequenti grypho:

Virgo modesta sacri legem bene servo pudoris,

Utro nolo loqui, sed do responsa loquenti,

Ore procax non sum, nec sum temeraria lingua.

Virgo. Nympha enim ac Musarum focia est, inde & Varro Pieridum comitem vocavit. Et Nonnus *ἡρώφρονος*. *Utro nolo loqui* &c. Physicum hoc æque ac Ethicum est: virginali pudori convenit silentium, nec fas ei loqui, nisi urgente necessitate. Præclare ad hanc mentem Ambros. lib. 3. de Virgin. *Deesse sermonem virgini, quam superesse malo, nam si mulieres etiam de rebus divinis in Ecclesia jubentur tacere, & domi viros suos interrogare: de virginibus quid cautum esse putamus? In quibus pudor ornat, ætatem, taciturnitas commendat pudorem*. Echo sibi imaginabatur Christianus poëta

Prudentius cùm caneret :

*Iam mihi per tyres videor, lucosque sonantes
Ire.* —————

Ideo scilicet sonantes luei sunt, quia vocem auctiorem reddunt. Felices sunt Græci in efformandis vocabulis, felices quoque in adumbrandis rebus quas ea signant. Evodum non semel admiratus sum. Cum vellet coloribus suis exprimere invisibilem Echo, lib. 4. Α, Θολ. cap. 10. vocavit:

————— *μυρολόγον, φωνῆς τρυγά, ρήματι Θ' ἔρνε.*

Eleganter oppido. Omnium verò venustissimè Aufōnius, de eadem :

Aëris & linguae sum filia —————

Linguae : quia illa est iustrumentum vocis. *Aëris* : quia, ut antè ostendimus, non fit Echo, nisi aër motus, inter loca concava ita concludatur, ut nullo invento exitu, eò unde venit, redire cogatur. *Filia*. Superat hoc omnes Gratias. Aër & lingua velut parentes, progenerant Echo. Lingua vice patris, aër vice matris est : patitur quippe, & recipit impressiones à linguâ factas. Argutè Sen. l. 1. Nat. Quaest. cap. 6. *Quid enim est vox, nisi intensio aëris, ut audatur, lingua formata percussu?* *Linguae filia* dicitur Totum hoc imitatione Hebraeorum. Echo illi vocant *בַּת קוֹל* *Bath kol*, id est filia vocis. Sic enim suum *בן* & *בת* usurpare solent. Ita Levitic. cap. 8. v. 2. occurrit *בן שמן* *filius olei* pro oleo. Et apud Rabbinos utramque paginam facit *בן שמן* *filius arcus*, pro fagitta. Imitati sunt in multis Græci. Sic Aristophan. *βατεριχ' λιμναῖα κρηνῶν τέκνα*, hoc est, *limi filias*, rānas vocat. Et eleganter Pindarus Olymp. od. 11.

*Ἐσιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλεῖστα
Χρῆσις, ἔσιν δ' ἔρανίων ὑδάτων
Ομβρίων παίδων νεφέλας.*

A Græ-

A Græcis acceperunt Latini, Horatius, Tibullus, aliique quorum testimonia non adduco: quia non commentarios, sed adversaria scribo. Non minùs eleganter Latini Echo *Resonam* vocarunt. Glossæ, *Resona ἠχώ*. Proprium enim ei est resonare. Varro lib. 3. de re Rust. cap. 16. *Mellaria fieri debent secundum villam, potissimum, ubi non resonent imagines.* Hinc & Ausonius *resonabilem* dixit.

Epigramm. 97.

Commoritur Narcisse tibi resonabilis Echo.

Dubito an non eò respexerit Flaccus lib. 1. od. 7.

Nec tam Larissa percussit campus opima,

Quàm domus Albunea resonantis.

Reparabilis vocatur Echo à Persio sat. 11.

————— *Reparabilis adsonat Echo,*

Reparatur enim repercutiturque sonus, & velut receditur.

Ventosam eam dixit Calpurnius Ecloga 1 v.

————— *certè mea carmina nemo*

Præter quam his scopulis ventosa remurmurat Echo.

Ventus sonum defert: nec tantùm eum defert, sed etiam inter saxa, & scopulos excitat. Nam mugiunt & resonant, illo flante. Apollonius in calce lib. 2. Argonaut. venustè dicit:

————— *ἐκτυπε αἰθήρ ———— οἰμωγῆ.*

Queruli enim, ut supra notabamus, non solùm aëra ululatu miscent, sed simul imagines cum aëre sollicitant. Ejulatu autem complebat, & resonare faciebat Æthera Prometheus, de quo ibi Rhodius. Scivit hoc etiam poësius parens Homerus, ita enim Odyss. 1. de Cyclope:

Σμερδαλέον δέ μέγ' ὤμωξε, ὡεῖ δ' ἴαχε πέτρῃ.

Egregiè etiam Pindarus Olymp. od. 14. *ἠχώ αἰρήναι* dixit:

μελατ-

—μελαίχρεια δόμον
 Φερσεφόνας ἰθι' Ἀχοῖ,
 πατρὶ κλυτὰν, φέροις, ἀγ-
 γελίαν.

Ad Inferos jubetur descendere Echo, aut fama, & Cleodamo per Elyfios campos spatianti nunciare, filium in primævo adolescentiæ flore Olympia vicisse. Ideo autem composito jam parenti nunciari vult filii virtutem, & victoriam Lyricorum mellitissimus, quia ut canit Olymp. od. 8.

ἔστι ἢ καὶ τι θανόν! κ' Ἰνμέεσθ
 καὶ νομον ἐρδομένων.
 καλακρύπτε δὲ ἔκόνις
 συγγόνων κεδναὶν χάειν.

Echo soboles soni, & vocis est. Ubi nec vox, nec sonus auditur, muta quoque Echo est. Repetit enim & recinit tantum voces, psittacorum instar. Sciverunt hoc omnis eruditionis magistri poetæ. Nunquam Echus meminerunt, aut simul etiam vocis, & ejus, de qua loquimur, repetitionis. Maro lib. 4. Georg.

— vocis quoque offensa resultat imago.

Horat. l. 1, od. 12.

— Cujus recinet jocosæ
 Nomen imago.

Omnium venustissimè Lucretius lib. 4.

Pars solidis adlisa locis, rejecta sonorem

Reddit, & interdum frustratur imagine verbi.

Echo dicit frustratur imagine verbi: repræsentat enim velut in speculo, & quasi picta loquentis verba. M. Tullius Cicero in oratione, quæ est pro Archia poetæ, ad benevolentiam

tiam & gratiam poëti conciliandam inter alia inquit: *Saxa,*
& solitudines voce respondent, bestia saepe immanes cantu fleuntur,
atque consistunt: nos inscripti rebus optimis non poetarum vo-
ce moveamur? Quid illud, quod saxa, & solitudines loqua-
ces, & canoras reddit? nil nisi Echo. Ea in petris, lucis, ac ne-
moribus confidet: eaque animat, ac loqui facit. Lucret.

Saxa pares formas verborum ex ordine reddunt.

Paulo copiosius Aufon. epist. 25.

Respondent, & saxa homini; percussus ab auris

Sermo redit, redit & nemorum vocalis imago;

Littorei clamant scopuli, dant murmurarivi.

Marsilius Ficinus, & Lilius Gyraldus, inter Pythagoræ
 symbola quæ magna diligentia collegerunt, etiam hoc refe-
 runt: *Flantibus ventis, Echo adora.* Cujus a. antiqui scriptoris
 fide, ipsi nesciunt. Si conjecturæ locus, dicerem Ficinū ex ma-
 nuscripto auctore Græco, & fortè ipso Iamblichus, cujus men-
 tem haud satis affectus fuit, illud hausisse, ac Gyraldo aliis-
 que, qui eum secuti sunt, errandi occasionem præbuisse. ἤχῳ
 non tantum illam imaginem, de qua nostra instituta est dis-
 fertatio, sed quemvis sonum notat. Gloss ἤχῳ sonus. Ambi-
 guitas hæc imposuit Ficino, omnibusque aliis. Ut hoc cre-
 dam, suadet ipse Iamblichus, apud quem in enarratione
 symbolorum Pythagoræ sequentia leguntur. ἦ δὲ, ἀνε-
 μων πνεύτων τῷ ἤχῳ προσκύβει, καὶ αὐτὸ τῆς θείας σοφίας
 εἰς γνώσεσιν ἀνιπτεται ἦ, ὡς δὲ τῶν θεῶν ἔσιων, ἢ δυναμῶν
 τῷ ἰμοιότητι ἀγαπῶν. hoc est. Interprete doctiss. Arce-
 rio; Illud verò, Ventis spirantibus sonum adora, divine quo-
 que sapientie argumentum, signumque est. Quippe innuit quem-
 admodum oporteat amare, & diligere divinarum naturarum, &
 potentiarum similitudinem. Scripseram jam hæc, & casu, dum
 aliud quero, eadem pene apud Eugubinum Stetichum in
 libris qui inscribuntur de Perenni Philosophia lib. 8. cap. 22.
 invenio. Sed num Iamblichus, in interpretando hoc symbo-
 lo satis τῶν θεῶν πνεύματα mentem affectus fuit? Non etenim
 videtur

videtur, ut pluribus disputo in tractatu jam affecto de Vita, scitis, & dogmatis Pythagoræ, quem amissi doctiorum offeram, simul ac conatus nostri erga literariam reimp. aut patronum, aut præsidium invenerint. Umbra, aut spectro similis videtur Echo. Auditur enim, & non videtur. Animadvertit hoc Iamblichus in incomparabili ac verè divino, *περὶ τρεπικῶ λόγῳ* cap. 15. ubi ita; πῶς δ' εἰς τὴν ἡχώ τὸ δεσμοῦ εἶλον ἐκ τῆς ἀντικρῆ ἔχοι, ὅποτε τις τῶ παλαιόντων φθέρῃται τοῖς ἀν' αἰδο πᾶν τὰς ἡγεῖσθαι τὸ φθέρῃται, ἢ τῶ παλαιόντων σκιά; εἰ δὲ αἰδο. hoc est. *At enim quid si ex adversa parte carcerem Echo, & repercussus sonus completeret, quum praterentium aliquis locutus foret, putasne aliud aliquid eos existimare, quam umbram pertransientem esse, quæ loquatur & nihil aliud.* Nihilominus apud Dodonides statuam habuit Echo, ut ex Philostrato primùm didici lib. 2. Iconum in calce, ubi de Dodone, e jusque sacerdotibus agens, quæ sequuntur, verbis non suis, sed Interpretis refert. *Aenea in ipso Echo colitur, quam (ut putato) ori manuum apponentem cernis: quandoquidem ab eorum Iovi in Dodone dicatum erat, ad multum diei resonans, & donec id apprehenderet quispiam, minime silens.* Si non fallit in his Lemnius scriptor, ut sæpe solet, sane vacillat Aufonii fides. Epigrammate enim, xi. Echo ita cum pictore expostulantem introducit.

*Vane, quid affectas faciem mihi ponere pictor,
 Ignotamq; oculis sollicitare Deam?
 Aëris, & lingua sum filia, mater inanis
 Iudicij, vocem quæ sine mente gero.
 Extremos pereunte modos à sine reducens,
 Ludificata sequor verba aliena meis.
 Auribus in vestris habito penetrabilis Echo,
 Et si vis similem pingere, pingere sonum.*

CAPVT NONVM.

De Fabula Echus.

OMnis eruditionis, & sapientię consulti antiqui poëta, maximè Græci fuerunt, nec Injuria privilegio quodam σοφοι & σοφισται sunt dicti, ut docet incomparabilis Casaubonus Animadvers. ad Athen. lib. 1. cap. 12. Nihil unquam enim tam abstrusum in natura, aut utile in hac vita exitit, quod non sciverint, & docuerint. Illi uni Philosophi, Astronomi, Medici, Jurisconsulti, Legislatores, Magistratus, & ut verbo dicam, omnia sunt. Agriculturæ, rei publicæ, familiæ, navigationi & cui non vitæ generi præcepta darint. Vera & salutaris Pandoræ pyxis, eorum poë-^{cant} mata. Ex iis Theologia Gentilium, Jurisprudencia, Medicina, Philosophia, & quicquid extra has eruditionis humanioris in orbe terrarum, promanavit. Quod de Homero, verè de iis omnibus dici potest. Evomuerunt ex opulento petore confertim quædam doctrinæ fragmenta, quæ postea certatim colligerunt, & digesserunt philosophi, jurisconsul-^{collige} ti & medici. Unum tantum in invidenda eorum opulentia ^{nuclis} desiderabile: facilitas & perspicuitas. Occultarunt suos thesauros, quia pretiosissima quæq; in occulto esse solent. In intimis terræ venis latitat aurum; testis, sordibus, & limo occultantur margaritæ, & gemmæ, inter durum corticem consistit balsamum. Et ne per singula discurrendo, suspensum te, quisquis hæc legis, teneam: abdita sunt quæcunque præstantia sunt. Ipsa quoque mens tua, ratio, & virtus. Nam si in fronte hæc tantum gestes, nauci te non putant omnes poëte. Lustrato quæso agmen eorum. An non quotquot inter illos caput exeruerunt, tam honesta amarunt & coluerunt quam aliis inculcarunt? Quia in occulto erāt opimī, occulta-
 re quo.

re quoque studuerant, quæ publicè docebant. Putabant quippe reverentiæ multum iis accessurum, si ipsa obscuritate non legentes tantùm exercebant, sed scrutantes quoq; fatigaret. Hæc fabularum occasio, & scopus. Neque enim sapientiæ antistites, vulgus à sacris suis arcere studuerunt, sed religionem ei incutere, ut nunquam nisi lotis antè manibus, & purgata mente divina illa folia pervolitare præsumeret. Sed quorsum hæc? Ut à nugis ad seria avocem animum lectoris. Proposui hæcenus glossaria, dein profusus oracula. Quid poëtæ de resonabili Imagine fuerint commenti fideliter ex eorum monumentis enarrabo hoc capite, quid sub illo tegmine occultaverint, edocturus in sequentibus. Nympham fingunt fuisse Echo, & sectatam diu Narcissum, quo cum potiri non posset, contabuit, & in vocem mutata est. Lubet in gratiam lectoris fusiùs Ovidii versibus hoc explicare. Ita verò ille libro 3. Transformationis.

———— enixa est utero pulcherrima pleno
*Infantem Nympha, jam tunc qui possit amari:
 Narcissumque vocat. de quo consultus an esset,
 Tempora maturo visurus longa senectæ
 Fatidicus vates: si se non noverit, inquit.
 Vana diu visa est vox auguris: exitus illam
 Resque probat, lethique genus, novitasque furoris.
 Namque ter ad quinos unum Cephisius annos
 Addiderat; poteratque puer, juvenisque videri.
 Multi illum juvenes, multi petiere puella:
 Sed fuit in tenera tam dura superbia forma,
 Nulli illum juvenes, nulle tetigere puella.
 Aspicit hunc trepidos agitantes in retia cervos
 Vocalis Nympha, qua nec reticere loquenti,
 Nec prior ipsa loqui didicit, resonabilis Echo.
 Corpus adhuc Echo, non vox erat: & tamen usum
 Garrula non alium, quam nunc habet, oris habebat,
 Reddere de multis ut verba novissima posset.*

Fecerat hoc Iuno, quia cum deprendere posset
 Sub Iove saepe suo Nymphas in monte jacentes.
 Illa Deam longo prudens sermone tenebat ;
 Dum fugerent Nympha, postquam haec Saturnia sensit :
 Hujus, ait lingua, quâ sum delusa potestas
 Parva tibi dabitur, vocisque brevissimus usus :
 Reque minas firmat, tamen haec in fine loquendi
 Ingeminat voces : auditaque verba reportat.
 Ergo ubi Narcissum per devia rura vagantem
 Vidit ; & incaluit ; sequitur vestigia furtim .
 Quoque magis sequitur ; flammâ propiore calescit .
 Non aliter quàm cum summis circumlita tadis
 Admotas rapiunt vivacia sulfura flammâs,
 O quoties voluit blandis accedere dictis ,
 Et molles adhibere preces ! natura repugnat :
 Nec sinit incipiat : sed quòd sinit, illa parata est
 Expectare sonos ; ad quos sua verba remittat .
 Fortè puer comitum seductus ab agmine fido
 Dixerat, Ecquis ad est ? & adest , responderat Echo .
 Hic stupet : utque aciem partes dimisit in omnes
 Voce, veni, magnâ clamat : vocat illa vocantem ,
 Respicit : & rursus nullo veniente, quid, inquit,
 Me fugis ? & totidem quot dixit verba recepit .
 Perstat : & alterna deceptâ imagine vocis
 Hoc coëamus, ait : nullique libentius unquam
 Responsura sono, Coëamus, rettulit Echo .
 Et verbis favet ipsa suis, egressaque sylvâ
 Ibat : ut injiceret sperato brachia collo .
 Ille fugit : fugiensque manus complexibus aufert ,
 Antè, ait, emoriar, quàm sit tibi copia nostri .
 Spreta latet silvis : pudibundaque frondibus ora
 Protegit : & solis ex illo vivit in antris .
 Sed tamen haeret amor, nescitque dolore repulsa :
 Et tenuant vigiles corpus miserabile cura :

*Adducitque cūtem macies : & in aëra succens
 Corporis omnis abit : vox tantūm atque ossa supersunt.
 Vox manet : ossa ferunt lapidis traxisse figuram:
 Inde latet silvis : nulloque in monte videtur;
 Omnibus auditur : sonus est, qui vivit in illa.*

In hos Echus & Narcissi amores eleganti Epigrammate
 Iulit Aufonius ;

*Commoritur, Narcisse, tibi resonabilis Echo,
 Vocis ad extremos exanimata modos,
 Et pereuntis adhuc gemitum profecuta querelis,
 Ultima nunc etiam verba loquentis amat.*

Narcissum Ut autem Narcissus Echo, ita eam Pan arsit. Testibus non
 his tantūm sublimioris sapientiæ consultis, sed Macrobio
 quoque lib. 1. Saturnal. cap. 22. Lucianus in Epigrammate,
 cui titulum fecit Ἠχώμα ἠχῆς.

*Ἠχώ πετρήεσσιν ὄρεσσι φίλε Πανὸς ἐξείριω,
 Ἀνὴ' τυπον φθογγῶν ἔμπαλιν ἀσομένω
 Παντοίων σωμαίων λάλλον εἰήθηνα, ποιμήσιν ἠδὲ
 Παίρνιον, ὅσα κλέγεις, ταῦτα κλύων ἄπιθι. hoc est;*

*In petris habitans Echo, sum Panis amica
 Et recito paribus verba reflexa modis
 Omnis imago loquens oris, insusque colono.
 Quid restas? tuus est sermo remissas abi.*

Inde & Pan à Theæteto in Epigrammate vocatur,
 ————— ὄρεσσιν αἰὲς πρόσσι ἠχῆς.

Sed non curat cornuti Dei amores Echo, toto corde in Sa-
 tyrū propendens, à quo tamen præ Lyde contemnitur. Innuat
 elegantissimo Idyllio Moschus. Quod quia vivis lineamentis
 Anterota exprimit, non pigebit subjicere. Est autem ordi-
 ne sextum:

Ἡρε Πάν Ἀχῶς τὰς γείτον' ἔρατο δὲ Ἀχῶ
 Σκιρτητὰ Σατύρω, Σάτυρ' δ' ἐπεμνήνετο Λύδαν.
 Ὡς Ἀχῶ τὸν πᾶν, τόσον Σάτυρ' φλέβη Ἀχῶ,
 Καὶ Λύδα Σατυρόσκον. ἔρως δ' ἐσμύχετ' αἰμοιβᾶ.
 Οἶσον γὰρ τήνων τις ἐμίσηε τὸν Φιλέοντα.
 Τόσον ὁμῶς Φιλέων ἐχθαίρετο πῖσχε δὲ ἄποινα.

Latinis numeris hæc ita expressit Vulcanius :

*Pan ardebat Echo vicinam, ast illa salacem
 Ardebat Satyrum, hic, Lyde flagrabat amore.
 Quantum Pana Echo, tantam urit & hanc Satyriscus,
 Et Lyden Satyrus, ita amor torquetur in orbem.
 Quantum quisque suum namque est exosus amantem,
 Tam um & amans exosus erat, præamque luebat.*

Fingunt amplius Pana revereri Echo, & ne ei displiceat, studiosè regere, ac dissimulare rusticitatem, & vitia. Nonnus Dionys. lib. xxxi.

πρῆσβυζένης Φύξηλις ἐχάζετο παρράσι Πᾶν,
 σιγαλέοις δὲ πόδεσσιν ἐδύσατο δύσκιον ὕλιν,
 μὴ μιν ἰδῆ φέροντα δι' ἔρε' ἄσασ' ἠχῶς
 καὶ οἱ ἐπεγγελάσειε, καὶ ἀνδραγέοντα καλέσει.

Obm genius Parrhasius Pan fugitivus cedebat: taciturnis vero pedibus subit umbrosam sylvam, ne ipsum videret per montem fugientem instabilis Echo, sequere irrideret, atque imbellem vocaret.

Nihilominus perstat in amore, garrulæque nymphæ amatorium carmen occinit, imo nonnunquam ut duræ, & cunctanti convicium dicit. Ita enim ipse Pan apud Lucianum ἐν δίσ' κατηγορούμενω sive Bis accusato, ἐγὼ δὲ, ὅτι τὸ ἀνάλαιον ἀπελθὼν, συλλέξομαι τι μέλ' ἔρωτικῶν, ᾧ τιν' ἠχῶ εἶδω ὅτι κερτομεῖν, hoc est: Ego vero ad speluncam hinc digressus fistulam tantam carmen aliquod amatorium, quo Echo soleo probris incipere. Nec frustra eam sollicitat, potitur enim aliquando illa; imo imprægnavit eam, ac filiam Iamben progenuit. Author Etymologici Magni: Ἰάμβη ἠχῆς καὶ πανὸς θυγάτηρ. Eadem habent Suidas & Hesychius. Dicitur Iambe hæc Cererem

mœstam ob Proserpineꝝ raptum, dictæriis, & ingeniosè vibratis scommatis recreasse, originemque mordacibus Iambis fecisse. Schol. Nicandri. quamvis aliud de Iambici carminis incunabulis ex Hephæstione adferat Eustath. Odyss. λ. Et tantum quidem de Echone, & ejus amoribus commenti sunt divini poëtæ.

CAPVT DECIMVM.

Quomodo antiqui Philosophi, & mythologi fabulam Echus interpretati fuerint.

QUÆ obscura, & intricata sunt, diversimodè ut plurimum explicantur, nec una interpretatio griphis ac fabulis satis est. Excercent curiosà ingenia, veluti ad palum. Quibus cum acquiescere aliorū conjecturis servile, novi autem quid excogitare egregium, ac ingenuum videatur: dissentienti libertate, sententiarumq; varietate, clarissima veritas obruitur & tegitur. Adeo ut animus ejus appetens, veluti in cœna dubia, quid primùm appetat, hæreat, & secum anxie disputet. Sed ad rem. Umbrosæ, & fugientes poëtarum delineationes circa Echo, scrupulosè à variis, jam olim face scientiæ, & curiositatis inquisitæ, abundè quod dico comprobant. Quidam Pana, qui & Inuus dictus est teste Macrob. lib. 1. Saturn. cap. 22. Ilidor. lib. 8. Orig. cap. ult. item Incurbus (sic enim expressè vocatur in Glossario.) Solem fuisse opinati sunt. Unde fortè quoque, ex mente Ægyptiorum sacerdotum eum *τελειώτατον Θεῶν* sive *Deorum perfectissimum*, vocat, Aristides Orat. in Bacchum. Sed quid Echo esse statuerunt? orbium conentum, cœliq; harmoniam. Ex re est audire Macrobiū loco laudato: *Hujus, inquit, Inui amor, & delicta ἡχώ creditur, nullius oculis obnoxia; quod significat Harmoniam celi, que soli amica est, quasi spherarum omnium, de quibus nascitur*

concentum

nascitur moderatori: nec tamen potest nostris unquam sensibus deprehendi. Idem quod Simia Plinij existimat, opinatur Servius secundas agere solitus, in Commentariis ad Virgilium, Sed quis unquam tantum à se ipso impetrare potuit, ut pro afferenda unius alteriusve Grammatici opinione, à veritate recedere, & somnio accedere voluerit? Blāditur quidem iudicio populari harmonia orbium cœlestium in Pythagoræ crebro cusa, sed non placet auribus, aut rationi viri cordati. Non auribus. quia ut ut arrectæ etiam fuerint, nunquam tamen eam percipere, aut sublegere potuerunt: non rationi, quia nullum fundamentum, aut argumentum animadvertere potest, quod, eam aut urgeat, aut suadeat. Nec credo ipsum Samium Philosophum, ut erat sapiens, atq; prudens, credidisse hunc concentum; sed symbolicè tantum prædicasse, ac defendisse, ut tali lenocinio, mentes immerfas cæno huius mundi ad cœlestia avocaret. Ut pluribus aliquando, si visum fuerit supremo studiorum nostrorum arbitro, probabo. Fertur quidem de Apollonio Tyanæo, quod suaviconos hos numeros purgatis auribus exceperit. Sed quis credat? Philostrati fides nanci non facienda. Negatâ ergo Pythagoricâ cœli harmoniâ, suâ sponte cadit Macrobi, ac Servii conjectura. Propius ad veritatem accessit Alexander, Philosophi non postremus interpret, in problematis. *Echo*, inquit, *Panis amica fingitur, quia Pan primus eam audivit aut observavit.* Haut male. Meritorum & industrię defunctorum grata memoria, aut divinis honorata muneribus, aut fabularum foliis involuta est. Ut fusè docent Patres qui cum Gentilibus disputarunt: Arnobius, Minutius, Iustinus, Origenes, Lactantius, Clemens Alexandrinus, Eusebius, Theodoretus, Augustinus aliique.

CAPVT VNDECIMVM.

Quid poëtarum filii per Echus & Narcissi amores inuere voluerint.

QUID prisci mythologi, & fabularum explanatores, de Echone & involucris antiquorum vatum circa eam opinari sint, superiori capite expendimus. Reliquum est, ut nostram (modò annaria lex eam eruditorū curiā nō arceat) sententiam paucis proponamus. Et primò quidem de Narcisso iuuenum speciosissimo, quem infelicissima virgo sollicitasse, & oppugnasse, at frustra, fingitur. Quis Narcissus? Quis nisi omnes *Φιλανθοι*. Placuit ille sibi ob formam, eamque neque *amori* Nympharum amore; neq; complexibus, quòd altiora somniaret, mancipare voluit. Et quòd rideat quis, amavit umbram suam. Eodem per omnia modo hi in ridiculis somniis, sibi placent: nec tantum placent, sed etiam depereunt. Si hæreditas, si census, aut quid aliud rei accessit, ultra hominem spirant. Si decorum capillitium, si in gradus fracta coma, si honesta facies, si decore genæ, aut quicquid eorum quæ faciem commendare solent, deformem eorum animam ambiat speculis & stultæ opinioni adhærent. Quasi verò Helenâ pulchritudine vincerent, quicumq; quando soli imaginem suam contemplantur, præ se nullum hominem pulchrum putant. Alii quando dibapho rubent, aut holoserico pallio sunt amicti, Darios, & Græcos contempnunt. Quidam sunt eo ingenio, ut si à curiosa puella tantum aspiciantur, se, & oculos suos Cupidinis tela esse tam certè credant, quam se homines meminerint. Nonnullæ quando armillas suas, aut dispersum & pulvere incanum capillamentum spectant, Iunones se putant, summotisque avitæ domus sordibus in equestribus aut podio amatorem quærunt, ad quem tamen non tantum pro dote conferent, quantum familiæ, quatuor vaccæ præstant. Inveniuntur aliæ, quæ tantum de forma sua præsumunt, ut o-

dote

ut omnes juvenes quibuscum loquuntur, propter se insanire
 jaent. Aliæ deformem suam faciem omnibus statuis e-
 mendatiorem credunt, si id juret dicaculus adolescentulus.
 Ancillæ mox dominas & claves loquuntur ac rhedam somni-
 ant, si ab herii filio sollicitentur. Sed & alios afflavit hæc pestis,
 Triduana lectio inflat discipulū qui se Chrysippum, aut Plato-
 nē putat si pſitacorū instar Latinè balbutire incipiat. Pauxillū
 eruditionis, & editus libellus animū professoris supra omnes
 bullas evehit. Ædilitia potestas, aut quæstura libertinis inge-
 niis oblivionem mortalitatis obducit. Latus aut angustus cla-
 vus repentinis, & suppositiis nobilibus, cum Æacidis & Hera-
 clidis de nobilitate contēdere suadet. Concurſus plebis triū-
 phat de humilitate cōcionatoris, & parum abest quin persua-
 deat ei modulatam, & affectatam linguæ volubilitatem, u-
 nam & veram sapientiam ac pietatem esse. Tyrocinium au-
 spicatum tumore implet advocatum: felix unius ægri cura-
 tio, novitio medico de ipso Hippocrate, & Galeno hu-
 mile quid persuadet. Catullianus Suffenus præ se nul-
 lor putat poetas. Horatianus Manius in omnibus sibi ignos-
 cit. Petronianæ ancillæ, simul ac amari se sentit surgit super-
 cilium. Sed cur divagor?

Nimirum idem omnes fallimur neque est quisquam,

quem non in aliqua videre Suffenum Possis. in aliqua re

Illud verū, cujuscunq; pulmo *Φιλαντία* & Narcissi succo tur-
 get, contemnit omnes, & se unum adorat, Excrementa sua
 amomū, umbram Venerem, ignorantiam scientiā, vitia virtu-
 tes putat. In summa ipse sibi idolum, Deus, & omnia. Sed quid
 interim de eo existimat sapiens? Idem quod Flaccus lib. 2.
 Satyr. 13. de amore Manii sui:

Stultus, & improbus hic amor est, dignusque notari.

Stolidi etenim sunt quia normam boni, & æqui ignorant.
 Ridetur faber qui albā lineā omnia notare præsumit: misera-
 tione digna gravida juvencula, quæ omnia pro cibo appetit.
 Hi autem & ridendi & deplorādi. Ridēdi, quia omnia recta &

alba opinantur : deplorandi quia curari nolunt , & ne-
 sciunt. Sed cur Echo, Narcissum, aut *φιλαυτα* putatur a-
 mare? Ut vocis sequela Echo est, ita *φιλαυτα* ac *Suffenii* affe-
 cla adulator. Ridiculum quidem se præbet, quisquis se tan-
 tum, & nævos suos diligit. Non credunt tamen omnes
 aut credere volunt. Omnia enim suadet venter. Muscæ tam
 suaviter victitant stercore quàm delicatiorum Romanorum
 turdi polenta. Vitia laudant, qui vitiis madent : & scelera-
 ti, bene de sceleratis existimant. Rara æmulatio inter indo-
 ctos, & imperitos est. Dum desperant miseri laudem ex
 malè factis, extollunt aliorum vitia, ut aliquando sibi contin-
 gat, quòd liberalissimè aliis præter merita, deferunt. Bullæ,
 quas pueri formant, eodem omnes, sursum nempe, conten-
 dunt. Ut aër levissimus ipse, levem extollit plumam, ita sto-
 lida, & solidæ scienciæ incapacia ingenia, extolluntur fumis
 levissimorum homuncionum. Utinam verò nunquam Nar-
 cissum vidisset Echo, spem valetudinis concepissent cognati!
 Utinam etiam composita in universum parasitorū, & Gnatho-
 rum natio foret! Asperior disciplina, & severa eruditio, mul-
 tos ad sanio rem mentem revocaret : quos proh dolor ! quoti-
 die præ imagine sapientiæ non tantum insanire, sed furere vi-
 demus, Quidam etiam, inter quos Bocatius lib. 7. de Genea-
 log. Deorum cap. 59. per Echo famam & gloriam intelli-
 gunt. Sed quia minus plausibilis hæc conjectura, ei illustran-
 dæ non immoror.

CAPVT DVODECIMVM.

*Quid poëta per Echus, & Panis amores, ac filiam
 Iamben intellexerint.*

ECHO à Pane amari capite nono docuimus: At quis Pan
 nisi *φύσις* & natura? Aut ut Plato vult in Cratylo, πῆ
 πῆ 12

παν, hoc est, universum. Ei præ aliis Diis supplicat in Phædro Socrates, ut animadvertit quoque Clemens Alexandrinus Stromat. lib. 5. Echo autem conjunx ejus, philosophia est, non Aristotelis, Platonis, Zenonis, similisve philosophi, sed ea, quæ rotunda, perfecta, ac vera: quæ ex amussim respondet naturæ, quæque mundi, ejusque partium indolem, causas, effectus, & quicquid amplius ad perfectam eorum scientiam desideratur, fideliter commemorat. Reflexio, aut speculum universi, est philosophia vel: ut Seneca inquit, ep. 89. *simillimū mūdi spectaculū*, non tam interpres, quam index ejus philosophus. Nihil docere, nihil proponere, nihil sentire de natura potest, aut debet, quàm quod videt, palpat, & sensibus percipit. De suo si quid addat, vir bonus non est, nedum sapientiæ consultus. Qui corpus humanum in partes artificiose dissectant, & dissectas ostendunt. Hoc tantum circumstanti coronæ contemplandum exhibent, quod deprehendunt: uniusque venulæ obstructionem, levi compressione juvare, piaculum putant. Idem facere debet Philosophus. Non somnia, non opiniones, nō placita aliorum proponere debet, sed quæ ipse sensuum judicio, & rationabili experientiâ in ipsiis rebus, earumque partibus deprehendit. Una est certissima scientiæ norma mundus. Quod ei respondet *αὐτὸθεῖον*, quod discrepat sublestum putandum est. Quid superbis qui in Aristotele, Platone, Thoma, aliove philosopho magnæ estimationis rugas contraxisti? Historicus, non Philosophus, aut Physicus es. Rideri scito tuam credulitatem, & ab omnibus culpari inertiam. Quid præsumis de scientia, quæ tibi ipsi non satisfacit? Si in ea acquiescere, si inter omnes magnus haberi cupis: magnum naturæ volumen, mundum nempe, lustrato. Rimare, scrutare ejus partes, & angulos. Minimæ etiam rei scientia, solertiâ propriâ eruta plus solatii animo tuo adferet, quàm omnes Academiæ, Lycei, & Porticus opiniones. At fugit Pana Echo, furitque in Satyros? Quid hoc aliud signat, quàm asperam, & tetricam prima fronte

philosophiam esse, atque tamdiu ingratham, donec omnes-
 jus mel in sanguinem sit redactum. Luxuriat blanditiis na-
 tura, luxuriat quoque philosophia, neutrum tamen percipit
 philosophaturus. Inter trecentas Veneres, quærit quod a-
 met, quia nihil suave, & blandum esse credit, quàm quod
 ventrem titillat. Hinc à Satyris, hoc est, voluptatibus,
 theatri nugis, delitiis Saburræ, similive bonæ mentis pesti-
 lentia, sæpe expugnatur. Solitudo in Academia est, & fre-
 quentia circa Epicurum. Utinam verò hi Satyri, qui Echo
 dementarunt, à nobis exularent! Tot præclara ingenia in ve-
 stibulo sapientiæ non opprimerentur. Quot ab honesto?
 non avertit lupanar? quot non perdit alea? quot non vi-
 vos videntesque componit potatio. Undis obruti sunt ado-
 lescentuli, antequam navigent. Et ideo in tanta admirato-
 rum turba, tam paucos amicos habet Philosophia. Despe-
 rat quisque de viribus suis, quia eas enervare statuit. Arri-
 dent blanditiæ sapientiæ, sed non prensantur. Repellit quis-
 que eas, & fugit. Quæ ratio? Soli Satyri placent. Ut qui
 meretriciis amplexibus affueverunt, cum indignatione au-
 diunt nomen matrimonii, ita qui se emâciparunt Satyris, ab-
 horrent à Pane. Quamvis autem præ Satyris vilis sit agre-
 stis & corniger Deus, non tamen blandiri desinit suæ Echo-
 ni. Carmine, & fistulâ eam laceffit. Sed quid carmen, quid
 fistula sibi volunt? Est admiratio operum nature. Illæ ex-
 pugnant eos, qui jam victi, & vincti sunt à voluptatibus. Or-
 bis incolæ homo est; fieri non potest quin aliquando oculos
 conjiciat in suppellectilem hospitii sui. Supra se cælum tot
 distinctum stellis, infra pedes terram tot pictam herbis, circa
 latera bestiarum myriades videt. Incipit primo illa admirari,
 & post etiam diligere. Molesta est admiratio, & crux quæ-
 dam quamdiu est sine scientia. Iucunda verò & grata, quan-
 do huic copulata. Ut desinat admirari homo, vult scire, & phi-
 losophus esse. Prohibetur quidem à Satyris, sed non potest
 prohibere semetipsum. Admiratio occidit ingratum car-
 men, &

men, & mordaci fistula sopit adversantes sapientiæ cogitationes. Beatus autem, qui jam admiratur, & aures commodat fistulæ fluctuantis ingenii. Brevi enim is philosophabitur, & de Satyris triumphabit. Denique Iambe dicacula scæmina, Pane, & Echone nata fingitur. Iambe, nihil aliud est, quàm excrementum Philosophiæ: aut ut sine ambagibus loquar, quælibet erronea de mundo, & rebus naturalibus opinio. Vagatur illa per totū orbem, & alibi stomachū, alibi risū movet. In omnibus autem Philosophorum familiis quædā Iambe, h. e. sententia erronea & ridicula. Quid doctius Pythagora? quàm absurda tamen ejus *μετεμψυχωσις*? Quid divinius Platone? quam vani tamen ejus numeri? Quid sublimius Aristotele? quam humilis tamen, ne dicam inepta, ejus opinio de motoribus orbium cœlestium. His adde Democriti atomos, Anaximenis & Anaximandri animas aërias, Stoicorum stellas flammeas, ac præ humoris appetitu rimis fatiscentes, Epicuri vacuum, ac omnia Scepticorum deliria. Ipse Sol & Luna maculis nonnunquam obducuntur, & immune ab iis esset ingenium? Luctatur illud cum sordibus, & nævis suis: ubi acutum videre & non errare præsumit, hallucinatur. Nec tamen agnoscere vult, quia ab omni erroris contagio privilegio quo se exemptum putat. Hinc primò pertinacia in defendendo falso, & deinde tot hæreses circa contemplationem veri. Verè deplorandus scientiæ nostræ status. Parit eam erroneum ingenium, & nihilominus libera ab errore esse defenditur, ab erroris matre. Qui in scopū non collimarunt, aberrans jaculum, missione alterius castigant, qui à semita deflexerunt à diverticulo ad monstratam viam se convertunt, qui ad scopulum naufragium fecerunt, studiosè eum vitant, quando iterum navigant, qui à latronibus spoliati sunt, ab insidiis illorum sibi metuent. quotiescunque iter ingrediuntur. In summa nunquam non ratio docet errorem prudentiâ & sollicitudine castigandum esse, quoties de damno est quæstio. Solum quando de opinione quæ illam aut ridiculam aut admirandam

præstat, agitur, pertinax propositi est: & neque emendationem, neque censuram patitur. Errorem errore, caliginem tenebris, absurdum absurdo, falsum mendacio, pertinaciam rixis adjungit. Quam verò rationem putabimus? Quia & philosophiæ, & naturæ obliviscitur: quod poetæ quoque innuere voluerunt per Iambem suam, quæ neque patri, neque matri, sed nescio cui Meganicæ cohabitavit. Erroris & solœcismi impatiens est natura, impatiens quoque philosophia ejus imago, & exemplar. Alterutrum si proponeret sibi ratio, emendaret, ac perficeret semet ipsam. Philosophia doceret hominum reipublicæ proprium esse errare, natura discuteret tenebras, & simul veritas de mendacio statueret trophæum. Amplius de Iambe traditum est, quòd dicax, mordax, ac calumniis, & dicitariis aspera sit? Quid aliud hoc! quàm studium contentionis, quod inter philosophantium familias fervet, & convitiis, maledictisque velut necessario pabulo non ad inveniendam veritatem, sed exasperandos animos fovetur & alitur. Laborando callum contrahunt manus, ambulando pedes: cortice & munimento obducitur error, quotiescunque pro eo certatur. Contentio illum exasperat, convitium roborat. Opinionem, quam curarent malagmata & fomenta, stabiliunt & firmant lixiviam & cauteria. Quidam morbi, ut ut asperi & acres lenibus tamen remediis volunt curari. Validiora si adhibeas aut enecant, aut in gangrænam abeunt. Eodem modo mens nostra. Errorem non difficulter exiit si rogetur, & mellitis rationum globulis, velut telis oppugnetur. Contra ubi convitia non necessaria audit, ad ea retorquenda se componit, certòque credit se non errare, quia solis maledictis, ordinariis mendacii armis petitur. Denique de Iambe hac memoriæ traditum est, quòd Cæcerem inæstam consolata fuerit. Quid aliud hoc quàm sales, & joci quibus aspera philosophiæ solent condiri. Rugæ docentium explicantur ridiculis erroris commentis. Imo discentes aliter aures non volunt accommodare, nisi nugis talibus titillentur.

tur. Mel cupiunt ad condiendam necessariam escam, & expugnandam famem. Querela hæc Petronii est in Satyrico: *Sicut, inquit, ficti adulatores cum cœnas divitum captant, nihil prius meditantur, quam quod pistant gratissimum auditoribus fore (nec enim aliter impetrabunt, quod petunt, nisi quasdam insidias auribus fecerint) sic eloquentiæ magister nisi tanquam piscator, eam imposuerit hamis escam, quam scierit appetituros esse pisciculos, sine spe prædæ moratur in scopulo.* Hinc Gnathæna meretricula, & Sælpophilosophus in eodem sæpe hæret crimine, dū illa adolescētulos ad se recipit, hic ut eant per involucra fabularū & facetiarum suadet. Interim ter miseri magistri, qui talibus precibus sistunt fugiens auditorium. Porro infructuosa est, & molesta professori veritatis Iambe. Plurimum potest apud popellum, nonnunquam etiam aliquid apud severioris disciplinæ cultores. Maximè tum, quando animus obductus est nubibus, & fatiscit sub mole commentationum. Præclare vero ratio Philosophiæ constaret, si mortua, & composita foret hæc muliercula. At quis mortalium hoc sustinet iperare?

CAPVT DECIMVM - TERTIVM.

Qui primi numeris incluserint Echo.

ORbis compendium, & speculum poëma est: in eo effigiantur, & proponuntur omnia. Aut potius theatrum quoddam, in quod non homines tantum, sed quicquid alicubi rerum est, aut fuit, producit. Si navigare, si rusticari, si militare, si causas rerum nosse, si dicere, & ut verbo dicam, si quicquam ex iis quæ mens percipit, aut omnia simul velut per Satyram cognoscere affectas, hoc cornu copiæ, & thesaurum excutito. Non fatigabit te difficultas invenientium, aut quærendi molestia. In mundo omnia occurrunt: &

ante

ante in possessione scientiæ consistis, quàm pro te edictum esse cognoscas. Rusticum format Hesiodus, militem Homerus, nautam Apollonius, amatorem Musæus, theologum Orpheus: omnes virum bonum, & doctum. Nec tantum suis verbis, & versibus, sed ipsâ quoque eorum figurâ. Hinc aræ, secures, fistulæ, alæ, ova, longi, breves versus, & quid non ab his excogitatum. Neque enim putandum eos, ut curiositati satisfacerent, lusibus his indulgisse. Libertatem ostendere, & ingenium excolere studuerunt: utrumque autem ut prodesset, & delectarent. Bellariis sæpe irritandus est nauseabundus stomachus, ut cibum velit appetere. Invitanda eodem artificio mens nostra. Fastidit salubria præcepta, quia conscia infirmitatis suæ. Verum non audit, nisi titilletur. Ut pueri absinthii latices, non ebibit, nisi circumliti mellis duicedine decepta. Audire nolunt sua vitia Cleones, quando tamen in scenam ea producit Aristophanes, vident, ac palpant: & ne videantur fateri, cum popello etiam rident, Non tulisset unquam Roma se Cynici ore lacerari, verbum tamen non fecit, cum eam conciderent Lucilius, Flaccus, Persius & Iuvenali quatuor Latini nasi antistites. Multum scilicet refert, quomodo quid fiat, & dicatur. Acrimoniam admonitionum edulcant numeri: omnisque rerum acerbitas perimitur versusum blanditiis. Ut pisciculos captet piscator, hamo imponit escam: ut lectorem circumveniat poëta insidias struit auribus. Quid blandius aut Pindari, aut Horatii odis? Et tamen in sesamo illo gravissimæ, & maximè seriæ occultantur admonitiones. Quid mollius Theocrito? nullum tamen ejus idyllium, quod non reprehendat, doceat, & moneat. Idem discurrendo per omnes Græcos, & Latinos poëtas, ostenderem, si festinabundi Lectoris stomachum non metuerem. Illud tantum probare studeo, non otiosa, & supervacua esse in poëmatis, quæ maximè tamen videntur, ut simul ratio poëticæ Echus stet. Fateor. Primâ fronte videtur podagricorum aliorumque qui de temporis odiosa longitudine conqueruntur.

tur, exercitium esse. Penitus tamen si excutiat, non tralatitius ejus usus comparet. Delectant imagines, delectant loca in quibus habitant, delectant arguta responsa, delectant inexpectati sales. Omnia hæc conjungit poëta, & Echo, quam nunquã fortè in suo μεριμοφροντισηρίῳ audivit, in versu loquentem introducit: nec tantum loquentem, sed inexpectatã quoq; verborum acrimoniã lectorem aut monentem, aut reprehendentem. Excogitatum hoc primitus ab elegantiarum, & eruditionis magistris Græcis: & ut mihi quidem videtur, in gratiam comœdiæ. Equidem nihil in hoc genere vetustius alicubi, quàm apud Aristophanem in Θεσμοφοριαζέσαις extat. Introducit ibi falsissimus comicorum Euripidem ut quam Echo, Μνεσίλοχο, sub Andromadæ persona latitanti, respondentem. Versus τ' α' παμειβ μένων hi sunt:

MN. ὦ νῦν ἰεραί

Ὡς μακρὸν ἰππῶμα διώκει,

Ἀστεροειδέα νῶτα διφροῦσι-

σ' αἰθέρῳ ἰεραίς,

Ἔσμενοτάτης δι' οὐλύμπας. HX. Δι' οὐλύμπας.

MN. τί ποτ' Ἀνδρομέδα φείλα κακῶν

Μέρῳ ἐξέλαχον. HX. Μέρῳ ἐξέλαχον.

MN. Θανάτης τλήμων! HX. θανάτης τλήμων.

MN. Ἀπολείς μ' ὧ γαυῶς στρωμυλωμένη.

HX. Στρωμυλωμένη.

MN. Νῦν Δία. ὁ χληραί γ' ἐσθήρηκας

Δίαν. HX. Δίαν.

MN. ὦ γὰρ ἕασον με μονοδησαι,

καὶ χαλεπὸ μοι,

Παῦσαι. HX. παῦσαι.

MN. Βάλλ' ἐς κόρακας. HX. Βάλλ' ἐς κόρακας.

MN. τί τὸ κακόν, HX. τί τὸ κακόν;

Ληρεῖς. HX. ληρεῖς.

MN. Οἴμαζε. HX. Οἴμαζε.

MN.

Accedit dein Satoles, sub nomine Τοξότης ut exproftulet cum Echone.

Το. εἴ τῳ πῖ λαλεῖς; HX. οὐτῳ τί λαλεῖς,

Το. πρυτάνεις καλέσω. HX. πρυτάνεις καλέσω.

Το. σὶ κακόν; HX. σὶ κακόν;

Το. πωτετοπωνή; HX. πωτετοπωνή;

Το. σὶ λαλεῖς; HX. σὶ λαλεῖς;

Το. Κλαύσσιμι. HX. Κλαύσσιμι.

Το. Κακκάσκιμοι. HX. Κακκάσκιμοί.

Το. Μὰ Δι' αἰχὰ γυνή πλησίον αὐτῆ. HX. πλησίον αὐτῆ.

Το: Πῶθ' ἢ μαρῶ;

MN. Καὶ δὲ Φεύγῃ.

Το. ποῖ ποῖ Φεύγεις; εἰ κακοήσεις;

Το. ἐπὶ γὰρ γρυζεις. HX. ἐπὶ γὰρ γρυζεις.

Το. Λάβε τῆ μαρῶ. HX. Λάβε τῆ μιαρῶ.

Το. Λαλοκακαωπαερατομναίη.

A comœdia ad Epigramma transiit hoc παίγνιον. Exemplum Gauradæ habetur supra inter lusus ex Anthologia: quod iterum non exscribo. Reddidit nonnemo hoc Latinè; non tamen paribus numeris,

Echo chara mihi affona aliquid,

Quid?

Amo puellam, illa verò me non amat

Amat.

Faciendi verò tempus occasionem non patitur.

Patitur.

Tu igitur ipsi dic quòd amo.

Amo.

Et fidem ipsi pecuniarum tu da.

Tu da.

Echo, quid reliquum? an voto potiri?

Potiri?

Sed non concinni fatis, & exculci hi lusus. Non enim quid invenitur simul, & perficitur. Eoque occasio nata Martiali ridendi ac explodendi eos. lib. 2. Epigramm. 86.

Quòd nec carmine glorior supino,

Nec retrò lego Sotadem cinadum,

Nusquam Gracula quòd recantat Echo,

Nec dicat mihi luculentus Attis

Mollem debilitate Galliambon.

Non sum, Classice, tam malus poeta.

debilitare

En! ut expressè supino carmini accenseat non omnem Echo, sed Græculam: dissolutam illam puta, facient, & frigidam. Neque enim putandum ingeniosissimum poëtarum stylo suo jugulaturum fuisse (modò vidisset) falsas, & venustas argutias, sub manum Ioannis Secundi, Sabini, Doufarum, Catfii, Heinsii & tot aliorum præstantium vatum, quos ipsa *ἠχας ἠχάει* adoraret; prognatas. Ipse enim studiosè & anxie similia sæpe captat. Scio principem politioris literaturæ Politianum in aureo Miscellaneorum libello cap. 22. sine discrimine de omnibus reboantibus numeris versiculum hunc accipere, in sententiã tamen divini Herois Iulii Cæsaris Scaligeri transire malo, qui ingeniosè lib. 2. Poëtic. cap. 29. animadvertit Epigrammatographum tantùm dicere Græculam Echo sibi non recantare. Quanquam nec Græci omnino ignari fuere artificii illius, quod lusus hos præ ceteris commendat: nempe dividendarum ita vocum, ut posterior earum pars secundum metri rationem producat novum & formã & significatione vocabulum. Apud Aristophanem *ἐν ἰπποδοί* occurrit hic versus:

Ἄλλ' ἐκ αὐτῆς μαχέσαιο, χέσαιο γὰρ εἰ μαχέσαιο.

Incredibilis verò elegancia in *μαχέσαιο, χέσαιο* latitat. Dubito an Latini poëtae, qui florentem Romam viderunt, aut cum ea ad barbariem ruerunt, delitiis his indulserint. Lustravi quidem eos, sed sine fructu: nec hoc aut hallucinationi, aut sôcordiæ meæ imputandum. Multi qui ætatem in his contriverunt, non tamen vestigium horum deprehendere, aut videre potuerunt. Frustra enim in mari sylvæ, & insylvis pisces quærentur. Dubium verò, qui nam post renatas literas primi elegantias has excolere cœperint. Taboretus Dominus de Accords in politissimo Gallico libro, quem *B. gat.*

rures inscripsit, popularibus suis Francis, & qui olim inter eos docti poetæ audierunt, Nicolao Bartholomæo, & Bellayo, hanc laudem vindicat: & quasi unus Ioannes Secundus eam offuscaret, ex annorum & temporis ratione fidem verbis suis astruere molitur. Sed neque nostro Ioanni Secundo, neque Gallico Apollini hæc gloria debetur. Penes Italos Gratiarum, & recondite eruditionis patres, palma. Signum illi primò sustulerunt in sua lingua. Probo hoc ex modò laudato capite Miscellaneorum Politiani, ubi ita ille de se, & scriptis suis: *Quales (nempe resonantes versus) etiam vernaculos ipsi quosdam fecimus, qui nunc à musicis celebrantur, Henrici modulaminibus commendati, quosque etiam abhinc annos ferme decem Petro Contareno Veneto patritio, non inelegantis ingenii viro, unicè tum desideranti, nonnullisque alius literarum studiosis dedimus.* Quis verò ignorat Politianum, & Bellayum, & Ioannem Secundum diu præcessisse. Neque quicquam Gallicis ingeniis (quæ una, omnium scientiarum & subtilitatum capacia esse duco) decedit, si reboantis carminis exfuscitatio Italis attribuat. Quicquid pene Venerum, leporum, & argutiarum in Gallicis scriptoribus (maxime poetis) est, aut ex Hæthruscis, aut Hispanicis horreis est acceptum. Ut longo authorum catalogo probare possem, si pateretur institutum. Meditabunda, & laboriosa sunt Hispanica ingenia, prærogativarum, & novarum subtilitatum studiosissima Italica. Si eruant quid ex tenebris, aut novi excogitent, mirandum non est. Maximo ingenio, copulato maximo labori, omnia pervia sunt. Interim illibatam ab omni nævo Gallicum acumen manet. Ad perficiendum, & ornandum ea, quæ ab aliis sunt excogitata, si quod factum est. Nihil invenit Italus, quòd non tam dextrè, & ingeniosè excolatur à Gallo, ut non tam ejus ope renatum, quàm primitus natum videatur. Æque ut gemmæ ac margaritæ, quas Batavis nostris Iudi, & Perse vendunt, postquam artificum nostratium manibus tractatæ, & politæ sunt avidissimè à primis possessoribus, qui ante præco-
piæ eas

pia eas fastidiebant, appetuntur. Inveniuntur multa casu, quæ non excoluntur, aut perficiuntur nisi singulari industria, ac arte. Perpetuò autem ingenio & solertiæ laurus.

CAPVT DECIMVM QVARTVM.

Quæ commendent resonantia carmina, & de eorum difficultate.

POëtæ ex orchestra sæpe compedes sibi injecerunt, ut spiritum expeditum ac fervidum spontanearum difficultatum mole non tam compescerent, quàm extollerent. Levia omnia perito putantur. Sed si quid ab eo fiat, quod à nullo ejusdem ordinis, aut factum, aut tentatum est, incrementa capit ejus existimatio, & major veneratio accedit ab operis difficultate, quam ab industria, aut ingenio. Quis unquam miratus est Pindarum (qui suo merito à Leonida vocatur *Ἰωνῶν περιδαν πρόπολ*) ex opulento pectore odas, & hymnos potuisse profundere. Miraculo tamen simile videtur quòd condere potuerit *ἄσιγμον* oden, in qua nempe nullum sigma, aut minutissimum ejus vestigium comparet. Teste Athenæo lib. 10. cap. 21. quo loco & consulendus Casaubon. Et hoc tamen præter eum fecit Lasus Hermionensis, unus ut putatur, ex septem sapientibus. Teste Athen. ib. Nec iste solùm, sed Heraclides quoque Ponticus in hymno, quem in Cererem condidit, cujus hoc perhibetur fuisse initium.

Δήμητραν μέλπω, κόραν τε κλυομένοιο ἀλόχον.

Ut non injuria propterea falsissimus Lucianus, ut caufidicum exhibuerit *σίγμα* pro se, ex Lege Aquilia contra *ταν* & reliquas literas, ad omnium spirituum consumptionem litigantem.

tem. Alii in gryphis & anigmatis contexendis patientiam, & laborem suum exercuerunt. Nec tantum levia, & χαμα-
 πατη ingenia iis vacarunt, sed ipse etiam Euripides clamor-
 ille virtutis præco in Theseo: ubi introducit illiteratum &
 indoctum pastorem mirum quam artificiosè, ac eleganter, per
 figuras, omnes literas, quæ in Thesei nomine sunt, exprimen-
 tem. Recentior ætas pluribus vinculis se implicuit: videlicet
 Anagrammatum, eteosticorum, numeralium, carminumq; re-
 currentium, &c. Leoninos enim versus, similiaque otiosorum
 monachorum laboriosa deliria, enumerare etiam piget. Imo
 poëmata integra quidam condiderunt, in quibus omnes vo-
 ces ab una litera incipiunt. Qualis est pugna porcorum, con-
 texta à nescio quo Petro Placentio, in quo omnes voces à li-
 tera P incipientes auctori Porcii cognomentum pepererunt.
 Alius, Christianus Pierius nomine, integrum opusculum con-
 scripsit constans amplius quam mille & ducentis versibus,
 quorum omnes voces à litera initiali C. incipiunt. Titulus
 est *Christus patiens*, & initium hoc:

*Currite Castalides Christo comitante Camæna,
 Concelebratura cunctorum carmine certum
 Confugium collapsorum, concurrite canisus
 Concinnaturi celebres oelebresque cothurnos.*

Circumfertur & *laus Calviti*, scripta, ut creditur, ab Hen-
 rico Glareano: cujus omnia quoque vocabula à C. ducunt
 initium. Fateor, difficilia hæc sunt. Sed sine elegantia, aut
 Venere. Soli Echici lusus difficiles, arguti, & venusti. Res-
 pondent quidem naturæ, ita tamen ut primas in iis obtineat
 ars. Non licentiam, non libertatem poëtæ Gratiarum studi-
 oso, concedunt. Possunt quidem faciliores reddi, sed non e-
 legantiores. Quantum facilitati accedit, tantum venustati
 decedit. Lex eorum statuta, & perpetua est, ut resonantia aut
 Echo, sit particula proximè præcedentis vocis. In quibus e-
 nim eadem vox repetitur, ut minus artis, ita etiam minus le-
 poris habent: nisi fortè vox illa sit æquivoca, & posterior si-
 gnifica-

gnificationem habeat admodum diffimilem à præcedenti. Ob
vorum penuriam, confunduntur plures linguæ, & Græcia
Latino miscetur, non tamen ex lege venustatis. Ferit hoc qui-
dem in Epigrammate argutissimo Martialis, sed ultro, & si-
ne causa. Hic quia necessitas compellit, inelegans est. Si
fieri possit, præstat resonantiam esse in fine tantum versus:
quæ enim aut in medio, aut in principio captatur, minus gra-
ta, & artificiosa est. Nec putaverim etiam facile resonantias
dissyllabicas, trissyllabicas, aut unius, pluriumve syllabarum
in uno eodemque poemate confundendas esse. Simia
naturæ poeta est, ejusque exemplar poema. Nusquam verò
invenitur Echo, quæ pro libitu, & arbitrio alloquentis, modò
unam, modò duas, modò tres syllabas remittit. Et ut ego
ex pullatorum cavea arbiter, ingenuè quod mihi videtur,
profitear: maxima ars, summa elegantia, falsissima acrimo-
nia consistit in reciprocationibus dissyllabicis, in fine versuum
brevium, aut pentametrorum, dextrè, & ingeniosè dispositis.
Interim ὄβελον, aut asteriscum reliquis lusibus non præfigo.
Non carent illi sua laude, aut sale. Ipse quæso, erudite Le-
ctor, de iis cognosce, & arbitrare: sylvam exhibuit tibi Dou-
farum bibliotheca: si quid ad eam locupletandam adferre
possis indica, & doce. Avari & gryphes sibi thesauros possi-
dent. Eruditionis politioris candidati omnia habent commu-
nia, & in quacunque republ. vivunt, inter se ex præscripto
maximi Platonis, non pecuniæ, similibusque rerum evani-
darum, sed sapientiæ, & doctrinæ communionem colunt. Si
plura hujus notæ apud nos latuissent, æquidem bono publico
ea non subtraxissemus. Utinam tu (quisquis es) faveas
libelli hujus incremento: nec invidias ei tuam symbolam. Ad
nos quantum, fovere eum, locupletare, & limare studebimus,
si modò Catonem hunc πρόφρονι θυμῷ à te exceptum esse co-
noverimus.

Ἰδὼν τὸ τέρμα τῷ θεῷ χάριν δίδει.

ECHO HEPTAPHONOS

In Conjuratiōem pulverariam Britannicam, &c.

Flammiferâ Papana manus proceresque Britannos
Atque una Regem tollere nube parat.

Sic animas citius properat transmittere cœlo,

Accelerata manus.

Ab scelerata manus.

Sepositura rogo.

Se positura rogo.

Scilicet igne ferit.

Illicet ignis erit.

Proditione sacra.

Proditione sacra.

Abluitura nefas.

Ab luitura nefas,

Pulverulenta struit.

Pulvere lenta ruit.

Hæccine fanda strues?

Ecce nefanda strues.

Huic ita fata favent.

Hui cita fata favent.

Ignibus iris ovet.

Ignè Bujris ovet.

Ecce oculata fides.

Exoculata fides.

Dis positura tholos.

Dis positura dolos.

Solicitata ruit.

Sole citata luit.

Sic bene pascet oves.

Hic bene pascet aves.

Officiosa manus.

O vitiosa manus.

I. SMITHZIVS.

ECHO SIMILIS

In navale prælium in Zelandia Commissum Anno 1631.

Et illustrissimi Principis

FREDERCI HENRICI à NASSAV,

&c. auspiciis **DEVICTUM.**

Fortibus Hispanus nova damna inferre Batávis
Ardet, & Hollandum vincere classe solum.

Iam tormenta, quibus glandes emittat, Iberus

Quisquis habere parat;

Quisquis ab ere parat.

Imminet incautis Mars: multus ab hoste paratur

Linter iturus aquis?

Interiturus aquis.

Ire velim visum : naves an spumifer amnis

Sic superaret eas ? *Hic super aret, eas.*

Sæpe nocere piis tu vis, fera turba, dolosque

Astruis usque dolis. *Ast ruis usque dolis.*

Quis tibi nunc vitam poterit promittere ? fides

Cui, moritura, vadi ? *Vi moritura vadi.*

A L I T E R.

NEptunum Hispanus confusus navibus ut se
Prodidit æquoreum, *Prodidit æquor eum.:*

Sic tua sit semper, Deus, alis parva piorum

Copia fota tuis, *O pia vota tuis !*

B. de **C O N I N C K.**

Virtute Tuté.

*E C H O, Van Antonius Kivit Clercq Ordinaris van Heer Al-
bert van Schagen, Heere tot Schagen, &c.*

EC H O waerom dus te pruylen
En steets in den doncker schuylen

Truert ghy noch om dat Narcis

Uwe handt ontliep ghewis,

wis.

Condt ghy hem niet eens becooren

niet verhooren

En wou hy u niet verhooren,

Waerom wat gebreck had hy

Seg eens Echo hoe vaer' dy,

hovaerdy.

Hovaerdy een groote last is,

Dieder in het minst aen vast is,

ast is.

Wat is nu zyn grooten rom

Anders als een teere blom,

eere blom,

Die laet dunckend' is van zeeden

Moeten sulcken padt betreden,

reedden.

Spyt u noch niet dese daet,

Segt doch eens my dunckt wel Iact,

faeti

Wat Narcis doch heeft bedrogen,

En tot zyn droefheytt bewogen,

oogen.

Voor

Voor wien heeft hy hem gespaert,	
Wie is die hem nu bewaert,	aert,
Wat verdient een die zijn dagen	
Bruyckt om Nymphen staech te plagen,	plagen.
Nu die al zijn harts begeer,	
Stelt in't straffen van oneer,	eer:
Segt myn Echo eens alleenlijck	
Hoe ist inden bosch gemeenlijck,	eenlijck,
Cunt ghy wonen soo allcen,	
Comt ghy nimmer van beneen,	Neen.
Wie heeft u dien last geboden	
Dat ghy zijt soo veer gevloten,	Goden.
Wie van haren was so strang	
Off was uwe tong te lang,	lang.
Nā wel Echo ick ga heenen	
Wilt vry noch Narcis beweënen,	heenen.
Hy kan vallen die wel staet	
Soo hy maer een fout begaet,	gæet.

ERRATA,

Et operarum, & exscriptorum variorum incuriā σφάλματα non pauca irrepserunt, qua benevolus lector partim ex hoc syllabo, partim suo Marte faciliè corriget. pag. 17. l. 10. Phoebe. pag. 30. l. 32. Es staturus. p. 33. l. ult. Eriphile. p. 45. l. 25. Iulij Scaligeri. pag. 65. l. 1. Bartholomæi Regii. pag. 73. l. 25. Ter est. pag. 82. lin. 1. Echo haetster van getoy. Dissertationis primo quaternioni placebit Lectori numeros paginarum ascribere. pag. 4. lin. 4. sustulisti. pag. 9. l. 31. alius motus. pag. 14. lin. 16. simulacra. pag. 16. l. 27. eruditis. pag. 35. l. Hispano. pag. 37. l. 5. Plyche. 16. l. 5. speculorum. pag. 43. l. 5. Est. p. 47. l. 12. dant. 16. l. collegerunt. p. 48. l. 21. Vatidicus. p. 50. l. 12. Narcissum. p. 52. l. 27. concentum. p. 54. l. 12. amori. ib. l. 30. dote. p. 55. l. 17. Hippocrate. ib. l. 23. In aliqua re. p. 56. l. 3. Suffeni. p. 64. l. 16. μαρξ. 16. l. pen. debilitare. Erratum & sepius in distinctionibus, accentibus, aliisque minutis, qua omnia non difficulter condonabit, quicumque humanitatem non exiit.

FINIS.

17038